

משרד הפנים

מדינת ישראל

גנזך המדינה
אורליג

שכר עובדים

6/01

מ:

6/02

עד:

מס' תיק מקורי

4/30

מחלקה

שם תיק: שכר עובדים אורנית

מזהה פנימי: 60463/4-גל

מזהה פריט: 000c8f2

נאריך הדפסה: 21/08/2018

כתובת: 3-306-6-12-2

מחלקה
מחלקה
מחלקה

מדינת ישראל

משרד הפנים

הממונה על היישובים ביהודה והשומרון

ב' בתמוז תשס"ב
12 ביוני 2002
תיק : 6154/אורנית
מס': 519-02

לש

לכבוד
צביקה מה-יפית
ראש המועצה המקומית
אורנית

שלום רב,

הנדון : מהנדס המועצה
סימוכין : מכתב צב/מועצה/865 מיום ל' בסיון תשס"ב (10.6.02)

הנני מאשר באופן חריג שהמועצה רשאית להעסיק את מהנדס המועצה יצחק מאירזדה בחצי משרה עד ליום 31.12.02. ביום 1.1.2003 חייב המהנדס לחזור למשרה מלאה או לחילופין צריכה המועצה להעסיק מהנדס חדש, לאחר מכרז, כאשר המהנדס הנוכחי יוכל ללוותו בתקופת חפיפה.

בכבוד רב,

בנימין דיקרדו
הממונה

העתק : ישראל שפיצר, מנהל האגף לכח אדם ברשויות המקומיות

יום שני 10 יוני 2002
 ל' סיון תשס"ב
 צב/מועצה/865

לכבוד,
 מר בני ריקרדו
 הממונה על המחוז
 ת.ד. 95
גבעת זאב
 פקס 02-5362135

שלום רב,

הנדון: בקשה לאישורך למהנדס מועצה במשרה חלקית

בהמשך לשיחתנו הטלפונית, אני מבקש אישורך לעבודתו של מהנדס המועצה, יצחק מאירזדה, במשרה חלקית למשך חצי שנה, עד שיתברר סופית מצבו הבריאותי של יצחק.

בברכה,
 צביקה מהימית,
 ראש המועצה

העתק:
 גדעון צרפתי - מזכיר המועצה

מדינת ישראל
האגף לכ"א ושכר ברשויות המקומיות
משרד הפנים

בס"ד, ירושלים, כ"ב בסיון התשס"ב
2 ביוני 2002
שמ. 2434-2002

תיק: 6150

לכבוד
מר גדעון צרפתי
מזכיר המועצה המקומית
אורנית

אדון נכבד,

הנדון: אישור חוזה בכירים – מו"מ אורנית
סימוכין: מכתבכם מיום 9/5/2002

1. חוזה העסקתו של מר אבי בן חמו – גזבר המועצה, נבדק על ידינו והוחלט לאשרו כך ששכרו לא יעלה על 82.5% משכר בכירים דרגה 3, 100% משרה, בהתאם לחוזר המשותף של מנכ"ל משרד הפנים והממונה על השכר במשרד האוצר מיום 23.3.93. יודגש כי אם יתברר בדיעבד מסיבה כלשהי כי הוכנסו פרטים שאינם תואמים את האמור בחוזר המשותף מיום 23.3.93, אישור זה בטל.

2. האישור בכפוף לכך שהעובד התקבל במכרז בהתאם לחוק ואישור מליאת הרשות להעסקתו בחוזה בכירים, ואישור ראש הרשות והגזבר ליכולת מימון תקציבית להעסקתו בחוזה בכירים.

3. הוצאות משתנות ניתן לשלם לעובד בשיעור של 100% משרה, עד 1,000 ק"מ בחודש עפ"י דיווח מפורט על ביצוע בפועל ולא באופן גלובלי.

4. הפרשה לקופ"ג – עובדים בחוזה בכירים חוקת העבודה לא חלה עליהם ולכן הנ"ל זכאי להפרשה לקופ"ג.

5. שכרו של הגזבר יוצמד למדד המחירים לצרכן פעם בשנה ולא לשכר הממוצע במשק.

6. כמו-כן כל עליה או שינוי בשכרו של העובד הנזכר לעיל יובא לאישורנו.

7. נא להעביר אלינו תלוש משכורתו לחודש 7/2002 בהתאם לחוזה.

בכבוד רב

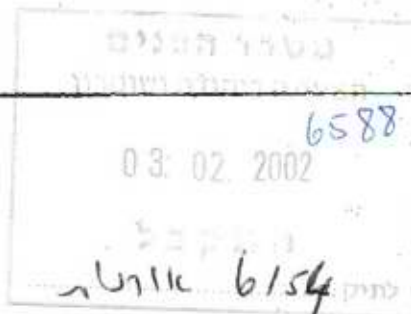

ישראל שפיצר

מנהל האגף לכ"א ושכר ברשומ"ק

העתקים:

מר צביקה מה יפית – ראש המועצה המקומית, אורנית
מר שמואל נחמני – מנהל אגף בכיר לאכיפת שכר, משרד האוצר
מר בנימין ריקרדו – ממונה על מחוז יו"ש
מר יואל ינון – ממונה פיקוח ובקרת שכר ברשומ"ק
מר אלכס מריס – ראש ענף שכר ברשומ"ק
תיק מעקב
תיק חוזים

3.2.02

לכבוד

מר צביקה מה יפית

ראש מועצת אורנית

שלום רב,

הנדון: מכתב האחרונים בנושאי השכר ופיצויי הפיטורין של הגזברית

הקצב המסחרר של מכתבך (משניים בשבוע לשניים ביום) אלי, מצביעים על אובדן שליטה ואכן יש לך סיבות טובות לכך.

לא יכולת למצוא עיתוי אומלל יותר לטעון את טענותיך המופרכות. דווקא כשהגורמים המוסמכים במשרדי האוצר והפנים מקבלים את עמדותי במלואן ומאשרים באופן רשמי ששכרה של הגזברית חרג בשנת 2001 בשיעור ניכר מהמותר על-פי החוק; ודווקא כשהם מורים לקצץ 107,085 ₪ מהתחשיב השערורייתי שעמדת לאשר לתשלום; מצאת את עזות המצח לחזור על מנסרת ה"טעויות" שנפלו כביכול בדוח הביקורת ולדרוש ממני לתקן את הדוח ה"שגוי", בדיוק כשמסתבר באופן המוסמך והרשמי ביותר שכל מילה בו מדויקת ונכונה.

מודל ההתנהגות שלך בפרשה הנדונה, כמו גם בקשר לשאר הליקויים החמורים שנחשפו בשני דוחות הביקורת השנתיים שהעברתי אליך, אינו ראוי לראש מועצה; מה גם שאינך יכול אפילו לטעון שפעלת בתום לב לאחר שהתרעתי בפניך שוב ושוב שאתה צועד בנתיב שגוי ומסוכן.

היה עליך לטפל בחריגות שכר הגזברית מיד לאחר שחשפתי את הנושא לראשונה באוקטובר 2000, כפי שהיה עושה כמובן, כל ראש מועצה אחר. במקום זאת הצהרת ש"המבקר טועה", ש"הכל בסדר" ואם יש חריגה היא של "שקלים בודדים"; במקביל המשכת להזרים עשרות אלפי שקלים חריגים ומיותרים מהקופה הציבורית.

זאת ואף זאת: ב-28.3.01 החליטה המועצה, פה אחד, לקבל את החלטת ועדת הביקורת לאמץ את דוח מבקר המועצה ככתבו וכלשונו ובתוך כך כמובן, לקצץ את השכר החריג לאלתר. בדיון נוסף בנושא שהתקיים ב-19.4.01 החליטה המועצה (ברוב של חמישה וללא מתנגדים) כדלקמן:

"עלות העסקת הגזברית לא תעלה על 260,000 ₪ (לשנה) כולל אחזקת רכב. המועצה מתחייבת להחזיר את הרכב השכור לא יאוחר מסוף חודש זה". כלומר: לא רק שפעלת בניגוד לכללי מנהל ציבורי תקין אלא אף בניגוד מפורש להחלטות המועצה שכידוע מחייבות אפילו אותך.

לדאבוני, רתמת לעגלתך גם את יועציה המשפטיים של המועצה שגיבו אותך במאבקך הבלתי מתפשר להעדיף את טובתה האישית של הגזברית על פני האינטרס הציבורי ועל פני שמירת שלמותה של קופת המועצה.

חשוב לעשות סדר בעובדות. בשנים 1999 ו-2000 היו חריגות השכר של הגזברית גדולות בהרבה מהחריגות בשנת 2001 והסתכמו בלמעלה מ-7000 ₪ לחודש (!!!) בממוצע. דהיינו: חריגה של למעלה מ-84,000 ₪ בכל שנה במונחי שכר, וחריגה של למעלה מ-120,000 ₪ מדי שנה כמונחי עלות שכר. וזאת עפ"י תחשיב מקל המבוסס על השוואה ל-100% שכר בכירים. בתחשיב נכון יותר יש להשוות ל-82.5% שכר בכירים ואז החריגה גדלה בעשרות אלפי שקלים נוספים.

ההבדלים בין השנים 2001 לבין השנים 1999 ו-2000 הם:

1. **בגודל החריגה:** בשל עליית שכר הבכירים בשנת 2001, קטנה יחסית החריגה בשנת 2001.
2. **באופי החריגה:** בעוד שבשנים 1999 ו-2000 החריגה הייתה בעיקר בהיבט ציבורי ומוסרי מה שחמור דיו גם כך, הרי שב-2001 נוסף לכך גם ההיבט החוקי, לאחר החלת חוק יסודות התקציב ביו"ש 7.12.00.

כשהבאתי לידיעתך בזמנו את כל הנתונים הללו, עמדו בפניך שתי אופציות של פעולה:

1. להורות על קיצוץ רטרואקטיבי של השכר החריג, כפי שכל ראש מועצה אחר היה עושה.
 2. לנצל פירצה בחוק שנוצרה בשל אי החלת חוק יסודות התקציב ביו"ש עד ל-7.12.00, לגבי השנים 1999 ו-2000, ולגלגל את הבעיה לפתחו של היועץ המשפטי לממשלה על מנת ליצור סחבת שבחסותה ניתן להמשיך ולהזרים את הכספים החריגים, גם במשך שנת 2001.
- אתה בחרת באופציה השנייה, אף במחיר של אי קבלת החלטתם של המוסמכים במשרדי הפנים והאוצר כפי שנאמר במסמכם של ה"ה שפיצר ונחמני מיום 22.1.02: "...בענין תנאי העסקתה של גב' פפר... התקיימו דיונים... לאחר שהובאה לידיעתכם עמדתנו כי תנאי העסקתה נוגדים (!!!) את הוראת סעיף 29 (א) לחוק יסודות התקציב. דיונים אלה התקיימו גם בעקבות בקשת המועצה המקומית לקיים בירור לאחר שהגב' פפר הודיעה על התנגדותה להתערבות משרדי האוצר והפנים בתנאי העסקתה..."
- למזלך הרע, פנו חברי מועצה שלבם לא גם כמוך בכספי הציבור, תוך שהם סבורים, מן הסתם, שטובת הציבור עדיפה על טובת הגזברית, ותבעו לעצור את זליגת הכספים מהקופה. כתוצאה מפניות אלו הורה מר יואל יינן ממשרד הפנים ב-13.1.02 לעכב כל תשלום עד לבירור נוסף, וה"ה שפיצר ונחמני הורו ב-22.1.02, לקצץ סך של 107,085 ₪ מהתחשיב השערוייתי, אותו עמדת לשלם במלואו עד ל-30.1.02, אלמלא פניות חברי המועצה וקביעת הגורמים המוסמכים כמפורט לעיל.
- ולסיכום, מי שצריך להתנצל, להודות בטעויותיו ולקחת את דבריו הבוסים והמתלהמים בחזרה, הוא אתה. מכתביך שבנדון מטרידים ומדאיגים וברצוני להבהיר שכמידה ותפנה לציבור ברוח אותם דברים, אני שומר לעצמי את הזכות לפנות לציבור גם כן ולהציג את העובדות כהוותן, כפי שפורטו במכתבי זה.
- ולבסוף, גם ביקורת עצמית. במחשבה שנייה היה עליי כנראה להיות נחרץ יותר, וכשהסתמנה מגמת פעילותך בפרשה, היה עליי לדווח על כך מיד למבקר המדינה ולבקש את התערבותו. את הלקח הזה הפנמתי, ובטוחני שאיישמו בעתיד, במידה והנסיבות יחייבו זאת.

בכבוד רב,
אשר שטיינמץ
מבקר המועצה

העתקים:

מר בני ריקרדו- הממונה על המחוז, משרד הפנים
מר שוקי אמרני- מנהל אגף ביקורת ברשויות המקומיות, משרד הפנים
חברי המועצה

039360204

יום שלישי 29 ינואר 2002
ט"ז שבט תשס"ב
אח/מועצה/ 671

לכבוד
מר אשר שטיינמץ
מבקר המועצה

שלום רב,

הנדון: חריגה בשכרה של גזברית המועצה לשנים 1999-2000
תגובתך לתשובתי לדו"ח בקורת מס' 1 לשנים 1999-2000

בדברי תגובתך לתשובתי לדו"ח חקורת מס' 1 שלך, דו"ח שמכיל טעויות רבות שלך, אתה כותב בתשובתך לפרק 9 סעיף 4 "שכר הגזברית בהחלט חריג..." ומסיים "... למרות זאת מקובל עלי להמתין להחלטת הה' נחמני ושיצר ממשרדי האוצר והפנים בגדון" (סוף ציטוט).

היום, עת הגיע הנחייתו של מר שפיצר לאחר שאנני פניתי אליו, למר נחמני ממשרד האוצר וליועץ המשפטי לממשלה אנו רואים שבניגוד לדו"ח השגוי שלך, אין חריגת שכר של אורית גזבר המועצה לשנים 1999 ו-2000.

למרות שפניתי למשרד האוצר, משרד הפנים והיועץ המשפטי לממשלה נעשו לפי ייעוץ של יועציה המשפטיים של המועצה, ולמרות שאתה תקפת אותי בצורה תמוחה !! צעד זה, מסתבר שזהו הצעד שנכון היה לנקוט.

במקום לשבח אותי שפניתי למשרדי חממשלה וחתייבתי ליישם את החלטתם, תקפת אותי בנושא זה ביחד עם חברי האופוזיציה.

המסקנה מהנחייתם של משרדי חממשלה:

1. אין הנחייה להוריד משכרה של אורית פפר גזבר המועצה לשנים 1999-2000.
2. יש הנחייה להוריד 30,000 ש"ח ברוטו משכרה לשנת 2001 וזה כתוצאה מיוזמה שלי ופניתי שלי אליהם.
3. דו"ח הבקורת שלך לשנים 1999 ו-2000 שגוי, ואני דורש שתתקן אותו ושתפיץ את התיקון לחברי המועצה, למר בני ריקרדו ולמר שוקי אמרני.

בכבוד רב,
צביקה מה-יפית
ראש המועצה

העתיקים:

מר בני ריקרדו – הממונה על המחוז
מר שוקי אמרני – מנהל אגף בקורת ברשויות המקומיות
חברי המועצה

039360204

יום שני 28 ינואר 2002
 ט"ו שבט תשס"ב
 אח/מועצה/ 664

לכבוד
 מר אשר שטיינמץ
 מבקר המועצה

שלום רב,

הנדון: המלצה לתיקון דו"ח בקורת שנתי לשנים 1998-2000
 מכתבה של היועצת המשפטית אליך מיום 16.06.2001

במכתבה, פונה אליך היועצת המשפטית ומבקשת שתתקן את דו"ח הבקורת שלך לשנת 1998-2000.

הנחייתו של מר שמואל נחמני ומר שפיצר לפיה יש להוריד משכרה של הגזברית כ- 31,000 ש"ח לשנת 2001 מראה שאין חריגת שכר במשכורתה של אורית פפר בשנים 1998-2000.

מכיוון שחברי האופוזיציה "חגגו" על דו"ח הבקורת השגוי שלך, אני דורש את תיקון הדו"ח באופן שיבטל את קביעתך לגבי חריגת שכר לכאורה של גזברית המועצה לשנים 1998-2000.

בכבוד רב,

צביקה מה-יפית
 ראש המועצה

העתיקים:

מר בני ריקרדו - הממונה על המחוז

מר שוקי אמרני - מנהל אגף, בקורת ברשויות המקומיות

הנדסה - 03-9369592
 תחזוקה - 03-9369483
 בטחון - 03-9369482

לשכה ומזכירות - 03-9360465
 גזברות - 03-9369481
 חינוך - 03-9360707

מועצה מקומית אורנית

1.1. אפרים מיקוד 44813 פקס. 03-9360204

23/9/01

לכבוד
מר' אליקים רובינשטיין
היועץ המשפטי לממשלה
משרד המשפטים
רח' צאלח אדיין 29
ירושלים

א.נ.מ.

הנדון: חריגות השכר החמורות של גזברית המ"מ אורנית

1. מבקר המועצה המקומית אורנית מר אשר שטיינמץ חשף בדו"ח הביקורת השנתי שפורסם לפני כשנה, חריגות שכר של הגזברית בהיקף מצטבר של למעלה מ 350 אל"ש"ח מאז נחתם הסכם הבכירים ב- 3/3/99.
2. לתדהמת רוב חברי המועצה בחר ראש המועצה להתעלם מהנחייתו של מר' שמואל נחמני הממונה על אכיפת חריגות השכר במשרד האוצר שבפניו הובא הנושא לברור, ובעצת עו"ד גירה דרור לזר היועצת המשפטית למועצה בחר להפנות את הנושא להכרעתך בטענה כי קימת כאן "בעיה משפטית" ועל כן מר' נחמני "אינו מוסמך" לתת הנחיה כמפורט לעיל, למרות שלפי ידיעתי, קוצץ בהנחיית מר' נחמני, שכרם של עשרות עובדים בכירים ברשויות המקומיות והם אף נתבעו להשיב לקופת הרשויות המקומיות את הכספים החריגים שקבלו שלא כדין.
3. כך או כך בודאי תסכים עמי, מכובדי, שמאז 10/1/01 המועד שבו הועבר הנושא לטיפולך, זמן ארוך לכל הדעות מבלי שניתנה החלטה בנושא.
4. לנו נבחרה הציבור האמונים בין השאר, על שמירת הקופה הציבורית, נראתה הפניה לכבודו, מלכתחילה כניסיון ליצור סחבת מכוונת ואנו מבקשים שלא לתת למהלך הגליון הזה להימשך ולו יום נוסף אחד, כמובן שיש להחיל את ההחלטה על קיצוץ השכר, כך אנו מקווים, רטרואקטיבית מ- 3/3/99 או לפחות מיום 8/12/00 שבו הוחל סעיף 29 לחוק יסודות התקציב גם ביו"ש.

5. אנו רוב חברי המועצה נציגיהם של אלפי תושבים מחכים בקוצר רוח לכך שהצדק לא רק יעשה

אלא גם שיראה, וביחד עם חשבון הגפש שמצווה כל יהודי לערוך בימים אלה יערך גם חשבון

להגנת קופת הציבור מפני עושקיה.

בכבוד רב
הרצל שלום
יו"ר ועדת בקורת
בשם רוב חברי המועצה
אלי אכירם
איזק זקס
אורי לעדן
נתן גל

העתקים

מר' בני ריקרדו/ הממונה על הישועים ביו"ש
מר' שוקי אמרני/ הממונה על הביקורות במשרד הפנים
מר' צביקה מה יפית/ ראש מועצת אורנית
מר אשר שטיינמץ/ מבקר המועצה

ישיבת המועצה מקומית אורנית

שהתקיימה ביום 13.6.2001

משתתפים: צביקה מה יפית, היר"ר

גדעון צרפתי

ער"ד נירה דרור-לזר

מוגמי אריה

קטי סלמן

ער"ד חן סומך

אורית פפר

ברוך בן משה

הרצל שלום

אייזיק זקס

נתן גל

אלי אבירם

אשר שטיינמן

אורי לעדן

צביקה מה יפית: מועצה של/א מן המניין, ושתגמר ישיבת המועצה שלא מן המניין, אנחנו נעבור לישיבה מועצה שמן המניין, קצת פרוצדורה, הישיבה הזאת מוקלטת ומתומללת, ואני מציע שנשמור על סדר, ושידבר רק מי שביקש מהחברה. אני מציע שכל מי שרוצה לדבר, ייתן לדבר אחד לשני, כי אם ידברו יותר מאחד ביחד, יהיה קשה להקליט את זה. לכן אני מציע שמי שרוצה לדבר, יבקש רשות הדיבור, ואם לא נפריע אחד לשני, זה גם יוקלט וגם יתומלל טוב. אני אצרף לפרוטוקול את ההחלטה של השופטת, מכיוון שלא כולם היו בבית המשפט, אני אקריא במהירות את ההחלטה של השופטת, שניתן בדיון לצו המניעה בנושא של השימוע. השופטת קובעת, לאור הסכמת הצדדים, הננו מורים למועצה ולחברי המועצה שלא לקיים בישיבה שנקבעה למחר, קרי היום, הליך של שימוע, אלא ברור מקיף של כל הטענות שיש להם כלפי המבקשת. חברי המועצה יעלו בצורה מסודרת ומפורטת את כל טענותיהם, והמבקשת תגיב עליהם אחת לאחת. במידת הצורך תנתן למבקשת שהות להמציא מסמכים, אם ידרשו. המבקשת זו אורית. בישיבה תשתתף גם היועצת המשפטית של המועצה ותציג את עמדתה לגבי הדרכים החוקיות שבהן יש לפעול. הפרוטוקול יוקלט ויתומלל במלואו. הישיבה תתקיים בנוכחות כל חברי המועצה, ראש המועצה, היועצת המשפטית, המבקשת ובא כוחו, אך תהיה סגורה לקהל הרחב. התביעה והבקשה יימחקו בהסכמה, ללא צו הוצאות. זה ממצה את ההליך המשפטי שהיה אתמול. יש צורך שכל אחד יגיד את השם שלו? לא צריך. יש לך סקיצה. אני חוזר ומבקש שנדבר אחד אחד, נסיים את הישיבה שלא מן המניין, נשחרר את החברה האלה ונקיים את הישיבה הרגילה מן המניין. בבקשה, מי שרוצה להתחיל, תנו לי לעשות את זה בסדר, כדי שישמעו כל אחד ואחד מכם.

נתן גל: אני רוצה לומר כמה מילים כללית לכל הנוכחים ואח"כ נענה לשאלות. לפני כשמונה חודשים הוגש לראש המועצה דו"ח ביקורת יסודי ומקיף. הכולל בין השאר ממצאים חמורים הקשורים לניהול של כספי המועצה. דו"ח זה הוסתר מאתנו במשך ארבעה חודשים לפחות, ורק לפני כשלושה חודשים, לאחר

או הצעה לסדר היום, משום שזה איננו השימוע. כך שזה לא שנשמע היום את הדברים של אורית ותתקבל החלטה, זה לא המצב, המצב הוא שנשמע את הדברים של אורית ובמידה והחברים יחליטו שהם רוצים לשוב ולחזור על הצעתם לסדר היום, תתאפשר לאורית זכות השימוע, שזו זכות שלא ניתן לוותר עליה ולא ניתן ליחס את הישיבה של היום, לישיבת שימוע, כך שחשוב שהדברים יהיו ברורים ולא מסיימים לשמוע את הדברים של אורית ומקבלים החלטה. זו לא המטרה.

נתן גל: אני ברשותך אגיב. אני מסכים עם כל מה שאמרת, למעט פרט אחד חשוב משפטית, שלא תתקבל החלטה שיכולה להיות מושפעת משימוע שלא ייעשה היום, אלא בירור, אבל כל החלטה אחרת של המועצה יכולה להתקבל, הקשורה לאורית פפר. ואני לא מדבר על פיטוריה או אי פיטוריה, אבל אם יש דברים בסדר, כלומר, לקבל החלטה מתי ייערך הדיון הבא אם נצטרך, אין שום מניעה להעלות את זה להחלטת החברים.

אורי לעדן: כן, השאלה שאני רוצה לשאול את אורית, בתצהיר שהוגש אתמול בשמך, נאמר כי חברי מועצה מפעילים פעילות פוליטית מושחתת. האם את חוזרת בכ מביטוי זה והאם תנחי את נציגך לפעול למחיקת ביטוי זה מהתצהיר שהוגש לבית המשפט.

צ. מה יפית: אתה לא רוצה להמשיך את הכל ברצף?

אורי לעדן: לא. אני רוצה לקבל תשובה.

ער"ד חן סומך: אנחנו רוצים לשמוע את כל הטענות שיש לכם כנגד הגב' פפר, וכשנשמע את כל הטענות, אנחנו נתייחס.

נתן גל: הדיון לא יתנהל בצורה הזאת, אדוני, אנחנו על פי החלטה, החלטנו לשאול שאלה שאלה ולקבל תשובה תשובה.

ער"ד חן סומך: אני מבקש להבהיר לכולם, אנחנו נקיים את הדיון כמו שהשופטת הורתה. אנחנו ק'ודם כל נשמע מה יש לכם לומר, אנחנו לא מתכוונים להתנצח אתכם. אם מה שיש לכם לומר, מתמצה במה שיש לאדון הזה לומר,

נתן גל: אני מבקש להקריא את החלטת השופטת שוב פעם.
 עודי חן: אתה יכול להקריא, אין שום בעיה.
 נתן גל: אנחנו מבקשים שהיועצת המשפטית של המועצה תגיב על העניין הזה, איך
 יתנהל הדיון.

עו"ד נ. דרור-לזר: הדרך המקובלת היא שכאשר למועצה יש טענות כלפי עובד מסוים, היא מעלה
 אותן בכתב ומוסרת אותן לעובד, על מנת שהעובד יוכל להכין את עצמו מראש
 לישיבה, ולא יופתע בשאלה כזאת אן אחרת. מעבר לכך שגם השופטת בישיבה
 עצמה, יתכן וזה לא קיבל ביטוי בפרוטוקול, אמרה במפורש, שיש להציג את
 הדברים בפני העובדת ולאחר מכן לקבל תגובתה. יותר מכך, היא אף רשאית
 להוסיף מסמכים לאחר הישיבה ולהשיב על דברים שאין לה את הנתונים כרגע.
 אני רק מבקשת להבהיר, שהדרך המקובלת היא שמוסרים תחילה את כל
 הטענות באופן מרוכז, ומאפשרים לעובד להשיב.

נתן גל: כל חבר מועצה, את מתכוונת יסיים לשאול ואז היא תענה?
 עו"ד נ. דרור-לזר: לא לא, המועצה תבהיר מהן הטענות שלה כלפי העובדת, באופן מרוכז, כל
 אחד מהחברים - המועצה תעלה את טענותיה בפני העובדת, חברי המועצה,
 והעובדת תענה על מה שהיא יכולה לענות.
 נתן גל: או.קי. אבל אחת לאחת. אני מקיים רק את פסק הדין, חברי המועצה יעלו בצורה
 מסודרת ומפורטת את כל טענותיכם, כפי שכל אחד מהם ירצה להעלות,
 והמבקשת תגיב עליהם אחת לאחת. אנחנו רוצים תשובה אחת לאחת.

עו"ד חן סומך: אחרי שחברי המועצה יגמרו להעלות את כל הטענות, היא תגיב אחת לאחת.
 עו"ד נ. דרור-לזר: המשמעות של אחת לאחת היא שמעלים את כל הטענות תחילה, ולאחר מכן
 היא עונה על כל טענה.

אורי לעדן: אני מבקש לדעת אם הדיון יסתיים היום רק בכך שנעלה את השאלות, נתפזר
 ולא יהיו תשובות היום?

עו"ד חן סומך: אני לא אמרתי דבר כזה. ראשית, אנחנו אין לנו שמץ של מושג, למעט הדברים
 שראינו בגדר פרסומים לגבי הטענות שלגבי חלק מהדברים האלה יש לנו

תשובה. אנחנו נשמע מה שיש לכל חברי המועצה להעלות ולהגיד, וברגע שאנחנו נחשוב שאנחנו מסוגלים לתת תשובה במקום, ותהיה לנו התייחסות לדברים, בו במקום אנחנו ניתן את זה' בו במקום. אם אנחנו נחשוב שאנחנו צריכים עוד זמן כדי להמציא מסמכים או חומר נוסף, אנחנו נעשה את זה, כמו שהשופטת התירה לנו, ואנחנו לא מתכוונים לא לענות לשום דבר. אנחנו בהחלט מתכוונים להמשיך את הדיון עד שייראה שאנחנו לפחות נתנו את התשובה ונקטנו את העמדה שלנו בצורה המלאה ביותר, והראויה ביותר מבחינתנו.

אורי לעדן: כלומר, יהיו תשובות היום.

ער"ד חן סומך: אני לא אמרתי שיהיו תשובות היום. אני אמרתי שאני אשמע את מה שיש לכם להגיד, ואחרי שאני אשמע ואני אראה שיש באפשרותי לתת תשובות בו במקום, אני בהתאם לזה אתנהג.

נתן גל: אני חושב שמה שאמרת הגיוני לחלוטין עם השגה אחת בלבד, מזכיר מאד את הטענה הזאת שאתה לא ידעת ולא שמעת ולא יודע.

ער"ד חן סומך: אני לא אמרתי שאני לא יודע.

נתן גל: יש דברים שאתה לא יודע. אני רוצה להצהיר בפניך ובפני כל הנוכחים, שכל הנושאים שנדון בהם, הועלו לפחות עשרות פעמים בפני ראש המועצה ובפני הגזברית ובפני שניהם יחד, בישיבות הרבות ועל מרב השאלות לא קיבלנו תשובות ולכן אנחנו מעלים דברים שעלו וידועים היטב.

הם כתובים בעיקר בדו"ח וועדת הביקורת ולכן אנחנו מתייחסים בצורה עניינית.

ער"ד חן סומך: אין כאן הפתעות ולא מחפשים הפתעות.

נתן גל: אנחנו מבקשים להעלות את זה ולקבל תשובות. נירה, זה בסדר, זה חוקי מה שמבקשים לעשות כאן?

ער"ד נ. דרור-לזר: אתם תעלו כולכם את השאלות במרוכז, ולאחר מכן היא תתן את התשובות. שאלות וטענות.

נתן גל: שאלה ראשונה נרשמה, אין צורך לחזור עליה. שאלה מס. 2: האם תוכלי לשנות את התייחסותך לבירור זה ולא לתלות את מקור הטענות כלפיך בטעות המחשבתית של ראש המועצה, כאילו הדברים נעשים כנגדו. שאלה מס. 2. שאלה מס. 3: כפועל יוצא מד"ח מבקר המועצה מתברר כי עלות השכר שלך הנה בלתי סבירה לחלוטין, היום ובעבר, הביעו רוב חברי המועצה חוסר אמון מוחלט בתפקודך כגזברית, שומרת אוצר הציבור, תושבי אורנית. איך תוכלי לחדש את האמון של חברי המועצה.

שאלה מס. 4: האם הגב' פפר מוכנה להחזיר לקופת המועצה סך של 300 אלף שקל עלות כוללת ששולמו מעל השכר המכסימלי המותר בשנים 99/00 כפי שהתברר ע"י מבקר המועצה, וכן עלויות עודפות שנוספו מתחילת שנת 2001.

ער"ד חן סומך: אולי אתה יכול להגדיר בבקשה מה זה השכר המכסימלי המותר?

נתן גל: לא, מה שאני אמרתי, וכן עלויות עודפות -

ער"ד חן סומך: אתה לא רוצה להגדיר או אתה לא יכול להגדיר?

נתן גל: אני לא רוצה להגדיר.

ער"ד חן סומך: למה, כי אתה לא יודע?

נתן גל: תסתכל בד"ח המבקר.

ער"ד חן סומך: לא, אני לא רוצה. אתה מעלה כאן בעיה עובדתית.

נתן גל: תפנה בבקשה לד"ח מבקר המועצה. אתה לא שואל אותי, אני שואל אותך שאלות.

ער"ד חן סומך: יש לך טעות קונצפטואלית.

נתן גל: לי אין שום טעות, אני מבקש עכשיו, תסלח לי,

ער"ד חן סומך: אני שואל אותך שאלות הבהרה. אני מחדד את השאלות. אתם תקבלו תשובות, אבל בשביל שאנחנו ניתן תשובות, אנחנו מבקשים הבהרות. אם אתם רוצים תשובות, אתם צריכים לשאול את השאלות הנכונות.

נתן גל: אל תאמר לנו איך לשאול ומה לשאול. אני אגיד לך מה שאני רוצה.

ער"ד חן סומך: אני חייב לשמור על האינטרסים של הלקוחה שלי, ואם יש כאן אנשים שזורקים דברים לא מבוססים, ולא עובדתיים,

נתן גל: כל חברי המועצה חלוקים עליך, אדוני.

ער"ד חן סומך: זה מאה אחוז. אנחנו כבר הבנו שכל חברי המועצה כבר חלוקים עלינו.

נתן גל: אתה קבעת את דרך העבודה. השאלות יוצגו עכשיו, אם תרצה לשאול שאלות הבהרה, תשאל שאלות הבהרה. אנחנו נרכז אותן ונענה לך בדיוק כפי שאתה עושה.

ער"ד חן סומך: מי מנהל את הישיבה? אני מבקש שתנהל אותה, אדוני, ושלא תתן לאנשים לעשות מה שהם רוצים, ואם האדון הנכבד הזה לא רוצה לענות לי, אז שלא יענה לי.

נתן גל: אני עונה לך, אתה תגיש את השאלות במרוכז ואני אענה לך במרוכז.

ער"ד סומך: לא. אתה אמרת כאן דבר שהוא דבר לא נכון, אני רוצה שתסביר לי בבקשה, כשאתה אומר מה זה משכורת -

נתן גל: שאלה מס. 6. האם גב' פפר תהיה מוכנה במסגרת תפקידה להיות אחראית על ביצוע הגבייה ע"י עובדי הגזברות וביטול העסקת חברת מילגם? וכן ביטול העסקתו של היועץ החשבוני. שאלה, האם הגב' פפר תהיה מוכנה להגיש למועצה דו"ח התקדמות רבעוני, תוך שלושים יום מתום כל רבעון, אשר יכלול בנוסף לכל יתר הנושאים גם דו"ח עלויות מעביד כוללות לגבי כל אחד מהעובדים הבכירים במועצה, כולל ראשי מחלקות. שאלה מס. 8:

ער"ד חן סומך: זה לא תפקידה של הגזברית. לא היא צריכה להגיש לך דו"ח כזה.

נתן גל: שאלה מס. 8: מדוע הוסוותה העלות הכוללת של העסקתך בסעיפי התקציב במשך שנים ארוכות, כך שהדבר התגלה לחברי המועצה רק ע"י דו"ח הביקורת השנה. שאלה מס. 9: האם במשך עבודתך במועצה, היה מקרה בו אדם אחר החתים עבורך כרטיס עבודה?

ער"ד חן סומך: יש לי שאלות אליך. אני רוצה שאתה תסביר לי -

נתן גל: לא, אני רוצה שאתה תגיש לנו אותן בכתב, ואנחנו נרשום ונענה לך בצורה מסודרת.

עו"ד סומך: אני מבקש לומר שיש כאן אמירות כלליות, משולחות ומחוסרות כל יסוד בדבר הנושא של המשכורת.

אורי לעדן: סליחה, כבודו לא עונה לשאלות. תענה רק לשאלות. השאר אח"כ. הי"ר מה יפית: אני מבקש תן לו לסיים.

עו"ד סומך: אני אגיד מה שאני חושב. תגיד אתה, מה שאתה רוצה, את לא מתערבת. עו"ד נ. דרור-לזר: אין כאן מלחמה. מהות הישיבה היום זה בירור. עולה שאלה ומבקשים הבהרות על מה שהיה.

עו"ד סומך: זה בדיוק מה שאני עושה. (כולם מדברים יחד).

עו"ד נ. דרור-לזר: אני לא מנהלת את הישיבה ואל תבואו אלי בטענות.

אורי לעדן: את צריכה לעשות מה שאמרה לך השופטת, להנחות את הישיבה.

עו"ד דרור-לזר: לא, אדוני הנכבד, השופטת אמרה לי לתת את הייעוץ המשפטי. שאלו שאלה ותקבלו תשובה. מה השאלה, השאלה המשפטית צריכה להיות מופנית אלי, אם יש לכם שאלות לאורית, מופנית אליה. מה הטענות שלך, מה הבעיה?

אורי לעדן: הטענות שלנו, שירכז את השאלות לנקודה מסוימת לאחר מכן וישאל מה שהוא רוצה.

עו"ד דרור-לזר: אני אתן לכם את ההסבר. הדיון היום מטרתו ברור, והסיבה שמבקשים כאן ברור זה משום שיש דברים, טענות שהועלו כלפי אורית ואורית קראה אותם, פה, שמעה אותם שם, אבל לא בצורה מרוכזת, ולכן אתם מרכזים עכשיו את כל השאלות שלכם, ושואלים אותן בצורה מסודרת והיא גם תענה עליהן בצורה מסודרת, ועל מה שהיא לא תוכל להשיב היא או עורך הדין שלה ישיבו בפעם הבאה.

אורי לעדן: זו פעם שלישית שאני שומע על זה הערב.

עו"ד דרור-לזר: עכשיו אני אתייחס למהות שאלות ההבהרה ששואל עורך הדין. כפי שאני מבינה את הדברים, ואין כאן דבר הקבוע בחוק, כפי שאני מבינה את הדברים,

על מנת להשיב בצורה טובה ומסודרת על השאלה, כך שלא ייוצר מצב שאדם שואל שאלה, מקבל תשובה לא מלאה ואומר: רגע, לא התייחסת, שואל עורך הדין למה התכוונת כשאמרת כך וכך. אני לא רואה בזה שום פסול. סליחה, תן לי לסיים, אתם רוצים שזה יהיה בדרך אחרת, כלומר, תשאלנה השאלות ולאחר מכן במסגרת התשובות יבהיר עורך הדין שהוא לא הבין את השאלה - בבקשה. אין שום בעיה.

הי"ר מה יפית: עו"ד חן, אתה כבר סיימת?

עו"ד חן סומך: לא. מר לעדן, אני חוזר על שאלתי. אדוני אמר כאן אמירה האם הגב' פפר תהיה מוכנה להחזיר סכומי שכר על בסיס משכורתה החורגת, ואני מבקש שאדוני יסביר ויבהיר על בסיס מה הוא קובע שמשכורתה חורגת. לאיזה משכורת אדוני מתכוון כשהוא אומר משכורת חורגת ואולי תפנה אותי, אני אשמח לקבל את הדר"ח.

אורי לעדן: אני אפנה אותך לדר"ח מבקר הפנים של המועצה. התשובה מחולקת לשני חלקים, אחד, אני מפנה אותך לדר"ח מבקר הפנים של המועצה. זה נמצא אצל הגזברית.

עו"ד חן סומך: אני מבקש לקבל אותו.

אורי לעדן: כל יתר התשובות יינתנו בדרך שהציגה הגב' נירה. אתה תציג שאלות מרוכזות ואנחנו ניתן תשובות.

עו"ד חן סומך: עם כל הכבוד, אני מבקש לקבל את דר"ח המבקר עכשיו, על מנת שאני אוכל להתייחס אליו. אני מבקש לקבל את הדר"ח.

עו"ד דרור-לזר: למה לא להעביר לו את הדר"ח? שאלת שאלה, הוא לא יודע למה אתה מתייחס, מה הבעיה?

הרצל שלום: אני מבקש להבהיר לפרוטוקול. אנחנו באנו לשאול שאלות את אורית, ותמוה בעיני שבעצם מי שנותן את התשובות ומי שצריך לתת תשובות זה ב"כ שלה. את יכולה לצחוק כמה שאת רוצה, תרשי לי להגיד מה שאני חושב. אנחנו באנו לכאן לברור, אנחנו גם מראש הצהרנו שאנחנו רוצים לעשות ברור ולעשות את

הדברים ברוח של ברור. מה שעכשיו גוררים אותנו, גוררים אותנו למצב לא נעים שבסופו של דבר גם במועצה תהיה לנו בעיה לשבת לבד עם הגזברית וזאת לא המטרה שלנו. בסופו של דבר אנחנו יוצרים עכשיו מצב שבו במקום שיהיה לנו את הקשר הפתוח הזה, אנחנו נצטרך אותה כל הזמן עם ער"ד צמוד. ואני הייתי ממליץ להוריד גם בפורום הזה, להגיד לער"ד שלה, שיש לה את דר"ח הביקורת והיא יודעת בדיוק על מה מדובר, והיא יודעת בדיוק על מה כתוב בדו"ח הביקורת, וזה לא יכול להיות שהיא תשב ותשתוק ולא תגיד דבר בעניין הזה, כי זו לא פעם ראשונה שהיא נתקלת בנתונים האלה שאנחנו מדברים עליהם, וזו לא פעם ראשונה שעולים הדברים האלה, וזו לא פעם ראשונה שיש פה דר"ח מבקר שהיא יודעת עליו. ולכן אני הייתי מצפה מאורית, במקום ליצור את המצב הזה, שהיא תעצור אותו עכשיו. כי אחרת אני חושב שיהיה פה מצב של אל חזור, וזה חבל.

הי"ר מה יפית: אתם ניסיתם לפטר את אורית בלי שימוע,

הרצל שלום צביקה, אני מבקש ממך להתכנס לדיון. אנחנו באנו לברר.

הי"ר מה יפית: אני אתכנס לדיון, אבל אי אפשר לעשות את הברור רק איך שאתה רוצה. הגעתם למצב שהחלטתם לפטר את אורית. לקחה אורית ער"ד ותן לה לנהל את ענייניה.

הרצל שלום: תראה, אם אנחנו מראש יוצאים מנקודת הנחה כזאת, אז באמת חבל על כל הדיון הזה וחבל על כל הדברים, אבל לא זאת רוח הדברים שאנחנו הצגנו בהתחלה. אני מציע לראש המועצה ולגזברית בעניין הזה,

הי"ר מה יפית: אני לא צריך הצעות ממך.

הרצל שלום: אני מציע, אתה רוצה תקבל, אתה לא רוצה אל תקבל. אני מציע את זה כדי שהיועצת שלנו, של המועצה תגיד את זה גם.

הי"ר מה יפית: אבל אתה שאלת אותה שאלות, היא ענתה לך מה שאתם שאלתם.

הרצל שלום: אני לא שואל שאלה, אני מציע הצעה, שאורית בדברים המסוימים שאין עליהם מחלוקת, שיש לה את דר"ח המבקר ויש לה את דר"ח מבקר משרד הפנים, אני חושב שלא צריך עכשיו לטרטר את אשר להביא את הדו"ח, כי יש לה אותו, ואני

לא חושב שזו פעם ראשונה שהיא נתקלת בו, והדברים האלה נעשים בצורה כזאת, שאני אומר עוד פעם, שהם יוצרים מצב של אל חזור, וחבל שככה הדברים.

- קטי סלמן: היית רוצה שהיא תופיע לבד?
- הרצל שלום: להגיד לך את האמת? כן. אנחנו באנו לבד, אנחנו לא הבאנו ער"ד אתנו.
- קטי סלמן: אבל אתם חמישה.
- היר"ר מה יפית: אבל אתם המתעללים.
- הרצל שלום: ככה אתה קורא לזה.
- קטי סלמן: הרצל, תעזוב מתעלל או לא מתעלל. אני שואלת אותך, אתם חמישה נגד אחד, איפה ההגינות שלך, שאתה חושב שהיא תבוא לבד?
- הרצל שלום: שניה אחת, בכל שימוע ובכל בירור שמתקיים בכל מקום, אף אחד מהעובדים לא מגיע עם הער"ד שלו ובא כוח שלו. אני אומר את זה עוד פעם,
- היר"ר מה-יפית: אני אוהב את ההתממות שלך.
- הרצל שלום: אתה יכול להגיד התממות או לא, אני אוהב את הערות הביניים שלך, אבל אני אומר שוב, ישנם דברים מסוימים שיוצרים פה אחרי זה אל חזור וחבל.
- מוגמי עמי: אני רוצה להגיד משהו. לפי הדברים של הרצל, באמת הם באו בהגינות וביושר, הם לא התכוונו בכלל לפטר את אורית. לנוכח כל הדברים האלה, אני כבר לא רואה פה לא ברור ולא שימוע, ולא כלום. באתם פה חמשתכם להקיז את הדם שלה, ובכל זה אתם מתנגחים דרך צביקה. זה חד משמעית ברור לחלוטין.
- אורי לעדן: כל מה שאתה אומר אין לו שום יסוד. אתם מנסים להסיט את הדיון
- הרצל שלום: אתה עונה במקומה עכשיו, אני מבין.
- נתן גל: אנחנו אפילו תשובה אחת לא קיבלנו ואתה כבר הגעת למסקנה.
- מוגמי עמי: אני איך שאני רואה את זה,
- אורי לעדן: אתה לא צריך לראות, אני רוצה תשובות, זה הכל. מה, אין לכם, לעובדים, תן לו שייצג אותה.

היר"ר מה יפית: חן ידבר עכשיו, ו אח"כ זקס.

עו"ד חן סומך: אני רוצה ברשותך להתייחס. אני חושב שיש לכם איזו טעות בקונצפציה ואתם סתם לוקחים את זה לכיוונים שהם לא לעניין. מהסיבה הפשוטה, תראו, כל ההליך הזה יש לו מטרה מסוימת, ואני רוצה להגדיר את הדברים והדברים מאד מוגדרים מבחינת הדין. כאשר הולכים לפגוע בזכויותיו של אדם, כאשר הולכים לטעון טענות כה חמורות כלפי אדם, כמו שהועלו כאן, וכמו שאני תכף אצטט, יש לאדם את מלוא הזכות לדעת על בסיס מה מושתתות ההנחות האלה ולקבל את כל המידע הרלוונטי. זה דבר אחד. כל מי שמעלה טענה גם צריך לעמוד מאחוריה, מכיוון שצריך לדעת שיש משמעות להעלאת טענה שהיא לא טענה אמיתית. אם יש מישהו שטוען שהגזברית כמו שראיתי, גזלה את הקופה של המועצה, והאמת העובדתית היא לא כזאת, אז הוא מוציא את דבתה רעה, ולכן זכותי המלאה לאמת את העובדות האלה ולבדוק אותן. עם כל הכבוד לאדוני הרצל, אני לא חבר של אף אחד ואני משתדל להיות ענייני, ואני משתדל להבהיר דבר מאד פשוט. הזכויות ברשות כמו המועצה הזאת שהיא רשות מנהלית, לבצע הליך שהוא הליך נכון ונקי, הן זכויות יסודיות. לא בכדי השופטת אמרה לכם אתמול שהיא מתרשמת, הרי היא אמרה לכם: כמו שאני מתרשמת, אתם תעשו שימוע ואני אבטל אותו. זה מה שהיא אמרה בעצם.

הרצל שלום: אתה מפרש את הדברים שלה, היא לא כתבה שום דבר בשום מקום. היא אמרה שאם התהליך -

עו"ד חן סומך: אני לא מתפרץ לדברך.

הרצל שלום: אבל אני רוצה לתקן את דברך. היא אמרה שאם תהליך השימוע לא יהיה חוקי, היא יכולה גם לבטל אותו אחרי התהליך. זה מה שהיא אמרה, ולכן אני מבקש ממך לדייק בנתונים. אני באיזה מקום אומר לך עוד פעם, אנחנו מקיימים תהליך מסודר, והתהליך המסודר הוא היום בירור. ובבירור הזה אנחנו מצפים כחברי מועצה, ציפינו שאורית פפר, הגזברית שהיא עם בטחון עצמי והפגינה בטחון עצמי לאורך הרבה שנים, פתאום היא יושבת ושותקת ונותנת לך לדבר, לדעתי ולטעמי זה לא טוב.

היר"ר מה יפית: אבל זה לא מעניין את המועצה.

נתן גל: אתה יכול להגיד שזה לא מעניין, אותי זה מעניין. את החמישיה זה מעניין. ועוד מספר אנשים זה מאד מעניין, אותך לא מעניין כלום, ולכן אנחנו נראים ככה היום.

ער"ד חן סומך: אני לא סיימתי את דברי. מר שלום נכנס לדברי ואמר את דעתו. אני מבין שזו דעתו. אני רוצה להבהיר כמה דברים. הפסיקה בעניין הזכויות לקבל מידע מוקדם, היא פסיקה מאד מאד דווקאנית וברורה. אומר מר רענן הר זהב, שהוא אחד המומחים למשפט מנהלי, בספרו המשפט המנהלי הישראלי, בעמ' 268, נתן גל: האם נוכל לקבל את זה?

ער"ד חן סומך: אני מקריא וגם נותן את האזכור המלא, המשפט המנהלי הישראלי, עמ' 268. הזכות לקבל מידע מוקדם, הנוגע לעניין, היא זכותו של אדם העלול להפגע מהחלטה של רשות. לדעת מהן הטענות המועלות כלפיו ולעתים אף לעיין בחומר הראיות הנוגע לעניין, בטרם ישמיע את דברו, בטרם ישמיע את דברו. הזכות יסודה בכללי הצדק, דורשת שלאותו אדם תנתן מלוא האפשרות להוכיח את עמדתו וטעונו, אדם כזה זכאי להתעמת עם הטענות והטענות נגדו, גדי שיוכל להוכיח את עמדתו, ולשם כך חייבים לגלות לו על מה עליו להשיב. כאשר משהו מתייחס לדוחות שאני לא ראיתי אותם ושאיני לא יודע מה הם מכילים, כאשר אני על פני הדברים, כששמעתי מה אתה אמרת לגבי החריגה בשכר והשכר החורג, יש לי חשש שהדברים אינם בנויים ואינם מושתתים על אדני אמת. אני רוצה לעיין בזה, כדי לדעת, ועכשיו אני גם רואה שיש אותם, אז בכלל, היינו יכולים לחסוך את כל זה, אם הייתי מקבל אותם מראש.

הרצל שלום: מרשתך יכולה היתה לתת לך את זה לפני הרבה חודשים. זה הוצג בפניה לפני כולנו, לידיעתך, אדוני.

ער"ד חן סומך: אני רוצה לומר, ששום מידע רלוונטי לא היה בפני ולפני מרשתי, למעט המידע הבא: מרשתי הציגה בפני מסמך מהתאריך ה-24.5.01 שחתומים עליו האדונים

הנכבדים הרצל שלום, נתן גל, אורי לעדן, אייזיק זקס ואלי אבירם. שאומר ככה:

אנו החתומים מטה מבקשים בזה לזמן ישיבת מועצה שלא מן המניין -

אלי אבירם: את כל זה הוא צריך להעלות בבית המשפט.

הי"ר מה יפית: אז מה? תן לו לדבר. לאן אתה רוצה לגרור את זה, עד 2 בלילה? הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה.

נתן גל: תגיד לנו רק עכשיו, על איזה שאלה אתה עונה עכשיו?

עו"ד חן סומך: אני אומר שלא היו בפנינו שום נימוקים, למעט הנימוקים שאני הולך להקריא אותם עכשיו, ולכן כל הטענה שלנו לגבי הידיעה שלנו, מתבססת רק על הדברים האלה. וזה בדיוק מה שאני רוצה להגיד.

אייזיק זקס: אני לא מבין איך עובדת מועצה מקומית, כבר ששה חודשים אנחנו דנים בזה, וכל שני וחמישי מתכנסים וזה מה שהגיע אליך? אני לא יודע איזה מן בא כוח אתה, אתה בבעיה מאד גדולה ואולי גם הגזברית פה שותפה לעניין הזה שאין לך את כל הנתונים.

נתן גל: אולי היא מסתירה את זה מפניך, כפי שהיא הסתירה מאתנו. זה מאד ייתכן.

אייזיק זקס: וזה מפליא אותי כל מה שאתה אומר עכשיו.

הי"ר מה יפית: אני רוצה לתת לה איזו זכות דיבור.

עו"ד חן סומך: אני לא סיימתי.

הרצל שלום: אני מבקש גם כן במקרים כאלה להקציב זמן, כי זה לא יכול להמשך בלי סוף, כלומר, גם כשמישהו מדבר, לא ידבר שעתיים.

הי"ר מה יפית: או.קי. אבל תנו לו לגמור לדבר, אתם קוטעים אותו כל הזמן.

נתן גל: אנחנו השואלים ואמורים לקבל תשובות.

הי"ר מה יפית: אנחנו צריכים לקיים דיון.

אייזיק זקס: אנחנו אמורים להקשיב לתשובות שלו. לנו יש זמן, מה קרה לכם.

קטי סלמן: איזיק, לי הוא יכול להקציב זמן, לך לא יכול להקציב וגם לא.

היו"ר מה יפית: יש לי עצה בשבילכם. אם התהליך של הדיון היום ואם צריך יהיה להיות שימוע, ולא יהיה פר אכסלנס, אז השופטת תזרוק אתכם לכל הרוחות, אז אני מציע לכם, תנו לו לדבר.

נתן גל: אני מציע לך אל תדבר בשם השופטת. השופטת אמרה לך דברים יותר חמורים. אז אל תמציא עוד פעם דברים. אז אל תאיים עלינו.

עו"ד חן סומך: אני רוצה רק להסב את תשומת לבכם לכך שאני התכוונתי לומר שהנימוק היחידי שאנחנו יודעים עליו, זה הנימוק המופיע באותו מסמך, שאומר: בישיבת המועצה מיום ה-19.4.02 התברר שגזברית המועצה גזלה את קופת הישוב בחריגות שכר שהצטברו בשנים 99/00 לכ-300 אלף ש"ח, לכן אין היא ראויה לשמור על קופת המועצה. בהודעה הזאת חסרים נתונים רבים, שכמו שאני מבין עכשיו מהתשובה של מר לעדן, נמצאים בדו"ח הביקורת, בדוחות הביקורת. לכן אני מבקש שתפנה אותי לדוחות הביקורת, לחלקים הספציפיים.

אורי לעדן: אני רוצה להגיב כך בתגובה למה שאתה אומר. הישיבה שמצוטטת כאן, היתה ישיבת מועצה -

עו"ד חן סומך: זה לא ישיבה, דרך אגב, זה מסמך שאתם חתומים עליו.

אורי לעדן: כן, אבל הישיבה שכתוב שמדובר בה, בגוף המסמך, היתה ישיבה שבה הוצג דו"ח הביקורת, וההתייחסות היא לאינפורמציה שהועברה מדו"ח הביקורת אל מבקר הפנים.

עו"ד חן סומך: של מבקר הפנים של המועצה.

אורי לעדן: של המועצה. מבקר המועצה. זאת היתה הישיבה, ובישיבה הזאת כתוצאה מהבירור בדו"ח, כמובן צריך לרשום את הדברים, התבררו הדברים שאליהם אנחנו מתייחסים ולכן ביקשנו את הישיבה. זאת הסיבה. לכן אני מפנה אותך לדו"ח מבקר המועצה.

עו"ד חן סומך: אני אשמח לקבל אותו.

אורי לעדן: אני מניח, למרות שאתה אומר שלא ראית אותו, על פי שורת ההגיון, מר סומך שאולי זה לא הגיון משפטי, אני רוצה להניח שראית אותו.

עו"ד חן סומך: אני יכול להרגיע אותך בעניין הזה,

אורי לעדן: כפי שמדובר בטענות שמבוססות על דו"ח מבקר הפנים, לגבי עובדת מועצה, שדו"ח מבקר הפנים מדבר בין היתר על תפקודה, הדבר הזה הוא בסיס נורמטיבי לדיון הזה.

עו"ד חן סומך: זה לא מה שעולה מהדבר הזה. עכשיו אני שומע את זה בפעם הראשונה, שאתם מתבססים על הדוחות האלה. יכול להיות שהדוחות האלה אומרים דברי מסוימים שאני אשמח להתייחס אליהם, אבל בשביל זה אני צריך לדעת מה הם אומרים.

אייזיק זקס: אני רוצה לחזור לרישא. הנושא בבית המשפט כפי שנדון אתמול, הוגדר ע"י השופטת, שהישיבה הזאת תהיה ישיבת בירור. ואני רואה עין בעין את הדברים כמו הרצל, שבישיבת הבירור הזאת, כשאורית פפר עומדת ומתעמתת ומבהירה ועונה לשאלות, גם אם הן שאלות קשות ולא נעימות, כי סה"כ זה בתוך המועצה ובתוך הפעילות השוטפת של הישוב, והיושר האישי של כל אחד מאתנו, וזה מה שהבטחנו לשופטת, אמרנו שיכול להיות שכתוצאה מאי ההבנות או מהכוחות שפועלים בתוך הישוב -

מוגמי עמי: לא ראיתי יושר,

נתן גל: מה זה שייך לדיון הזה?

מוגמי עמי: מותי לי להגיד מה שאני רוצה.

אייזיק זקס: מותר לך להגיד מה שאתה רוצה, אבל בזמנך. אני בא ואומר, שמאחר והבטחנו לשופטת שאנחנו לא הולכים לעשות שום שימוע, ויכול להיות שגם לא יהיו פיטורים, אלא אנחנו הולכים להבהיר את הדברים לאשורם, ויכול להיות שאורית פפר תדרש לשכר נמוך יותר, להמשיך לפעול בתוך המועצה. כלומר, כשאנחנו עמדנו אתמול בבית המשפט והיינו שלושה חברי מועצה, עמדנו, למרות שבאנו מנקודת מבט אחרת, והובהר לנו הנושא בבית המשפט, ביושר אישי, חזרנו חזרה ואמרנו פה: תהיה ישיבה תחת הנחיית בית המשפט, שבית המשפט דרש מהיועצת המשפטית של המועצה, להנחות את הדיון בצורה הוגנת

ומאוזנת, שהדיון יקבל את הממדים הנכונים של בירור הנושאים בינינו לבין אורית פפר, ומסתבר שאנחנו עומדים היום לא בבירור מול אורית פפר, אנחנו עומדים בבירור מול העו"ד שלא יודע את החומר בכלל של אורית פפר. המשמעות היא הרבה יותר חמורה מעצם זה שעמדנו אתמול בבית המשפט מול השופטת כשכל אחד בא והציג את הדברים, ואני מקווה שביושר, כולם, ביושר, עו"ד חן סומך: כמו שאתה הצגת, כמו שאתה אמרת, שמשתמשים בגב' פפר על הגב של אורית פפר.

אייזיק זקס: ואם זה על הגב של אורית פפר, כאן היה המקום לברר את הנושא, ומסתבר שהעו"ד של אורית פפר, גם את הנושא הזה לא נותן לברר. כלומר, אנחנו המשמעות היא כפולה ומכופלת. א. אנחנו צריכים להציג את השאלות. אנחנו צריכים להציג את התשובות, אנחנו צריכים להציג את ההבהרות ומצד שני, הדיון נמשך בצורה לא מאוזנת ולא חברותית, ולא נותנת את ההרגשה הטובה, שאורית פפר רוצה להשאר בכלל בשורותינו. כלומר, היא לא רוצה להשאר בשורותינו. אנחנו עומדים, נכון חמישה חברי מועצה, יכול להיות עם שאלות נוקבות ויכול להיות עם שאלות שהיועץ המשפטי של אורית פפר מתמם ולא יודע, ואנחנו עומדים היום בעצם לבירור. לא אורית פפר בכלל. המשמעות האת חמורה מאד, ואני דורש דרך הפרוטוקול הזה, ששופטת בית המשפט תתיחס לנושא הזה.

הרצל שלום: לפני שנירה מדברת, אני רוצה להתייחס לעניין הזה. הדברים שנאמרו כאן ע"י בא הכוח של אורית,

היו"ר מה יפית: עכשיו הדיון הופך להיות הב"כ של אורית.

עו"ד חן סומך: אין לי בעיה עם זה.

הרצל שלום: אני רוצה להגיד דבר אחד: הבקשה שלנו לישיבה שלא מן המניין בעניין הזה של אורית, לגבי ההצעה לפיטורים, מה שנאמר פה, פשוט על פי הנחיה שקיבלנו גם מבני ריקרדו וגם מהיועץ המשפטי שניתן לנו, נאמר לנו שחייבים לציין הצעת החלטה. אין פה שום דבר מחייב ואין פה שום דבר שכוכל אותנו לעניין הזה.

אנחנו קיימנו דיון, ולצערי הרבה אורית הגיעה לישיבה אחרי הדיון הזה, ובמודע, לדעתי, היא לא באה לדיון הזה. אני גם אשאל אותה בעניין הזה, אבל אני אומר פה ליועצת המשפטית שלנו, בעניין הזה של מה שמציין פה ב"כ שלה, אני חושב שצריך להעמיד אותו גם על טעותו, כי לא היתה לנו כוונה גם בזימון לעשות את מה שהוא מדבר עליו. יש פה הצעת החלטה, בגלל הסיבה שאנחנו מחויבים וזה מה שנאמר לנו, ולזה אני רוצה שתתייחסו.

ער"ד חן סומך: יש כאן פשוט חוסר הבנה מהותי. אל תגידו לי מה הסתירו ממני ומה לא הסתירו ממני. עם כל הכבוד, מי שצריך להעמיד את הדברים והטענות ולהעלות את העילות שבגינן אתם חושבים שצריך להביא, אם אין טענות אז אין טענות. מר זקס, אין פה שום בעיה. הנקודה היחידה שאתם לא מפנימים,

היר"ר מה יפית: אתם רוצים להתפרץ, אז יהיה כאן דיון מתפרץ.

הרצל שלום: אתה לא צריך לעזור לו כל כך הרבה. אתה כל הזמן הסתרת מאתנו מידע.

ער"ד חן סומך: כאשר יש אנשים שחושבים שאת המשחק צריך לשחק רק לפי הכללים שלהם, זאת בעיה. ואני מסביר לכם, נכון, אנחנו ניתן תשובות לכל דבר, ואין שום סיבה שבעולם, שהדו"ח הזה לא יהיה לנגד עיני ושאני אוכל להתייחס אליו. אתם מסתמכים על הדבר הזה, זכותי המלאה להתייחס לדברים האלה. אין שום אמירה שהדבר הזה הוסתר ממני.

נתן גל: זו עובדה.

ער"ד חן סומך: זו עובדה לדעתך, יפה. אז קודם כל אם לדעתך זה לא עובדה, כי עובדה זה דבר ששנינו יכולים להסכים עליו. אובייקטיבית. אתה לא יודע מה אני יודע לצורך העניין הזה. אני רק בא ואומר, שהאדון הזה הציג כאן תזה על חריגה בשכר. התזה הזאת אומרת שיש שכר חורג, הדבר הזה, ואני עד עכשיו, לא קיבלתי תשובה, למעט התשובה שאומרת, שהדו"ח אומר את זה. אז אני אשמח לראות את זה בדו"ח.

ער"ד דרור-לזר: קודם כל אני רוצה להתייחס להערה של הרצל. ושל גל. זה בעניין הייצוג המשפטי. אני מניחה, גם מאופן הדברים שנאמרו, שברור שמבחינה משפטית

ומבחינה חוקית, זכותה של אורית להגן על עצמה בייצוג משפטי. העניין שאתם מעלים הוא באמת עניין של טקטיקה. אתם מציעים לה הצעה ואתם אומרים לה: תשמעי, לדעתנו עדיף, שלא היועץ המשפטי שלך ידבר אלא את בעצמך. זו הצעה ואין לי כאן להגיב על זה שום תגובה, אלא רק שבאמת זכותה לקיים את הדיון גם באופן שהוא מתקיים כרגע, שהער"ד שלה הוא שמדבר.

נתן גל: בסדר, אבל זה תמוה מאד.

ער"ד דרור-לזר: בסדר, אבל זו זכות. השופטת התייחס לכך וקבעה, בלי להניד עפעף

נתן גל: אבל אנחנו לא בשלב שאנחנו רוצים להתנצח, זה בשלב של בירור העובדות והטענות.

ער"ד דרור-לזר: השופטת קבעה שהער"ד של אורית באופן ברור מאליו יהיה כאן בבירור, ובמצב דברים כזה זה לגיטימי שהוא ינהל אותו בשמה. לגבי העניין השני שהעלית, הרצל, וזה בנושא ההזמנה, חשוב שתבינו שאנחנו נמצאים היום במצב שלכאורה מחזיר את כל האירוע הזה שקשור לאורית, להפסקת עבודה, להורדת שכרה - מה שאתם רוצים, מספר צעדים אחורה. ובואו כולנו, כפי שעשתה השופטת, נתעלם ממה שהיה, ומאותה הזמנה, ומאותו שימוע שהיה אמור להיות היום, ומאותה החלטה שנכתבה לעשות כך וכך, ונקיים את הדיון היום, שזה דיון בבירור.

נתן גל: אבל זה מה שבקשנו.

ער"ד דרור-לזר: בסדר, אבל חשוב שתבינו שכך זה מתנהל.

הרצל שלום: בגלל זה הסכמנו לזה, אבל לא להתעלם, לכבד את החוק ואת מה שבקשה השופטת. לא להתעלם משום דבר.

ער"ד דרור-לזר: אין טעם לדון עכשיו בדברים שנכתבו באותה הזמנה שהקריאו בפני סומך, הם דברים שקיימים ואי אפשר למחוק אותם. כמובן שאנחנו היום יושבים בישיבה והמטרה היא לא לדון באותן הזמנות אלא פשוט להתקדם מספר צעדים קדימה.

נתן גל: השופטת, כפי שאת זוכרת, הרשתה לנו לשאול שאלות ולקבל תשובות.

עו"ד דרור-לזר: נכון. אגב, אין שום פסול במה שעושה עו"ד סומך, משום שבסופו של דבר הוא יכול להגיע למתן התשובה לשאלה ולהגיד לכם: רבותי, לא קיבלתי את דו"ח כך וכך, לאחר שתמציאו לי אותו, אנחנו נעביר תשובה. זה גם לגיטימי. זה גם אפשרי.

היו"ר מה יפית: רשות הדיבור עכשיו לאלי ואח"כ לקטי. אני פונה לחמשת חברי האופוזיציה - לא להפריע.

עו"ד דרור-לזר: אם מותר לי להציע להמשך הדיון, למרות שאני לא מנהלת אותו זה פשוט להמשיך בשאלות ולקבל לאחר מכן את התשובות. זה מה שאני ממליצה. אני לא מנהלת את הדיון.

היו"ר מה יפית: אלי, עכשיו תורך, ואני מציע שתתקדם בזה שתעלה את הטענות ואת השאלות. אלי אבירם: בסדר, אנחנו נחזור למסלול הדיון של היום. קודם כל הצטערתי מאד לשמוע, שגם היום ראש המועצה סוגר את המיקרופונים והוא מצהיר על כך. אמרת עכשיו המיקרופון סגור, וזה לא בסדר, צביקה, גם כשמתווכחים וגם כשצועקים, המיקרופון יהיה פתוח. אני מבקש מהאדם שמרכיב את המיקרופונים, שהם יהיו פתוחים כל הזמן.

היו"ר מה יפית: אני לא סגרת. המיקרופונים פתוחים כל הזמן. אני לא איימתי בשום דבר. אתה רוצה לחזור לדיון?

אלי אבירם: מה שאני רוצה לטעון, לצערי הרב, חברי המועצה הם לא משפטנים בהשכלתם, וגם אנחנו לא משפטנים, ואני מבקש מעו"ד סומך לא להלך עלינו איימים. הוא מנסה פה מה שנקרא לזרוע פחד ואימה, תזהרו בדבריכם,

היו"ר מה יפית: לא, אדוני. אתה לא תייחס לי הטלת איימים והטלת מורא. אני לא מהלך איימים, אולי זה שאתה שומע דברים אובייקטיביים ואת האמת,

אורי לעדן: ממך לא ניתן לשמוע דברים אובייקטיביים, אתה מייצג צד. אתה מפריע לו.

היו"ר מה יפית: אני לא מתווכח אתך. אני אפריע לו ברגע שמישהו יגיד לא אמת עלי, אני אפריע לו. מי שיגיד לא אמת עלי, אני אפריע לו. אתה לא תגיד שאני מטיל אימה על מישהו. אולי אתה חושב שביטוי אובייקטיבי והגנה על לקוח זה הטלת אימה,

ואולי על ראש הגג בוער הכובע, אבל אני לא מטיל אימה, ואם העובדות והאמת המשפטית לא מוצאת חן בעיניך,

הרצל שלום: הוא מפריע לו ואף אחד לא עוצר אותו כאן. אין מנהיג לשוב הזה כבר מזמן. זו רק דוגמא קטנה.

אלי אבירם: אני מבקש מראש המועצה לתת לי לדבר. אני מבקש להפציר בו להפסיק את הערות הביניים. הוא מסיט אותי מקו המחשבה ואני לא יכול לדבר כך. אני מבקש מכב' הער"ד הנכבד והמלומד, לתת לי לדבר. אנחנו לא משפטנים ואנחנו לא נמצאים עכשיו בבית המשפט. אנחנו באנו לעשות בירור, ובירור יסודי, ואנחנו נעלה א כל הטענות שיש לנו ואת כל השאלות שיש לנו, ואנחנו זכאים ורשאים לקבל תשובות על כל שאלה ושאלה. אלא אם כן משהו מנסה להתחמק, גם זה לגיטימי, אין בעיה, גם אם לא נקבל תשובה, זה לגיטימי, אין בעיה. זה דבר אחד. דבר שני, לכן אני אומר, אין כאן עקרון של שוויוניות. גב' אורית פפר יושבת פה עם ער"ד עם בא כוח, שהוא מלומד, מכיר את החוקים לעילא ולעילא, אדון ראש המועצה יושב פה עם ב"כ שלצערי הרב, קראתי את התצהיר, והיא שם בכלל לא ידעה לענות על התצהיר, מה שער"ד סומך הגיש צו.

היר"ר מה יפית: אה, עכשיו אתה גם נותן ציונים לאנשים.

אלי אבירם: עכשיו רוצים שאנחנו נהיה משפטנים ונקוט בחוקים ובתקנות שאנחנו לא מבינים בהם. אנחנו אנשי ציבור, אתה מפריע לי לדבר.

היר"ר מה יפית: אבל אתה אומר דברים לא נכונים.

הרצל שלום: אלי, אני מציע, תשאל את השאלות, בוא נכנס לשאלות ונצא מהעניין הזה. אלי, אני מבקש ממך, אל תסיט את הדיון.

אלי אבירם: להם מותר להגיד את הכל. אני לא מסיט את הדיון. אני הולך בדיוק לקראת הדיון, תאמין לי.

היר"ר מה יפית: עד 2002 אתה תגיע.

אלי אבירם: או.קי. בתחילת שנה זו אורית, אני פונה אליך, המועצה החליטה, היתה דרישה של חברי מועצה להגביר את הסידורים הבטחוניים בשוב. אני פניתי לראש

המועצה, ראש המועצה אמר: מצדי אין שום בעיה. זה היה עניין של 50 או 60 אלף שקל, תפנה לאורית ותסגור עניין.

ה"ר מה יפית: אני מודיע שאתה משקר.

אלי אבירם: פניתי אליך, אמרת שאין תקציב לנושא הזה. זה דבר אחד. אני שואל שאלה נוספת, מדוע לא מצאת תקציב לנושא הרגיש הזה של בטחון הישוב, שהוא קודם לכל. האם תוכלי לחדול מסגנון הבוטה והמזלזל כלפי חברי המועצה, עובדי המועצה וציבור התושבים? אני אומר פה במפורש, שהתנהגותה הבוטה והחצופה של הגזברית כלפי עובדי המועצה, חברי המועצה והחמור מכל, כלפי התושבים, כבר הפכה לשם דבר בישוב כולו, וניתן להביא עשרות ומאות דוגמאות.

ע"ד חן סומך: אני מבקש, תביא דוגמאות ספציפיות.

אלי אבירם: אנחנו נביא, כשנדרש אנחנו נביא.

ע"ד חן סומך: עכשיו אתה נדרש. אתה מעלה טענה, אתה לא רוצה לתת, אתה נדרש.

אלי אבירם: אני שואל את מבקר המועצה איך התנהגה אליך הגזברית כעובד חדש במועצה. בבקשה, אדון מבקר המועצה, האם תוכל לתת לנו פה סקירה, איך התייחסה אליך הגזברית עם כניסתך לעבודה כמבקר הפנים של היישוב. הנה דוגמא. נשמח לשמוע. תן לי לסיים את השאלות.

ה"ר מה יפית: לא לא, אני מציע, שעכשיו, שאלת אותו, ושהוא יענה לך.

אלי אבירם: אני ממשיך לשאול. תושבים ועובדי מועצה רואים בה כמי שזורעת רעל ביחסי העבודה בתוך המועצה, ואני אומר לך את זה כמי שעבד כאן במועצה, וביחסי המועצה אל הציבור.

ה"ר מה יפית: אתה אומר שאני מטיל עליך אימה בזה שאני אומר שמה שאתה עושה זה הוצאת לשון הרע וזו גם מטרה פלילית וגם עוולה אזרחית.

הרצל שלום: אתה שום מפריע לו. זה להלך אימים מה שאתה עושה עכשיו, גם מפריע וגם מהלך אימים. אני אומר לך את זה.

אלי אבירם: אני חוזר ושואל, האם את יכולה לשנות את המצב הזה? האם את יכולה לשנות את סגנון ההתייחסות שלך לעובדים? אני יודע שיש פה עובדי מועצה שמאד מאד כועסים עליך, שאומרים שהם לא יכולים להכנס אליך לדבר, גם אני.

הי"ר מה יפית: שם. שם. מי? אתה עובד מועצה?

אלי אבירם: אני לא רוצה לתת לך שמות. זו צנעת הפרט. אני לא מוכן לתת לך שמות. אני גם הייתי עובד מועצה עד לפני חודשיים. סגן ראש מועצה.

הי"ר מה יפית: מעולם לא היית עובד מועצה. סגן ראש מועצה זה לא עובד מועצה. יש לך בעיה בהבנה של המעמד שלך. שנבחר -

אלי אבירם: אני הייתי כאן, אני הייתי עובד במועצה, לא אמרתי עובד המועצה.

הי"ר מה יפית: ומה עשית במועצה? מה עשית, מה היתה העבודה שלך.

אלי אבירם: זה לא עניינך, אתה לא תשאל אותי עכשיו אני שואל עכשיו שאלות. אל תשאל אותי שאלות.

ער"ד חן סומך: אני רוצה לשאול אותך שאלת הבהרה. אמר כאן מר אבירם שהוא פנה אליך ואמר לך לגבי התקציב של הסיורים הבטחוניים ביישוב שצריך תקציב נוסף ואתה אמרת לו תפנה לאורית.

הי"ר מה יפית: אני בחיים לא שלחתי את אלי אבירם לא כחבר מועצה ולא כמישהו אחר לאורית.

ער"ד חן סומך: ז"א שמה שהוא אומר עכשיו זה שקר?

הי"ר מה יפית: גס. קטי ואח"כ עמי.

הרצל שלום: אתה יוצא מתוך הנחה שמה שאומר ראש המועצה הוא האמת? הוא לא משקר?

ער"ד חן סומך: אני יוצא מתוך נקודת הנחה שמה שראש המועצה אומר,

אלי אבירם: סליחה, יו"ר וועדת בטחון, אייזיק, אני מבקש ממך לומר, האם אני באתי אליך ובקשנו סיורים מוגברים כאל יו"ר וועדת הבטחון.

ער"ד חן סומך: זה לא מה שאתה אמרת, אתה אמרת שראש המועצה הפנה אותך לגזברית.

אלי אבירם: נכון. ראש המועצה אמר: תשב עם הגזברית ותסכם. עלי זה מקובל. והיא אמרה לי אין לי תקציב.

עו"ד חן סומך: אז יש לנו את האמת שלך ויש את האמת של ראש המועצה.
אייזיק זקס: כיו"ר וועדת בטחון, אני מענה לך. היה דיון עם צביקה, צביקה אמר כן, הוא פנה אלי לעשת את התחשיבים, מאחר ואלי אבירם היה סגן ראש המועצה והוא רואה חשבון במקצועו, בקשתי ממנו שיעשה את התחשיבים.

עו"ד חן סומך: מה מקצועו? לא הבנתי.
אייזיק זקס: אני מבקש ממך, מבחינתי הוא סגן ראש המועצה. בקשתי ממנו שיפנה לגזברית על התקציב.

עו"ד חן סומך: אבל הוא אמר שראש המועצה הפנה אותו לגזברית. אתה היית אתו שם?
אייזיק זקס: נכון. נכון. ז"א שמישהו כאן משקר. על הסכום הזה ועל התחשיב הזה, הוא היה אמור לגשת לאורית ואורית היתה אמורה לתת את התקציב לפעילות המוגברת.

עו"ד חן סומך: חוץ ממך, אתה לא מוכן לנקוב בשמות של עובדים אחרים.
אייזיק זקס: לא כרגע, אם אני אצטרך, אני אגיש דו"ח.
הרצל שלום: אנחנו נביא גם את האנשים עצמם, לא רק שמות, אדוני.
קטי סלמן: אני רוצה להבהיר כמה נקודות.

נתן גל: את שואלת שאלות הבהרה לאורית, נכון? זה מה שאת עושה עכשיו.
קטי סלמן: אני אחראית לדברי. אחד, מה שהסברתי לזקס בהתחלה, ואני אסביר לך אלי, שכשאנחנו נכנסנו לחדר, אתה עוד היית בחוץ, החבר שהוא אחראי על ההקלטה אמר לנו: אני מבקש מכם שאתם לא תדברו ביחד, או לדפוק על השולחן, כי זה ישפיע על ההקלטה. ולכן ההערה של צביקה אולי לא היתה ברורה, שהוא אמר: עכשיו הוא לא מקליט, כי כולם דברו ביחד ואז הוא אמר עכשיו הוא לא מקליט. לא יכול צביקה לתת שום הנחיה או הוראה לסגור את ההקלטה. זו נקודה אחת. נקודה שנייה. לגבי אשר, מה שהיה עם אורית, מה שאמרת, אם אתה מתכוון לוועדת התמיכות, אז אני רוצה להסביר, שבהתחלה, אשר לא הבין, חשב שזה בא מאורית ואני עניתי בכתובים, ש-
אלי אבירם: אשר יודע בדיוק למה אני מתכוון.

- קטי סלמן: או.ק. שאלה שאני רציתי לשאול את זקס ולהתייחס למה שהוא אמר בדבריו. אתה אמרת, שיתכן ולא יהיו פיטורים, האם יש לך את התשובה שלך, האם א. אתה ההחלטה שלך מראש באת לפיטורים ואתה חוזר מזה. ב. יש לך ספקות
- נתן גל: אני לא מבין, זו חקירה של זקס עכשיו?
- קטי סלמן: לא לא, אני רוצה להבין. גל, אין לי שום חקירה לזקס, אני רוצה להבין, בשביל להשלים לעצמי את התמונה ולקבל עמדה, אני צריכה בסוף לקבל החלטה.
- נתן גל: השאלות הן לאורית ובא כוחה ולא לאף אחד אחר.
- קטי סלמן: אני אשאל אותו מתי שאני רוצה. האם יש לך ספקות בטענות שלך, שעלו פה? ז"א אתה חושב אחרת?
- אייזיק זקס: את רוצה שאני אענה לך? אני לך אענה מאחר ואת חברת מועצה, אני עונה לך ישירות. אנחנו כאן באנו ביושר, בכדי לברר את הדברים עם אורית.
- קטי סלמן: לפני שאתה תענה לי, אני רוצה לגמור את השאלה שלי לך. לא סיימתי. אני באמצע.
- אייזיק זקס: אני לא שיניתי, בואי נאמר, הנתונים שיש בידי לא השתנו. א. לא קיבלנו תשובות. ב. הנתונים הם כאלה, שאני ציפיתי ביושר האישי, שאורית תבוא, ואת יודעת מה, גם אם היא צדקה, גם אם כפו עליה, יכול להיות שבאו ואמרו לה תשבי בשקט, זו המשכורת שלך, מה זה עניין שלך? אנחנו רוצים לדעת מאיפה זה נובע, ויכול להיות שאם אנחנו נברר, שבעצם יכול להיות שהיא נקלעה למצב של מציאות מסוימת, שמישהו בתוך המועצה, כפה עליה את המצב. אנחנו רוצים לדעת את זה, וזה חשוב לנו מאד. זה מצד אחד. כלומר, בסיס הנתונים לא משת, אנחנו פשוט פה בשיחת הבהרה, כדי להבהיר את הדברים. וזאת היתה המגמה שלנו, גם לקבל תשובות כרגע לא נעימות מאורית וזו זכותנו. ועל הזכות הזאת, זה לא בא ואומר, שהיום אם אני בא ומחליט שאני לא מפטר את אורית, או אני כן מפטר אותה, אני חשבתי שקודם הנושא צריך לבוא לבירור. כל הנושא של התמרון של כל הישיבות וכל הבקשות שלנו, זה גרם ואני כן אומר שזה גרם

במובן מסוים עוול לאורית, כי כל הזמן לא התאפשר לנו וגם היום לא מתאפשר לנו לשבת מול אורית ולקבל תשובות.

קטי סלמן: אני פונה אליכם בתור חברי מועצה עמיתים שלי, שאפילו אם יש ספקות באחוז אחד, שאין שום סיבה לפיטורים שלה, או כמו שהעלית את הטענות, אני מאד מאד מבקשת מכם, את צורת הפנייה, את סגנון האלות, שיהיה הרבה יותר מעודן, כי כולנו בני אדם, ואם אנחנו נחשוב בעתיד להמשיך לעבוד אתה, במידה והיא תרצה לעבוד אתנו, שתהיה את האפשרות הזאת, ולא בגלל שיטת הפניה של אחד מאתנו. בזה סיימתי.

אייזיק זקס: מקובל עלי מה שאמרה קטי. מקובל.

ברוך בן משה: אני מסתפק במה שאמרו חברי. עשו זאת יותר טוב ממני.

עמי מוגמי: לפי הדברים של זקס, משום מה משתמע, או שזה כנראה הגיע לאיזה ממדים גדולים ומתחילים לאבד פה איזושהי דרך. אם באמת רציתם לפתור את הבעיה של אורית, יכולתם בחדרי חדרים לשבת ולנהל אתה שיחות, עם כל מה שמשתמע מזה ולבקש ממנה כל מיני דברים, ואני חושב שהיתה עונה לכם.

הי"ר מה יפית: אבל איך אורי אמר שהוא לא רוצה לקרוא את הדו"ח של מבקר המועצה. אז איך אפשר ? בוודאי שזה שייך לדיון.

עמי מוגמי: אני אומר, לפי הדברים של זקס, לא הייתם צריכים להגיע לפליירים כל שני וחמישי ולהשמיץ את השם שלה לעיני כל התושבים וכתבות בעיתונים. אני דיברתי על איזושהי דרך. אם הדרך היתה באמת לבנות, אז לא הייתם צריכים להגיע לזה. לא בעיתונים כתבות ולא בפליירים שהפצתם לתושבים.

אייזיק זקס: אני רוצה לענות למוגמי. אני מקבל את מה שאמר מוגמי, מילה במילה. מאחר ולא התאפשר לנו מעולם להגיע לנושא הזה, ולמצות אותו, מבחינת בירור עם אורית ואמרתי את זה לפני 60 שניות בפני העו"ד ואמרתי את זה גם בבית המשפט, שיכול להיות -

הי"ר מה יפית: לא ניסית בכלל. אתה אפילו אותי לא הזמנת לוועדת ביקורת. אתה חבר וועדת ביקורת.

אייזיק זקס: צביקה, אני לא יו"ר וועדת ביקורת. הנושא הזה עלה לדיון גם בקואליציה. אני הייתי אצלך בשתי פגישות מקבילות ואמרתי לך מה מתבקש כל הנושא הזה מדו"ח מבקר משרד הפנים ומדו"ח מבקר המועצה.

היו"ר מה יפית: רק אמרת לי כשהדו"ח לא גמור.

אייזיק זקס: מה שאני אמרתי שמעו גם אחרים. אתה מנעת מאתנו להגיע לבירור הנושא עם אורית ובכל מיני דרכים. גם לא ישיבות שלא מן המניין ושום אפשרות אחרת. זה א'. כתוצאה מזה יכול להיות ואני אומר, זה לטובה, אלצנו, דרך הנחיה שקיבלנו, את המערכת להגיע לדיון של היום, אפילו דרך בית המשפט. המצחיק הוא, שאפילו שאנחנו יושבים פה תוך הנחיה של בית המשפט, מוגמי, אני לא יכול לדבר עם אורית פפר.

מוגמי עמי: אני רוצה לענות לו. קודם כל אנחנו חברי וועדת ביקורת, אדון זקס, אנחנו ישבנו במועצה, כמו שאתה ישבת אני ישבתי, וגם סגן ראש המועצה ישב, יכולנו להחליט החלטות, לא נטמון את ראשנו בחול. אם היו דברים, יכולנו לעמוד על הרגליים לעצור את הכל ולבדוק את זה. היום אתה בא בצורה שהכל היה מוסווה.

נתן גל: אתה עזרת לו להסתיר מאתנו את כל המידע.

הרצל שלום: אני רוצה לשאול את אורית כמה שאלות ואני אבקש, אם היא מוכנה לענות לי בעצמה, ללא עו"ד, אני אשמח מאד. אם לא, שתחליט מה שהיא רוצה. בשנת 95 נערכה ביקורת מבקר המדינה. כבר אז בביקורת, הצביעו על חריגות גדולות שלך בשכר.

עו"ד חן סומך: אתה יכול להפנות אותנו? אתה מתייחס לסעיף הזה? שנראה שאנחנו מתאפסים על אותו הדבר.

הרצל שלום: אני לא מדבר על השנה הזאת. אני מדבר על שנת 95.

היו"ר מה יפית: אתם פשוט כמו מנטרה, כבר חודשיים מדברים על משהו שבכלל לא קיים בדו"ח מבקר המדינה. אבל זה כבר סיפור אחר.

הרצל שלום: זה סעיף 4. ענייני כוח אדם. גם סעיף 5. שניים מהעובדים ששולם להם עבור 70 שעות נוספות גלובלית, קיבלו גם תוספות שכר באחוז קבוע משכרם המשולם באחד משני -

הי"ר מה יפית: יש את השם של אורית באיזשהו מקום?

נתן גל: כן כן, בסעיף 1 מופיע, תצלם את העמוד. בספטמבר '96 העסיקה המועצה 53 עובדים, בכ-46 משרות. התקנון קובע כי מינוי עובד מועצה יהיה בכתב, חתום בידי ראש המועצה וגזברה. ואז מתייחסים למשכורות כשזה כולל את כולם.

הי"ר מה יפית: תראה לי איפה, הרצל התייחס לאורית. מבקר המדינה לאורית.

נתן גל: אורית היתה גם אז גזברית, לכן היא ידעה יותר טוב מאתנו מה החריגות. הרצל שלום: אני מתייחס לד"ח הזה. כן. תן לי להבהיר לך משהו. הד"ח זה לא כולו, אני אעיין בד"ח ואתן לך את הנקודות המדויקות. אני לא שואל אותך, אני שואל את אורית, היא תרצה לענות לי, שתענה. היא לא רוצה לשמוע, שלא תשמע.

אייזיק זקס: היא יצאה. היא לא רוצה לשמוע אפילו.

קטי סלמן: הקימו אותה בשביל לעבוד. היא לא יצאה.

ער"ד חן סומך: לא צריך כל דבר כדי לנאום ולהגיד שהיא יצאה.

אייזיק זקס: אני אמרתי שיחכה שהיא תכנס.

הרצל שלום: אני רוצה לציין, בשנת '95 הצביע ד"ח מבקר המדינה על חריגות בשכרה של הגזברית בצורה משמעותית. אני לא מצטט עכשיו שום דבר. אתה רוצה להתייחס לזה תתייחס, אתה לא רוצה - אל תתייחס. אני שואל את אורית שאלה ותן לי לסיים קודם את השאלה לפחות לסיים את השאלה, ואחרי שאני אסיים את השאלה, תרצה לשאול אותי שאלות, תשאל אותי. בשנת '95 נערכה ביקורת מבקר המדינה. בביקורת כבר אז, הצביעו על חריגות גדולות בשכר, כולל שלך. האם את חושבת שזה בסדר שלא נעשה דבר בעניין כולל החריגות האחרות, כשאת אחראית על הקופה. זה מה שאני שואל אותך, תרצי לענות לי, בבקשה.

ער"ד חן סומך: אני מבקש שתפנה אותנו לד"ח מבקר המדינה. אתה אומר שסעיף 5 לד"ח. אני מבקש להקריא את סעיף 5: ראוי לציין כי שניים מן העובדים ששולם להם עבור

70 שעות נוספות גלובליות, קיבלו גם תוספות שכר באחוז קבוע משכר המשולב. האחד בשעור של 105 אחוז והשני בשעור של 65 אחוז. בתיקי המועצה לא נמצא פרוט של מהות התוספת.

נתן גל: אנחנו שואלים את ראש המועצה למי הכוונה שני עובדים. ראש המועצה צריך לענות לך. ראש המועצה והגזברית צריכים לענות לך למי הכוונה שני העובדים האלה.

עו"ד חן סומך: אני רק מבקש לציין, שהאמירה של מר הרצל שלום, כאילו בדו"ח מבקר המדינה מופיע שהגזברית מופיעה כאילו היא חרגה משכרה, איננה נכונה. בסעיף 5 שאליו הפנה מר שלום, לא מופיע השם של הגב' פפר.

הרצל שלום: אני רוצה לציין לגבי הדברים שנאמרים פה ע"י בא כוח הגזברית, שאני בדקתי עם מבקר המדינה, שבדק את העניין הזה, והוא מתייחס ספציפית לגזברית. אני אביא את האסמכתא ממבקר המדינה, אם צריך את זה. זה אחד.

שתיים. אני מתייחס גם למה שנאמר עכשיו ע"י מוגמי, ואני שואל את השאלה הבאה. במשך כשנה מוציאים חברי המועצה מנשרים לציבור, לגבי חריגות השכר הגבוהות שלך. האם את לא חושבת שאת היית צריכה לפנות לראש המועצה, את אישית, לפנות אליו ולהגיד לו: תראה, ולו גם בגלל הסר ספק וגם בגלל הסיבה שיש פה דברים שנאמרים ואולי הם נכונים ואולי לא,

עו"ד חן סומך: היא על ספסל הנאשמים, שאתה מדבר עליה ככה?

הרצל שלום: לא, אני כשאני מצביע עליה, אני מצביע גם עלי עם שלוש אצבעות. בסדר?

עו"ד חן סומך: היא לא עומדת כאן על ספסל הנאשמים.

הרצל שלום: או.קי. בוודאי שלא. אני שואל אותה ואני אשאל אותה עוד פעם, במשך כשנה פלוס, ואני מאז שנכנסתי למועצה אני טוען את זה כל הזמן, שיש חריגות שכר גבוהות של הגזברית. האם את לא חושבת שהיא אפילו ציבורית, מוסרית, איך שאת רוצה תקראי לזה, לפנות לראש המועצה ולהגיד לו: תראה, אני כאחראית על הקופה, אני זאת שצריכה לקבוע משורות של גורמים אחרים במועצה, והחריגות האלה הן חריגות שכל הזמן יתקפו גם אותך וגם אותי, בוא ניישר קו.

את לא חושבת שהיית צריכה לעשות את זה? את לא חושבת שהיה מוסרית גם

צריך לעשות את זה? אני חושב שכן.

הי"ר מה יפית: כבר אמרת את דעתך.

עו"ד חן סומך: זאת השאלה?

הרצל שלום: כן. אני מצטער על מה שאמרתי שאני חושב שכן, אבל יש לי דעה משלי.

עו"ד חן סומך: בסדר, לגיטימי שתהיה לך דעה.

הרצל שלום: אני רוצה לשאול שאלה הבאת, וזה מדצמבר 2000, יצאה ההנחיה לבצע התאמות

שכר לבכירים ברשויות המקומיות, כולל יהודה ושומרון. אני חוזר על זה,

מדצמבר 2000 יצאה הנחיה לבצע את הנחיית משרד הפנים ולהדביק את

ההנחיות של מדינת ישראל גם ליהודה ושומרון. לפני שעלה כל הדבר הזה של

העלאת רמת התושבים ל-5000 פלוס, והשכר היה גבוה משמעותי,

הי"ר מה יפית: זה עלה בספטמבר 2000 ל-5000.

הרצל שלום: טוב, אז אני שגיתי. אני שואל את השאלה עוד פעם, אני שואל, האם מדצמבר,

כשיצאה ההנחיה, לא היה צריך לבצע התאמה לדברים שנאמרו בהנחיה, ועד

היום, דרך אגב, את ממשיכה לקבל שכר מעל המותר, גם בנתונים שנאמרו לנו

פה, אפילו אם טוענים שזה 1500 שקל לחודש או לא, זה בכלל לא משנה לי. אני

שואל עניינית, את הולכת ושומרת על הקופה, את אחראית על הקופה, את

צריכה לתת משכורות לעובדים אחרים פה בקופה, את צריכה להסתכל להם

בעיניים ולהגיד להם: אני לא מעלה לך שכר, כי אין לי כסף. כן, את, כי את זאת

שקובעת במועצה, עם ראש המועצה ביחד. אני שואל אותך שאלה מוסרית, אני

רוצה לשאול אותה, מוסרית, האם את לא חושבת שהיית צריכה דבר ראשון

להתאים את הדברים, ובמקום זה רצת למשרד הפנים ולמשרד האוצר, ליועצים

משפטיים, לקבל כל מיני דברים כאלה.

הי"ר מה יפית: היא לא רצה לשום יועצים משפטיים.

הרצל שלום: אני לא שואל אותך, אני שואל אותה. אם אתה רצת למשרד הפנים, אז אני רואה את זה כדבר יותר חמור, שהיא לא, שבהתאם למה שנאמר גם בשאלה הראשונה שלי,

הי"ר מה יפית: אמרתי לך שהנושא בברור.

הרצל שלום: הנושא בברור, אבל אני שואל עוד פעם למען הסר ספק, אני שואל את אורית, האם לא היה אפילו מוסרית, טעם להוריד את השכר לרמה אפילו של 100 אחוז שכר ולא 82 וחצי אחוז שכר בהתאם להנחיות. האם את לא חושבת שהיית צריכה לעשות את זה מיידית ואת ממשיכה לגזול את הקופה הציבורית, ממשיכה לעשות מעבר למה שמותר לך לקחת לאחר דצמבר 2000 את המכסימום המותר. אני שואל איך את ממשיכה ככה. עכשיו אני שואל את השאלה הרביעית. בישובים דומים לשלנו ואני גם אמרתי את זה בישיבות מועצה, מבצע הגזבר שלהם גם את הגבייה, וגם אחריות על הגבייה, עם 80 אחוז משרה ו-80 אחוז שכר בכירים, ואני רוצה לשאול אותך שאלה, למה אצלנו בעצם -

הי"ר מה יפית: באיזה ישובים אתה מתכוון?

הרצל שלום: אני מדבר על ישובים סמוכים לנו. זה יכול להיות בבית אריה, זה יכול להיות בכוכב יאיר, זה יכול להיות באלפי מנשה. אני מדבר על הרמות האלה, שהן רמות דרך אגב מבחינת הישובים, הם יותר גדולים משלנו בחלק מהם. ואני שואל, למה אצלנו גם מערכת גבייה, ואני שאלתי את זה הרבה פעמים, גם מערכת גבייה חיצונית שהוא גבוה מעל השאר בצורה משמעותית וגם לא מאה אחוז משרה, אלא 105 ומשהו אחוז משרה. אני שואל למה. ב - ODOS. אני רוצה לשאול שאלה נוספת, ואני שואל שאלה -

קטי סלמן: מתי זה התקבל?

הי"ר מה יפית: בספטמבר '92

הרצל שלום: אני רוצה לשאול שאלה אחרונה, אם המועצה תחליט, להעסיק אותך ב-80 אחוז משרה או להוריד לך את השכר לרמות כאלה שאנחנו מדברים עליהן, ואני לא מדבר עכשיו על כמה ואיך ולמה, אני שואל אותך שאלה ותתייחסי אליה איך

שאת רוצה. תן לי לשאול אותך. אני לא מדבר על פיטורים. למה אתה מכניס לי ישר פיטורים? אני לא מבין, כל מילה שניה אתה מכניס אותי לפיטורים שלה? אני שואל אותך גם שאלה, אני אמרתי את הדברים בהתחלה ואני חוזר עליהם, אנחנו באנו במטרה לבדוק דברים. יכול להיות שאנחנו בסוף הישיבה נקבל החלטה שהיא שלנו. וההחלטה שלנו יכולה להיות כזאת שהיא תבוא בקריאה לגזברית, לקיים את מערכת הגבייה בישוב, לקיים את כל הפעולות בתוך הישוב. עם הורדת שכר בהתאם למה שנקבע במועצה. האם היא תקבל את זה או לא? זה מה שאני רוצה לשאול. אלי דיבר על מערכת היחסים בין אורית לבין התושבים לבין חברי המועצה ואולי גם גורמים אחרים. אם שאלו קודם לגבי מערכת יחסים, אני אשאל את אורית שאלה בעניין הזה. רק לפני שבוע יצא פה תושב מהמשרד שלה, שבא להעביר לה איזה דיווח על מסים במדורגים למישהו, והיא אמרה לו: איך אתה מתפרץ אלי לתוך חדר המטות שלי? גם אתה היית מסכים להתפרץ אלי לחדר המטות? והיה פה רעש גדול במועצה. זה בערך הסגנון שלה. אני שואל אותך שאלה, האם באמת את יכולה לשנות והאם את יודעת מה זה שרות? ואני לא יודע אם את יודעת מה זה שרות. האם את באמת יכולה קצת לעדן את התגובות שלך גם לגבי עובדים, גם לגבי תושבים ובעיקר לגבי תושבים שאת מחוייבת אליהם וגם כלפי חברי מועצה שיושבים פה. האם תהיי מוכנה ותהיי מסוגלת באמת, אתה אומר נבזי או לא, אני אומר לך מה שהיא אמרה. בעניין הזה, אני אומר, זאת דוגמא אחת ואני כו"ר וועדת ביקורת הזדעזעתי מזה שמבקר המועצה אומר לי כל ישיבה, כל דבר שאני מבקש מאורית, היא מושכת אותי. ואני מבקש משהו והיא מושכת אותי. אני שואל אותה משהו, מושכים וגוררים וגוררים. אני שואל האם באמת זו דוח הדברים שהיינו מצפים מגזברית פה בישוב. אני לא אתנגד אם גם אשר יתייחס לעניין הזה.

הי"ר מה יפית: אשר יקבל ממני מכתב בנושא הזה.

הרצל שלום: אני הייתי שמח אם היא היתה מגיבה לעניין הזה.

אייזיק זקס: אני דווקא שמעתי את כל השאלות, אם אפשר לומר שמעתי גם את כל הטענות. בעצם השיחה היא שיחת בירור. אני שוב חוזר לנושא של שיחת הבירור. מהפגישות שלי עם אורית, לדעתי, אורית יכולה לתת תשובה על מרב השאלות. אני שואל את אורית כאן, ואני מצפה מאורית לתשובה, לא מהער"ד, נניח שאנחנו מתעלמים מכל השאלות שנשאלו כאן קלות כקשות, האם היית מוכנה להמשיך לעבוד אתנו? זו שאלה ראשונה. אם אני צריך לחכות שגם על זה אני אקבל תשובה ברבות הימים, אז אני עצוב מאד, כי אני מצפה לתשובה. האם היא רוצה לעבוד אתנו. זו שאלה אחת. שאלה שניה, אני בא ומצהיר פה משהו שאולי יפתיע את כולם, וזה תואם את מה שהשופטת אמרה, שהתהליך הזה, הישיבה הזאת היא ישיבת בירור. אנחנו, ואני מצהיר את זה, יכול להיות שזה יפתיע פה הרבה אנשים, למרות שבקשנו וכפינו את ההר כגיגית, להגיע למצב הזה היום, דרך בית המשפט. אנחנו, אני בא ואומר משהו שיכול להיות שזה יפתיע את כולם. אנחנו כן רצינו שתמשיכי להפתיע אותנו ומעצם השאלות שהיו כאן על השולחן, ויכול להיות שהן לא היו מכוונות טוב, לחות המרב מתוך החמישיה, אני אגיד את זה ככה, אם לא כל החמישיה, אנחנו כן רצינו שתמשיכי לעבוד אתנו. בדו שיח בינינו, ובשיחת הבירור הזאת, גם רצינו להגיע לא לתנאי ההעסקה, אלא למצב של דברים מובהרים, והדברים מגיעים למצב כזה שאנחנו כן יכולים לקיים יחסי עבודה תקינים, או יחסי העברת מידע תקינים בינינו ובין חברי המועצה, והמחלוקות, לדעתי, ניתנות לגישור אם זה נושא של כסף, ואם זה נושא של מערכת יחסים או תקשורת, אני אקרא לזה. אם מישהו יותר אגרסיבי או פחות אגרסיבי. אני שואל אותך שאלה שניה על הנושא הזה. אנחנו כן רוצים להעסיק אותך, ואנחנו כן רוצים לבוא ולשבת אתך בדברים. אני מתכוון לכל המועצה, אני מתאר לעצמי, אם אתה לא מעוניין, אתה לא חייב לשבת כאן.

היו"ר מה יפית: אתה מתכוון לחמישיה. זה מתאים לי.

הרצל שלום: אתה כל הזמן משקר. פשוט ראש מועצה שקרן. כל הזמן משקר. מה יפית השקרן.

אייזיק זקס: אני בא ואומר לאורית, הנה, אנחנו נמצאים כאן בשיחת בירור, שבה אנחנו אומרים: אורית, האם תהיי מוכנה לקביעת שכר הוגנת שתקבע ע"י המועצה. אני בא ואומר, האם תהיי מוכנה לקביעה של קביעת שכר הוגנת ותמשיכי לעבוד אתנו. זה נושא אחר, ולהתעלם מכל המשקעים ומכל הדברים שנאמרו כאן מסביב לשולחן, ואני אומר שוב: אם אתם קוראים לזה אופוזיציה, או החמישיה, או תקראו לזה איך שאתם רוצים, הנבחרת או לא משנה, אני בא ואומר, המגמה הבסיסית היתה גם בהליך שכפינו את ההליך המסוים הזה בכדי להגיע כאן היום, היה להגיע למצב כזה, שאנחנו רוצים להדבר אתך, ולהביא את המצב לעבודה תקינה ומסודרת. על שני הדברים האלה אני רציתי לקבל תשובה וזה חשוב מאד. אני מבין בפעילות ההמשך ובהחלטה הסופית שלך מה את הולכת לעשות. וההחלטה הסופית שלך צריכה להיות הוגנת כלפינו, וההחלטה הסופית שלך צריכה להיות כזאת, שאנחנו מגיעים לאיזשהם יחסי עבודה תקינים. ועל זה אני גם כן רוצה תשובה, איך את רואה את יחסי העבודה שלנו שעוברים לפסים תקינים ומה רמת השכר, וכל הפעילות השוטפת, לראות עין בעין נושא של נהיגה, נושא של פעילות עם כל מחלקת הגזברות וכו' וכו'.

כאן אני חושב שאת מספיק, מהנסיון שיש לנו אתך מספר שנים טובות, יש לך את היכולת לבוא ולראות את הדברים לאשורם ומה את מבקשת, שבעצם זה שמייצג אותך כאן עו"ד, אני רואה טעם לפגם. אני מרגיש נפגע מזה, למרות שאת מרגישה מאוימת, ומן הצדק שאת מרגישה מאוימת, וזה לא משנה למה, מספיק מכמות האנשים ומעצם המעמד. אבל אני בא ואומר לך, אין לך מה להיות מאוימת, להרגיש מאוימת, נדרש כאן האינטגרטי שלך לבוא ולדבר אתנו ולהגיד: תשמעו חברה, זה וזה המצב, דברים כאלה, בואו נניח בצד. אני רוצה להמשיך לפעול ולעבוד ביחד ואיך אנחנו עושים את זה. וזה עד לרגע זה, לא

שמעתי, חוץ מהפסקאות מכל מיני פסיקות וציטוטים, לא שמעתי מסביב לשולחן הזה ואני עצוב. אבל אני מבקש במפגיע לקבל את התשובות האלה ממך.

ברוך בן משה: ברוח הדברים של -

אורי לעדן: עכשיו בטח לא.

הרצל שלום: למה לא? אין שום סיבה שלא.

הי"ר מה יפית: הנה, קיבלת תשובה מן המותן, מאורי לעדן. קיבלת תשובה לא מהרציו, מהאינסטינקט.

הרצל שלום: אין סיבה שלא, אם היא תבוא ואנחנו נדון, אין שום סיבה שלא.

ברוך בן משה: ברוח הדברים שאמר זקס ולפי מה אני מבין מרחשי לבו של אורי לעדן, יש לי הרושם שהאווירה הולכת והופכת להיות יותר אוהדת. כך אני הרגשתי גם לפני כן, יש לי הערכה עמוקה ליכולת של אורית, אמרו את זה חכמים וגדולים ממני, פה בין חברי המועצה, בישיבות, הדברים שנאמרים, כביכול הכדור נזרק לאורית והיא צריכה לומר כן רוצה או לא רוצה, וחברי המועצה - המועצה צריכה להמשיך לעבוד וזה תלוי בה.

נתן גל: המועצה לא מוכנה, אלא אם כן בתנאים חדשים.

ברוך בן משה: לפי השאלות שמופנות כלפי אורית, הרצון להמשיך לעבוד באורנית או לא, תלוי בה, בהתניות. אני לא רואה כאן כביכול, גזילה של הקופה כפי שנאמר. אני לא רואה פה התעמרות בתושבים ובחברי המועצה. אני לא רואה שום נושא שכביכול סותר את היכולות שלה לעשייה, אך ורק מתמקדים בשכר הגובה שלה, באי יכולת שלה לעמוד מול התושבים ולהתווכח אתם, או חוסר סבלנות כפי שאומרים אחרים, אבל כולנו יוצאים מפה בהרגשה שהיא מספיק מקצועית, על מנת לרצות להמשיך לעבוד אתנו, במשך שמונה תשע השנים האחרונות שהיא עובדת אתנו, אנחנו רואים כספים שזרמו לשוב ויכולת עשייה שאני לא רואה בהרבה הרבה ישובים בסדר גודל כמו שלנו. אלא אני מאד מקווה שהכדור הזה שנזרק לאורית, אני מאד רוצה להאמין, שתדע לשחק אתו כך נכון, שכולנו נמשיך להנות ממנו.

הי"ר מה יפית: אם כולם סיימו לדבר, אז נתן מחכה.

נתן גל: אני רוצה לתת רק דוגמא אחת לשאלה, ואני אשתדל לא לחזור, מטבע הדברים נאמרו מספר פעמים אותם דברים, אני רוצה לשאול רק שאלה או שתיים בקצרה. אני חושב שגם בדברי הפתיחה שלי הערב, וגם בהמשך הערב, שמענו שאלות רבות ארוכות קצרות, קשות מאד שאינן מראות על כושר העשייה או הביצוע של הגזברית לטוב ולרע. ונאמרו דברים שהם מאד מאד לרע, לצד הדברים שניסינו לומר אותם בצורה גלויה ביותר. ואלה הדברים שעלו בדו"ח המבקר, ואלה הדברים שעלו ובמיוחד לא עלו והוסתרו ע"י הגזברית באופן שיטתי וקבוע לאורך כל השנים, וזה לא משנה לי, אם נתנו לה הוראה או לא, יש יושר פנימי, יושר מוסרי שלא עמד לה ולא עמדה בו, ואני רוצה להבין למה לא באת פעם אחת, בישיבת מועצה אחת והצגת לנו את הדברים כפי שהם לפי השגותיך, לשאלות אין ספור שהעלינו בנושא הכספיים, ושוד הקופה הציבורית והגזל הציבורי הזה, שנמשך לאורך שנים. ואם מועצת אורנית, אני אומר את זה, וכולם כאן יודו בזה. אם מועצת אורנית מקבלת החלטה פה אחד, לשמור על ילדינו כשפורצים וגנבים פורצים לבתים עשרות פעמים, עד למטות של הילדים שלנו, ואנחנו מבקשים תוכנית שמסתבר לנו אח"כ בהסכמת המועצה, שראש המועצה ישב אתך, יגיש תוכנית יחד עם וועדת הבטחון, וקובעים שהתוכנית עולה רק 60 אלף ש"ח, מאות אלפים פחות מכל הבזבזים האחרים שעולים מהדו"ח הזה, איך העזת לא לאשר את אותם 60 אלף ש"ח עלובים, כדי לשמור על ילדינו ועל האנשים כאן, במיוחד בתקופה הקשה הזאת. איך העזת. אני מבקש תשובה על זה. אני חושב שלאור כל מה שנאמר כאן עד היום,

הי"ר מה יפית: נאמרו פה דברים לא נכונים. לא קשור לאורית בכלל.

נתן גל: רק אתה דובר אמת, אדוני ראש המועצה, ולכן השופטת העיפה אותך מהבמה, מהדוכן ואמרה לך תרד, לפני שיהיה לך מאוחר מדי. תקרא את פסק הדין, ואם לא, אני אציג אותו לפני כל חברי המועצה. אתה האחרון שדובר אמת כאן. אני פונה אליך ואל תפריע לי. אני שואל את השאלה, מצפה לתשובה, ואני מבקש

לדעת, מדוע את אורית, יש לי הרבה שאלות שאני מוכן לשאול אחרי שאקבל לפחות את התשובות. כרגע לא שמענו ולו תשובה במילה אחת במשך שעותיים שאנחנו יושבים פה. וזאת אחרי שנים שלא קיבלנו ממך תשובה. אני רוצה להבין מהיכן החוצפה והתופעה הזאת, שאת מדברת בכזה זלזול לחברי המועצה, אין לי ראש בשבילכם, כואב לי הראש מכם, ועוד המון ציטוטים שתשמעי מתושבים כאן בהמשך. אבל מאין עזות המצח הזאת, שאת מדברת בצורה כל כך חצופה לאנשים ולחברי מועצה, ואת סותמת את פיה בשיבוט המועצה לפי הוראת מה יפית או לא לפי הוראתו, ומתכסה בשכפ"ץ של ראש המועצה, והיום מתכסה בשכפ"ץ של בא כוחך. אני מבקש שיהיה לך את האומץ ופונה אליך: פתחי את פיה, אל תחששי כל כך, ואת לא כל כך מסכנה, בשכר שאת מקבלת, ובנתונים הבסיסיים שלך, צריך להיות לך אומץ ומוסר מינימלי לבוא ולענות על כל השאלות שנשאל פה הערב, ואנחנו לא ננוח ולא נשתוק, עד שנקבל פה בכל דרך תשובות אמיתיות. ואם אני אומר את הדוגמא הזאת של שמירה על ילדנו, 60 אלף ש"ח שלא אושרו על ידך, אחרי שהוחלט על המועצה, ומישהו יפתור את זה, אני אישית מתנדב ללכת לפוליגרף, שהוא יכריע מי דובר האמת במועצה הזאת, חברי המועצה או מישהו אחר.

קטי סלמן: אני קיבלתי עכשיו צילום מהדו"ח שקיבלתי מאשר, אני בפעם הראשונה אני רואה את זה וציינתי את הסעיף הזה, וזה בהתייחס לדבריו של זקס, וחבל שהוא בחוץ. שהוא אמר שהוא נורא הפריע לו, והאמת שגם לי מאד הפריע, ששלושה או ארבעה חודשים שאנחנו היה את הדו"ח ולא קיבלנו אותו, אבל מעיון בסעיף הזה זה ברור שככה היתה דרישת מבקר משרד הפנים. אם זה היה בדו"ח -

נתן גל: מה זה קשור אבל לעניין הזה?

קטי סלמן: סליחה, צביקה, אתה מפריע לי עכשיו. לא קשור, אני אמרתי שחבל שזקס בחוץ. זכותי לדבר עם חבר מועצה? הטיח בפני אורית האשמה שהיא הסתירה את הדו"ח, לא הביאה לידיעת חברי המועצה, ואז אני מביאה לתשומת לבו, של זקס, לא הובא לידיעתי, לידיעתך, לידיעת כולנו הדו"ח, בהסתמך על דו"ח משרד

הפנים שצלמתי לך את ההעתק, את התשובה שלו. ואם זה מתייחס לוועדת ביקורת, זה גם כן חוקי גם לגבי דר"ח של מבקר המועצה, אותו הדבר. אם לא מקבלים את התשובה, בהגנות של כל אחד שמעבירים עליו ביקורת, שקודם כל יגיש את זה, וכולנו בני אדם, יתכן שנשמטו דברים בתום לב, יתכן דברים שלא היו מדויקים, ואז אחרי שמוגשת התגובה, אז מותר לפרסם את זה. וכך היה וכך קורה בכל העולם. לכן אני לא חושבת, בתחילת דברך אמרת שהסתירה את הדר"ח, אני לא חושבת שהסתירה אותו ממטרה מכוונת להסתיר מאתנו מידע. זה מה שאני חושבת. עכשיו, מקודם מאד מאד שמחתי, שנסחת את דברך, שיתכן והיתה סיבה או לא יודעת מה מי מו, שאפשר עם כל השאלות ואח"כ אפשר להמשיך לעבוד. נתן, אני אוהבת אותך מאד, הכי הרבה מכולם, אחרי מה שאמר זקס וחזרת על הנושא, אתה באת והטחת עכשיו דברים והחזרת אותנו לתחילת הדיון. אבל בוא נהיה עקביים,

נתן גל: מה לעשות, דיברתי על שודדים שהגיעו למטות של הילדים שלי. אני נזכר בזה.
קטי סלמן: אני מסכימה אתך, נתן, אבל אני מזכירה לך. אנחנו ישבנו בישיבה שיזם אותה ער"ד כסיף, בקשר לבטחון שאנשים הגיעו אליו הביתה. והועלתה ההצעה ע"י קב"ט היישוב ונדחתה ע"י וועדת הביקורת לפי בקשתה. לא התאים להם, למרות שזה טוב היה.

אייזיק זקס: אני רוצה דווקא לענות על הנושא של דר"ח מבקר הפנים והשלושה חודשים. זה היינו הך. מאחר ואם את יודעת קטי, אני חבר וועדת ביקורת ומאחר ואני חבר וועדת הביקורת, הדר"ח מגיע אלי אפילו לפני שזה אמור להגיע אל אורית פפר. מאחר והדברים שעלו מדר"ח המבקר, הביאו את אי ההתאמות בנושא רמות השכר, ומאחר וראש המועצה היה אמור לתת תשובה על הנושאים האלה, אני פניתי לצביקה מה יפית לפחות בשני מקרים. אמרתי לו: צביקה, אני מבקש שהתשובה על הדר"ח תהיה תשובה עניינית ומאוזנת, ואמרתי את זה מהסיבה הפשוטה, שלא נגיע למצב של עמות בין עובדי מועצה שיש להם חריגות שכר בפעילות השוטפת וזה לא משנה אם זו אורית ואם זה כל אחד אחר, זה א'. ב.

בקשתי ממנו, בכדי שתהיה תשובה עניינית לדו"ח המבקר, ויהיה דו"ח תשובה של פעילות מתקנת של איך אנחנו מבצעים את הפעילות המתקנת מול דו"ח המבקר במשרד הפנים ומבקר הפנים. אני גם הסברתי את הנושא, של אם אנחנו מדברים על ארגונים מסודרים וכל הנושא הזה, שחובת פעולת התכנון היא כזאת שבאה ומראה מה אנחנו עושים וטוחנים זמן, ואם המבקר כתב דברים לא תואמים, המשמעות היא שצריך להתבצע בנושא הזה ברור מקדמי, לפני תשובת ראש המועצה, כי המשמעות היא שנמנעת ממבקר המועצה האינפורמציה או הדוקומנטציה המתאימה שתענה לו על התשובות שהוא לא קיבל. פה אני אדגיש את זה, על אי ההתאמות שנוצרו לו כתוצאה מהבדיקה, ובקשתי ממנו פעמיים, בדחילו ורחימו: אנא ממכם, גדעון יושב במשרד והרמתי קול בכוונה: יש גדעון, יש מהנדס, יש את אורית, יש בכירים, צריכים להבין דבר אחד. א. הם במקשה אחת אתנו, והמשמעות היא שאם יש אי התאמות או כל מיני דברים שיכולים לגרום לזה שאנחנו נצטרך להתעמת עם אותו נושא, אני מבקש ממך תעלה את הנושא ותתן פעולת תיקון, תתחום אותה בזמן ובזה גמרנו. ואם את יודעת טוב מאד, בישיבת המועצה אני באתי ואמרתי, דו"ח מבקר המועצה התקבל ככתבו וכלשונו, והייתי מוכן שאותה הצעה תועבר לצביקה, שצביקה יעלה אותה ושלושה נושאים עלו לדיון.

מאחר והנושאים האלה היו קריטיים וגם לזה לא רציתי להגיע. אבל התוצאה היתה, שבדיוק למה שלא פיללנו, ורצינו לעבוד בצורה מסודרת ובצורה הוגנת ולא, אני אומר, יש דברים שאורית היא חזקה יותר, ויש דברים שאורית חלשה בהם, ולפעמים יחסי אנוש זה לא הצד החזק שלה. אבל זה לא נורא, כי הצד המקצועי יכול לכסות על זה. אבל המשמעות היא שאנחנו הולכים כתוצאה מדוחות של מבקר משרד הפנים וכתוצאה ממבקר המועצה ומבקר המדינה, אנחנו מתעמתים על דברים שאני חושב שבדיון נכון ובדיון לא מאיים, לא היינו עומדים היום כאן. תביני, אנחנו הגענו למצב שהגענו לבי דין לעבודה, וזה טוב לנו כמי שיזם את הפעולה מהסיבה הפשוטה, שאנחנו יושבים פעם ראשונה עם

אורית פפר, למרות שמולנו נמצא עו"ד שאנחנו לא היינו כל כך מעוניינים לשמוע ממנו את התשובות. אבל איך אומרים? בחצי פה אנחנו עם אורית פפר ואנחנו מבהירים בצורה עקיפה את הדברים, שזה גם כן הוגן כלפינו.

הי"ר מה יפית: איזה שכל של רומני, איך הוא עושה את זה יפה.

מוגמי עמי: אבל אתם לא רציתם בכלל לשבת מול אורית, אתם רציתם לפטר אותה.

אייזיק זקס: אני מצטער מאד, אני רוצה להגיד לך שהיתה ישיבה, חצי ישיבה בוועדת ביקורת שהוזמנה אורית והיתה אתנו, ודיברנו על כל מיני דברים ולא דיברנו אתה על שכר. כי אני ציפיתי ממך, צביקה מה יפית ובגלל זה אמרתי בבית המשפט מ שאמרתי, שיכול להיות שיש דברים שנעשים, כאילו אורית זה נעשה על גבה. אני ביקשתי ממך שכל הנושאים האלה ייסגרו לא מול אורית, אלא במסגרת של המועצה ובמסגרת החוק.

הי"ר מה יפית: יש מי שבודק את זה. אתה לא מוכן לחכות בסבלנות.

אייזיק זקס: זו בדיוק הנקודה, וכאן אנחנו עומדים לא מול אורית, עוד פעם, וזה עצוב מאד, לא מול אורית, אנחנו עומדים מולך ומול העו"ד.

הי"ר מה יפית למה, אתה עומד מול אורית. למה אתה עומד מולי?

אייזיק זקס: התחלנו גבוה מדי, ורצינו לרדת נמוך יותר, וגם לזה אנחנו לא מצליחים להגיע.

הי"ר מה יפית: אני רק רוצה, לפני שתעבור זכות הדיבור, אני רוצה לציין כמה דברים שנראים לי חשובים לעניין. אורית תתן את התשובות שהיא רוצה לתת. הבסיס של העניין היה הדברים של אייזיק, והנושא זה לא אורית אלא אני, ואני עשיתי בדיוק את מה שאתה בקשת ממני לעשות. הנקודה שאתם הגעתם אליה, וזה נורא מצחיק שאתה אומר שכפיתם את ההליך דרך בית משפט, בית המשפט כפה עליכם, כי אתה רצית לפטר את אורית, אתה ביקשת ישיבה כדי לפטר אותה, ובית המשפט כפה עליכם את ההליך. נקודה אחת. נקודה שניה, הפיטורים של ההליך הזה, היה במטרה מסוימת. כי אורית לא עניינה אתכם עניין אתכם לפגוע בי. ואני לא רוצה להתמקד בעניין, כי אולי אפשר ללכת קדימה.

נתן גל: אתה משקר פעם נוספת. אתה הולך להיות גזבר? אתה ראש מועצה.

הי"ר מה יפית: לא תצליחו למנוע ממני לדבר.

נתן גל: אבל הוא משקר במצח נחושה.

הי"ר מה יפית: ואם אלי אבירם היה חוזר להיות סגן יו"ר מועצה, בכלל לא היתה ההצעה לפטר את אורית.

נתן גל: נראה אותך הולך לפוליגרף על זה.

אורי לעדן: הוא בזה אלופ. אתה יודע מה זה אלופ? להפוך יום ללילה. הוא גם הופך את זה כאילו אנחנו אתו בברור, ולא אתה. אנחנו אתה בברור ולא אתו. עזוב.

הי"ר מה יפית: אני אומר את הדברים כי זה חשוב מאד לברור, וגם -

נתן גל: כל שופט יצחק עליך עם הברורים האלה.

הי"ר מה יפית: אני חושב שזה חשוב מאד לברור וגם להמשך הדברים, תוך הנחה שכיוון שאין כל סיבה לפטר את אורית, אורית תמשיך לעבוד במועצה, ואם מישהו שאל את אורית אם היא רוצה להמשיך לעבוד אתכם חברי האופוזיציה, צריך לשאול את עצמו ולא את אורית את השאלה. אורית, אם היא לא הכי טובה, כי אני מנסה להיות אובייקטיבי, היא אחת הגזבריות הטובות בארץ ולא בגלל שאני חושב את זה, אני חושב את זה ואני מכיר הרבה גזברים, ואני בא מהתחום הזה, והתחום שבעצם בו עבדתי, למדתי והתמחיתי.

נתן גל: שמענו עליך, גם על התחום הזה.

הי"ר מה יפית: אבל אני יודע שהדברים האלה ידועים הן באיגוד הגזברים, הן בראשי רשויות אחרים, ככה שאחד מהם אמר פעם: תגידו לאורית שתסע אלי, ובדרך כשהיא באה אלי, תגיד לי כמה היא רוצה להרוויח והמשכורת תחכה לה על השולחן כשהיא תבוא. אני חושב שאורית עשתה, אני לא יודע לפני, אבל במהלך השנים שאני פה, אני חושב שעשתה והחזיקה את המערכת הגזברית של מועצה מקומית אורנית בצורה נפלאה והפרסים שנמצאים על הקיר שלי, מעידים על זה. ובשנה שעברה, עוד היו הרבה רשויות, שבגלל שהם עמדו בתוכנית הבראה, גם קיבלו פרסי ייעול. השנה היו מעט מאד רשויות שב-2000 נמצאים באיזון, ואנחנו נהיה אחד מהם, למרות 1700 ומשהו שקל שהורידו לנו במשרד הפנים.

נתן גל: כי אתה הבאת כסף. כל הזמן אתה. אתה. אתה מצטיין.

הי"ר מה יפית: לא. אני ואורית הבאנו כסף.

אורי לעדן: אני מסכים עם נתן, צביקה הביא כסף.

הי"ר מה יפית: אני חושב שאורית, שמעתי פה בצער רב דברים בקשר ליחס של אורית. אני חושב שאורית, לא רק שהיא גזברית מעולה, היא מהווה כתף מאד חזקה הן לעובדי המועצה ברמה המקצועית, אורית ירדה לרמת עבודה, שכשהיתה בעיה עם פקידה במחלקה אחרת בהיבט של כספים, היא היתה יושבת ומקלידה. אורית אחת הגזבריות היחידות בארץ שאין לה מזכירה ועושה את כל עבודות המזכירות שלה לבד. ואורית היא אחת הגזבריות הבודדות ופה אני לא יודע,

אורי לעדן: מספיק צביקה, אתה אומר את זה למה? תגיד את זה בסוף, תן לה לענות על כמה תשובות לפחות.

הי"ר מה יפית: אני חושב שהדברים שלי רלוונטיים.

אורי לעדן: לא רלוונטיים, כי אנחנו שואלים אותה.

הי"ר מה יפית: אם אתה תקשיב עד הסוף, אתה תבין למה. אני חושב שאורית היא אחת הגזבריות הבודדות, אם לא הבודד שהצליחה, גם לי יש תרומה בזה, אבל לאורית הרבה, שהצליחה להביא כסף ממשד הפנים ולהחזיר כסף לתושבים. אני לא ראיתי ברשויות אחרות שרשות מקומית מחזירה כסף לתושבים בגין היטלים.

נתן גל: בכל מקום כשלוקחים יותר מדי, מחזירים. תפסיק לעשות פוזות כאן. בכל מקום.

הי"ר מה יפית: לא רק זה, אלא שאורית השיגה הרבה כספים בהרבה משרדי ממשלה, ואם הייתם הוגנים חברי האופוזיציה והייתם נותנים לה צל"ש ולא הולכים להלחם בה נגדי.

נתן גל: אנחנו לא חברי האופוזיציה. אנחנו נאמנים הרבה יותר ממך.

הי"ר מה יפית: הנקודה שהתחיל להעלות אותה פה זקס, שצריך לשבת ולברר ולראות ודף חדש, אם הייתם מחכים בסבלנות ונותנים לגמור את ההליך עד הבחירות הבאות, לגמור את ההליך שנמצא ולא נשלט על ידינו, בשילוב של היועץ המשפטי

- לממשלה, של נציג שר האוצר ונציג שר הפנים שממונה על השכר, והייתם מחכים בסבלנות, יכול להיות שהייתם מקבלים תשובה לשאלות שלכם.
- נתן גל: שלוש שנים אנחנו מחכים. שלוש שנים סיפרת את השקרים שלכם.
- הי"ר מה יפית: אתם יודעים שהתהליך הזה מתקיים, מפני שכמעט כולכם צלצלתם למשרד הפנים לברר עם נחמני ולברר עם שפיצר -
- נתן גל: שקרן. שקרן. אתה לא תדבר בשמי ולא תגיד כולכם, כשאתה משקר במצח נחושה. אני אומר את זה לפרוטוקול ואני מזמין אותך לפוליגרף מולי.
- הי"ר מה יפית: הייתם יודעים שהתהליך הזה אכן מתקיים. זקס, אתה פה? אני חושב שמה שזקס הציע, וזה אולי מקדם את התהליך, מה שזקס הציע, זה בדיוק מה שקורה היום בפועל. מי שצריך לקיים את הבירור הזה, ומי שאליו אני פנית, זה מי שאחראי על נושא של שכר עובדים בכירים ולא בכירים,
- נתן גל: ולא למועצה. הסתרת את זה מהמועצה ביודעין ובכוונה.
- הי"ר מה יפית: זה שפיצר ונחמני,
- הרצל שלום: אם היית מספיק הוגן, היית מעלה את זה לדיון במועצה לפני שלוש וחצי שנים, לא היום. אם היית מספיק הוגן. אבל אתה מנסה להגיד עכשיו שמחכים לתשובה מהיועץ הזה או האחר, זה שטויות הרי. כי אתה רוצה להגיד משהו לפרוטוקול. למה זה שטויות? 8,5 שנים אתה ראש מועצה,
- הי"ר מה יפית: ואני ממשיך להיות.
- הרצל שלום: תהיה, אינשאללה, אם התושבים ייתנו לך שתהיה ושתהיה בריא גם כן. בסדר?
- אני רק רוצה להגיד בצורה ברורה, שאתה במשך 8,5 שנים, היית צריך לבדוק את עצמך ולקבל אישור מחברי המועצה על השכר שלה, ואתה יצדת מצב אתה ביחד של קנוניה ואתה תרצה שאנחנו נסמוך על הדבר הזה. זאת הבעיה שלך. אני לא מבין את זה.
- אייזיק זקס: ואיבדת כל אמון בנו. כל אמון.
- הרצל שלום: כל אמון שלה כלפינו ושלנו בה. זה הכל.

אייזיק זקס: ואנחנו מבקשים דבר פשוט מאד, להכנס לתוך התהליך הזה, לבוא ולקבוע דברים שיהיו מוסכמים על כולם, וצביקה, אתה לא עוזר בזה, אתה עושה טעות ומי שסובלת מזה, אתה יודע טוב מאד.

הי"ר מה יפית: אני יכול להמשיך? יש לי דברים, אם בכלל יגיע תהליך של שימוע, יש לי דברים שהם רלוונטיים לתהליך של שימוע. אני רק אסרם ואומר, אני חושב שאתם צריכים לחדול מהצורה, שכדי להלחם בי אתם נלחמים בי דרך אורית.

אורי לעדן: זה לא נכון. אתה חוזר על זה 200 פעם.

נתן גל: אתה משקר במצח נחושה. אתה משקר גם בבית משפט וגם עכשיו.

הי"ר מה יפית: ודרך יצחק, שגם אותו פרסמתם לתושבים שאתם דורשים את פיטוריו.

נתן גל: אתה ממשיך לשקר. אתה שקרן.

הרצל שלום: אין לנו שום כוונה כלפך, אנחנו מדברים על מה שאנחנו מדברים ואומרים את

מה שאנחנו מתכוונים. לא סיימתי. אני חושב שהדברים שלך קלוטים מן הירח.

נתן גל: אתה מברבר שקלים. זה מה שאתה עושה כל הזמן. עם הרוח שמאחוריך.

הי"ר מה יפית: אני סיימתי, מי עכשיו?

עו"ד חן סומך: יש אפשרות לפני שנמשיך, נעשה איזושהי הפסקה קצרה?

ה פ ס ק ה

הי"ר מה יפית: אנחנו ממשיכים את ישיבת המועצה. לפני שאני מעביר את רשות הדיבור, עוד

שני דברים אחרונים כי אני חושב שהם חשובים גם לפרוטוקול וגם שיהיו. אחד,

נושא השמירה, לאור הדברים שנאמרו לאורית, אורית לא מקבלת החלטה על

הקצאת כספים, וזה בכלל לא רלוונטי שפנו אליה והיא לא רצתה לאשר,

והילדים שלנו ולא הילדים שלנו, לא רלוונטי, זה לא החלטות של אורית. זה

החלטה שלי. דבר שני,

אלי אבירם: צביקה, אם זו החלטה שלך, אז אני בא ואומר שאתה משקר שוב, כי ההחלטה

שלך היתה כן, ואם החלטת לתת לי לעשות עבודה מיותרת, אז אני בא ואומר,

לא מצאת את הבן אדם הנכון.

הי"ר מה יפית: מה שאני בא ואומר, זה שהפניה שלכם לאורית בנושא הזה, לא רלוונטית, כי היא לא אחראית על הנושא.

אלי אבירם: היא אחראית. זה הגיע אליה בהנחיה שלך, וזה היה באחריותה למצוא את התקציב.

הי"ר מה יפית: שניים, חלק גדול מהאינפורמציה שהיתה יכולה להיות נגדכם, היתה במידה והייתם יושבים כמו שצריך, החל מוועדת ביקורת,

נתן גל: בשילוב ידיים.

הי"ר מה יפית: סיימת, נתן?

נתן גל: אני נהנה מדברך, אדוני.

הי"ר מה יפית: אז תשב ותהנה. הייתם יושבים בצורה צינית על התגובה שלי לדברי דר"ח מבקר המועצה, כי לצערי, בדר"ח מבקר המועצה היו טעויות לא מעטות ואני הערתי. וכשאורי אמר לי, אני לא מעוניין לקרוא את הדר"ח שלך, מספיק לי מה שקורה בוועדת ביקורת, זה מסביר למה לא היה לכם מידע, אייזיק ולמה לא יכולתם לדעת מה קורה, ומזה יוצא היום טענות כאילו שהסתירו ממכם וכדומה. עדיין התשובה שלי נמצאת אצל כל אחד מכם.

אלי אבירם: הרצל, אתה לא מדייק. בלשון המעטה אתה לא מדייק.

הי"ר מה יפית: אני רוצה לסיים את הדברים שלי עדיין אצל כל אחד מכם נמצאת התשובה שלי לדר"ח המבקר ותוכלו לקרוא אותה. חן, אני מפנה אליך את רשות הדיבור.

הרצל שלום: רגע, בעניין הזה אני רוצה להתייחס כיו"ר וועדת ביקורת, לפני שאתה נותן את רשות התשובה.

הי"ר מה יפית: וגם לא הזמנתם אותי להשתתף בוועדת ביקורת, שזה המינימום בהגינות. אלא אם כן רוצים להעביר דר"ח ביקורת לתושבים, מנשר לתושבים.

הרצל שלום: בסדר, מנשר לתושבים, גם את זה שמענו כבר. יש לי להגיב באמת בעניין הזה, שראש מועצת אורנית קבע תקדים ארצי, ארצי, לבקר את המבקר. ז"א תקדים ארצי, והרמה הזאת,

הי"ר מה יפית: אני חושב שהמבקר עשה הרבה דברים טובים בדר"ח ויש גם כמה טעויות.

הרצל שלום: אני בטוח, אם היית לוקח את זה והופך את זה לכלי עבודה שלה ושלך, אני מבטיח לך שזה היה נראה אחרת. אני מתכוון לזה במלוא הרצינות. אני מתכוון, האמן לי, כל מילה שאני אומר, אני מתכוון אליה.

עו"ד חן סומך: אנחנו הגענו לפרק שבו אתם תקבלו תשובות. אני כבר רוצה להגיד לכם שני דברים. דבר ראשון, אני מבקש שתקחו בחשבון, ואני אומר את הדברים מלכתחילה בצורה של איזשהו מבוא והקדמה כזאת, כדי שלא יהיו אח"כ התפרצויות ודברים שיעכירו את האווירה. אני רוצה לקחת את מה שמר זקס אמר ולנסות להמשיך אתו את הדיון. ראשית, אנחנו נחלק את התשובות לשתיים. תשובות ענייניות לעובדות וטענות ענייניות שעלו כאן, ולגבי תחושות והרגשות. את התשובות האלה אורית תתן. הנושא השני, כמה נושאים שעומדים במהות של ההליכים האלה, ואליהם אני אתייחס בצורה קצת יותר מובנית ומסודרת ואני מבקש עוד פעם, בנחת. אני אגיד דברים שהם כולם לצורך ההבהרה של ההליך הזה, המהות של ההליך הזה, ואני אנסה להסביר בכמה קווים משפטיים את הדברים שאתם אמרתם ואני אתייחס אליהם. אני מבטיח שאני אתן התייחסות לכל מה שאני ראיתי. אז מה שאני מבקש זה רק קצת סבלנות. אורית תתחיל ותתייחס לחלק מהדברים ברמה העובדתית, ואני אשמח להשלים את הכל.

אורית פפר: קודם כל תשובה ראשונה היא לאורי לעדן, לגבי הכרטיס נוכחות. אני חושבת שאני בין הגזברים היחידים בארץ שמפעילים כרטיס. לא פעם אלא פעמיים אלא אם אני מסיימת את העבודה במקום אחר. ואז אני ממלאת דוחות נוכחות ואני גם דואגת להוריד לעצמי שעות.

נתן גל: לא זו היתה התשובה.

אורית פפר: אני יכולה לסיים ברשותך?

עו"ד חן סומך: אם אתם רוצים תשובות, אני מבקש שתתנו לאורית לדבר. אנחנו רשמנו הרבה מאד דברים. אתם טענתם שאתם לא מקבלים תשובות.

נתן גל: אתה רוצה סיבוב נוסף של שאלות בגמר תשובותיה? אני רוצה להבין איך זה מתנהל.

ער"ד חן סומך: כן. אם יהיו דברים שאתה רוצה לשאול אחרי שאתה מסיים, ההתייחסות של אורית לא תהיה ארוכה, תהיה על דברים עובדתיים ותוכל לשאל כל מה שאתה רוצה. אנחנו לא מתכוונים להתחמק משום דבר. אבל בכל זאת, המעמד כמו שהגידו אותו כאן הוא לא המעמד הכי נעים בעולם. אז לפחות, אתה אתה יכול להכנס כמה שאתה רוצה, לדברי וכו'.

אורית פפר: אני חוזרת על מה שאני אומרת, זה שכשאני מסיימת את העבודה לא במועצה, או לחילופין מתחילה אותה לא במועצה, אני משלימה את זה ידנית, כמו שחלק גדול מחברי המועצה עושים במידה והשעון לא קלט את זה. לאף אחד אין את הכרטיס שלי, כך שלא יכול להיות דבר כזה. אני משתדלת להאמין שזה נאמר בתום לב ולא בתור הכפשה. לגבי הדברים שאמרתם לגבי שכר 99/00, למרב ידיעתי, דר"ח מבקר המועצה היה רק על שנת 99' ובטבלה שנתנה לער"ד שלי, נכתב שם רק שכר 99'. גם על הטבלה של המבקר, אנחנו הערנו בדו"ח שצביקה כתב אותו, מקובל או לא מקובל, גם היועץ החשבונאי של המועצה נתן את התשובה למבקר. יש פה וויכוח על נתונים שרואה חשבון ואישר, אבל הוויכוח יכול להיות כלפי רואה חשבון מול מבקר המועצה, אבל זה נאמר על שנת 99'. כך שלא ברור מאיפה הוצאתם את הנתונים על שנת 2000. כי אני לא מכירה כזה דר"ח ביקורת. אני כבר לא יודעת מי אמר, אבל יש לכם טעות. גזבר לא קובע טעות. יש ראש המועצה, יש מזכיר, יו"ר כוח אדם והגזבר חותם אחרי שהוא בודק את הנתונים, אבל הוא לא קובע שכר. כדאי שתבדקו את זה.

נתן גל: יש וועדת שכר?

אורית פפר: סליחה, גזבר לא קובע שכר.

נתן גל: אני שואל אם יש וועדת שכר. והאם את יושבת בה.

אורית פפר: סליחה, גזבר לא קובע שכר. אני מעולם לא קיבלתי הזמנה לדון בדו"ח הביקורת של מבקר המועצה. צר לי. אני לפחות יודעת שאני לא קיבלתי. מעולם לא דובר

אתי על מה שנאמר בדו"ח מבקר המועצה. כך שאני בכלל לא יודעת מתי דברו אתי, ומתי כל העניין הזה היה, ומתי דיברו אתי בשקט או לא בשקט על דו"ח מבקר המועצה. אמרתם שרציתם לדבר אתי וכל זה. אבל צר לי, אף פעם לא הזמנתם אותי. לא עשיתי שום בירור, לא עשו אתי כלום. באתי יום אחד בבוקר למועצה וראיתי את לוחות המודעות, ביום העצמאות אנשים בילו פה בלקרוא את לוח המודעות. יצאתי מהישוב יום אחד בערב, קיבלתי פלייר שמדבר על השכר שלי ושצריך לפטר אותי וכו'. זה הפעמים היחידות שראיתי את זה. זה נורא נחמד לבוא לעבודה, לקבל פליירים ולראות על לוחות המודעות את כל מה שכתוב עלי. אני כבר לא מדבר על האתר באינטרנט, זה כבר סיפור אחר. אני חושבת שזה מביע דברים אחרים לגמרי ממה שנאמרו פה. אני רואה דברים כתובים ומדברים כתובים אי אפשר לקחת אחורה.

אייזיק זקס: זה רק היה מיום העצמאות. והמשמעות היא לגבי המשך העבודה, אורית פפר: סליחה, אני לא עונה עכשיו על המשך העבודה. עניתי על זה שאתה אמרת שרציתם לעשות אתי ברור. אני מצטערת, ראיתי את זה רק בלוחות המודעות. אם אתה רוצה לדעת את המשמעות, המשמעות היא שב-15.1 כשהיתה פה וועדת ביקורת, על דו"ח משרד הפנים, נאמר לי על ידך, והרצל אמר את זה יחד אתך ורמי שמע, שאתם הולכים לפגוע בי, ואני לא יודעת מאיפה זה יבוא לי ואיך זה יבוא לי, ועמי שמע את זה. אנחנו הולכים לפגוע בך, אבל את לא יודעת מאיפה זה יבוא. אנחנו נוריד לך את השכר ואת תפגעי, והרצל עוד צחק ואמר: את תפגעי ואת לא יודעת כמה תפגעי, אבל אתה הוספת: אל תראי את זה באופן אישי. אז אם זה היה הבירור אתי - אז כל הכבוד, זה אחלה בירור היה.

אייזיק זקס: נכון. אורית פפר: אתה אמרת בישיבה שרציתם לדבר אתי, מעולם לא דיברתם אתי. עכשיו, אני אענה בחזרה על הסיפור של הבטחון. אתם החלטתם באיזושהי ישיבה בוועדת בטחון שאני לא הייתי בה, החלטתם איזושהי החלטה. צביקה אמר לי: אייזיק

- צריך לבוא, לשבת אתך כיו"ר וועדת בטחון, אני במשך שלושה חודשים
נשאלתי: אייזיק בא אליך? אמרתי לא. מעולם,
- אייזיק זקס: מי שאל אותך?
- אורית פפר: צביקה שאל אותי אם אייזיק בא. מעולם, אבל מעולם, סגן ראש המועצה אלי
אבירם לא החליף אתי מילה בנושא, וצר לי על זה,
- זקס אייזיק: אני דיברתי אתך בטלפון, צלצלתי אליך מהעבודה ואמרתי לך שאלי אבירם יגיע
אליך.
- אורית פפר: אבל אלי אבירם מעולם לא פנה אלי בנושא הזה. מעולם לא דיבר אתי.
- אייזיק זקס: אני לא אוהב שמעוותים את הדברים.
- אורית פפר: סליחה, אני חייבת לענות לכם, כי זה צו בית משפט, אלי אבירם
נתן גל: על פי צו את עונה באמת. רק על פי צו היא עונה. זה מה שאמרתי בדברי קודם.
בלי צו היא מעולם לא באה לענות על השאלות שלנו. שואלים ולא מקבלים
תשובות, רק התחמקויות.
- עו"ד חן סומך: אתה סתם מתפרץ. היא עונה תשובות ענייניות ביותר.
- נתן גל: לטענתך כמובן, אנחנו לא מקבלים תשובות.
- עו"ד חן סומך: זה שלא מוצאות חן בעיניך התשובות שלה, שמעמידות אנשים מסוימים כלא
אומרי אמת, קיבלת תשובות לכרטיס השעון, קיבלת תשובות לגבי האמירות,
לגבי הדיונים והבירורים.
- נתן גל: אני מתייחס לשאלה האחרונה, וזה הצורם ביותר.
- עו"ד חן סומך: לא מוצא חן בעיניך, אתם לא אוהבים את העובדות. חבל, אנחנו התחלנו את זה
בצורה יותר מכובדת.
- אורית פפר: אני רוצה להגיד, שלא רק שאלי מעולם לא דיבר אתי, אלא אלי אבירם, מעולם
לא דיבר אתי על דברים בעל פה של חישובים. אני מלאה ניירות שאלי מבקש
ממני חישובים לכל מיני דברים. כי הוא ביקש ממני כל מיני דברים שאני אעשה
בשביל העבודה שלי,
- נתן גל: ועשית אותם?

אורית פפר: כן.

נתן גל: איך, בדואר הרי את אומרת שהוא לא בא אליך, הוא נתן לך אותם בדואר?

אורית פפר: אבל מעולם לא נתבקשתי בעל פה לעשות -

אלי אבירם: לא בעל פה? אני ישבתי אתך, היה חישוב ואת אמרת לי: אתה רוצה את חברת השמירה, או שאתה רוצה להביא חברה אחרת, ואת אמרת לי אני בודקת את חברת השמירה, כמה זה עולה עלות ליום, למה את משקרת? הוא לימד אותך לשקר? הוא מלמד אותך לא לענות? אני נשבע לך, את אמרת לי אני בודקת את עלות חברת השמירה.

אורית פפר: אלי, אל תשבע,

אלי אבירם: תאמין לי, שקר לבן. ישבתי אתה והיא שאלה אותי: אתה רוצה מחברת השמירה? חברת השמירה עולה כך וכך לשעה, אני רוצה חשבון, או שאתה רוצה חברה אחרת. אמרתי לה: לא, בואי נדבר קודם כל עם חברת השמירה, עשתה לי חשבון כמה אנחנו משלמים לשעה לחברת השמירה, איקס איקס ואמרה לי 60 אלף. אמרתי לה זה יכול להיות גם פחות, אולי 50 אלף, אולי אנחנו לא ניקח כל הלילה, נתחיל מ-11-12 בלילה. אז היא אמרה לי: אני לא מוצאת תקציב לנושא הזה. ככה, בצורה כזאת, בזלזול, אין לי תקציב לנושא הזה.

נתן גל: זה גם מה שקיבלתי מידע מאחרים. את חושבת אורית, שאלי אבירם ארגן את זה או חשב את זה להעלות את זה בצורה כזאת? אבל לא רצינו להגיע לזה, עזבו, תרדו מזה. הלאה.

ער"ד חן סומך: אנחנו חושבי שאתם מעוניינים לשמוע בעיקר את עצמכם, וזה חבל מאד. אנחנו רוצים להשמיע לכם. אתם מעוניינים להשמיע את עצמכם. עם כל הכבוד, אתם חושבים שאתם חכמים נורא כשאתם כולכם מתנפלים עליה. אבל אתם מקבלים תשובות ותחכו בסבלנות אל תתנפלו, לפחות בעניין תגלו נימוס.

נתן גל: זה הדדי.

עו"ד חן סומך: למה, היא נכנסה לדברים שלך? היא דיברה מילה אחת לדברים שאתה אמרת?
אז מה ההדדיות הזאת? אתה מקבל תשובות שלא מוצאות חן בעיניך? שהיא
אומרת שאתם משקרים?

נתן גל: זה מוצא חן בעיני, לא סתם ההגנה האובססיבית הזאת.

הי"ר מה יפית: זה משהו חולני, אבל מציאות במועצת אורנית שנעקור אותה מהשורש.

אורית פפר: אני לא רוצה לדבר על המקצועיות שלי, אני חושבת שחבל, חבל על המילים. אני
לא אגיד שאני הכי טובה בארץ, או כמעט הכי טובה בארץ, אבל אני חושבת
שעוד לא היתה עבודה כמו העבודה ברמת הגזברות שיש פה, אבל פה אני
מייצגת כל מיני דברים באיגוד הגזברים וכו', ובואו לא נמשיך עם זה. אבל
התושבים היחידים שיוצאים ממני לא מרוצים, ומעולם לא דיברתי, והמילים
שלי זה לא חדר מיטות וכו', כך שאני באמת לא יודעת על מה אתה מדבר, אבל
התושבים היחידים שיוצאים ממני לא מרוצים זה כאלה שמנתקים להם מים כי
הם לא משלמים ארנונה, ושהם לא מקבלים את ההנחה שהם רוצים לקבל והם
מאד כועסים על הגזבר כי הגזבר לא נותן את ההנחה, כי על פי חוק אסור,

נתן גל: ואת קורעת אותם בריבית דריבית, אם את כבר מזכירה את זה. ופעם בעשר
שנים לא אומרת להם "בואו תחסכו כמה אלפי שקלים, ואני אתן לך דוגמא.

אורית פפר: מי שלא משלם, משלם ריבית חריגה, מה לעשות,

נתן גל: שילמתי אלפי שקלים עד אלף שקל לחודש וגם אותם שלמתי בלא לקבל
התראה.

אורית פפר: בכל אופן, אלה התושבים שיוצאים לא מרוצים, כי הם לא מקבלים הנחה או כי
מנתקים להם מים.

אייזיק זקס: עוד לא ראיתי תושב אחד שיצא ממך עם חיוך על הפנים. זה לא משנה, ארנונה,
לא ארנונה,

אלי אבירם: את מתייחסת למה שאמרתי קודם? על מה את מחייכת בכלל. את פשוט
משקרת. ואני אוכיח אותך על זה, גם אם זה יהיה צריך להיות בבית משפט.
ואחרי זה את תראי כמה את לא מדברת דברי אמת, ואני אוכיח לך את זה.

נתן גל: קודם כל תבואי, תבקשי סליחה על מקרים שכן היו ואת יודעת אותם, אורית פפר: על מה, על זה שאני מנתקת מים לאנשים שלא משלמים? נתן גל: לא מנתקת, על צורת התנהגות. על זה שנכנסים אליך - הו"ר מה יפית: אם לא הייתי יושב כאן בישיבה הזאת ושומע איך אתם מתנהגים ואיך אתם מתבטאים, הייתי צוחק. אלי אבירם: אתם מתפוצצים מצחוק, כי אתה מקבל הרבה כסף בשביל ללכת לבנק. זה בסדר. אנחנו בטוחים שאתה גם תצחק. זה בסדר גמור. אתה תמשיך לצחוק, זה בסדר. הו"ר מה יפית: זה יפה מאד, חבר מועצה, אדם שמתיימר להיות אדם מכובד, שמתיימר לייצג מכובדות, מדבר בצורה - לא יודע, כמו איזה מישהו מהרחוב. אלי אבירם: בסדר גמור, אני מהרחוב ואני אדבר איך שאני רוצה ותקשיב טוב למה שאני אומר לך. הו"ר מה יפית: אז אל תסיף לאנשים אחרים על התנהגות שלהם. נתן גל: אני מסיף כי אני לא באתי לשאול אותך, אני באתי לשאול אותה, ושהיא תענה על שאלות שהיא יצרה אותם. תשמע, אם תושבים נכנסים אליה לחדר ויוצאים כמו שהם יוצאים, אני בוש ונכלם. אתה יודע מה זה? היא צריכה לתת שרות לאנשים. אני נותן שרות לאנשים. אתה לא יודע מה זה לתת שרות לאנשים. אתה יודע רק איך לקחת כסף. זה מה שראינו. הו"ר מה יפית: את חוצפן. שמעת מה אמרתי לך? אתה חוצפן. ואתה גס רוח. הפרוטוקול הזה יבטא בדיוק את הרוח שלך. נתן גל: למה, כי קשה לך לשמוע את האמת? אני מחזק את זה בעשרות דוגמאות של אנשים שהתלוננו בפניי כחבר מועצה על הסגנון שלה. הו"ר מה יפית: מאה אחוז. אנחנו שמענו עשרות דוגמאות ולא שמענו על שם אחד שנתת. נתן גל: אחרי שנשמע תשובות נביא גם שמות ולא אתה תקבע את זה. אתה תייצג אותה ותתן תשובות. הו"ר מה יפית: אני בוודאי לא אקבע כלום ואין לי כל התיימרות לקבוע שום דבר, ואם תרבות הדיבור שלכם היא -

- נתן גל: אתה הורס לה את הדברים שאנחנו רצינו לבנות ביחד.
- הי"ר מה יפית: רק תזהר שלא תכניס את האצבע לעין.
- נתן גל: להגיד לה לשתוק, זה חוצפה כלפי כל מי שנמצא פה.
- הי"ר מה יפית: בהתבטאות שלך ובהתנהגות שלך אתה לא ראוי בכלל שיתנהגו אליך בדרך אחרת. אבל אני מנסה, למרות שאתה לא ראוי,
- נתן גל: תבצע את עבודתך אדוני.
- הי"ר מה יפית: זה בדיוק מה שאני עושה.
- נתן גל: חלש מאד. חלש מאד.
- הי"ר מה יפית: קיבלתי. קיבלתי. אולי זה לא מוצא חן בעיניכם, אני מודה, אני בהחלט מודה,
- אולי זה לא מוצא חן בעיניכם
- הרצל שלום: נתן, הוא לא יבוא לעבוד אצלך.
- נתן גל: זה בטוח ואני לא עובד אצלו.
- הי"ר מה יפית: זה אני מבטיח לך.
- אורית פפר: אני חושבת שלאור הדברים והמשפטים האחרונים שאמרתם פה וההתנהגות שלכם אלי, השאלה של אייזיק זקס היתה, האם את מוכנה לעבוד אתנו,
- אייזיק זקס: אנחנו ילדים רעים, אבל האם את מוכנה להמשיך לעבוד.
- אורית פפר: אתם יודעים מה? אתם לא רוצים תשובות ממני. אתם לא נותנים לי להגיד אפילו משפט אחד, ואתה עוד שואל אותי אם אני רוצה להמשיך לעבוד אתכם.
- נתן גל: כן, ומה התשובה?
- אורית פפר: אני לא חייבת לתת עכשיו תשובה.
- אייזיק זקס: אני לא קיבלתי תשובה. יש לי שאלה,
- אורי לעדן: מספיק חבר מועצה אחד שאת תשכנעי אותו, כפי שזה מסודר עכשיו והעניין ייפתר. דברי לעניין. תמשיכי לדבר לעניין. דברי לעניין ותעני לשאלות.
- אורית פפר: לא, אורי, קשה לי לא להתייחס. אני קוראת דברים, אני שומעת דברים, מבקר המדינה ומנכ"ל משרד הפנים קראו את הדברים בחתימות שלכם, אז קשה לי לא להתייחס אחד לאחד לכל אחד מכם. אולי תתנו לי לסיים את המשפט שלי? אני

יותר צעירה מכמה מכם, אבל תנו לי לפחות להגיד משהו, אם רציתם תשובות, תכבדו את עצמכם. (נראה כמה זמן תצליח לא לדבר).

אני אומרת, שלאור הדברים שנאמרים פה, אייזיק אני עונה לך, אם אתה יוצא - היר"ר מה יפית: זה מראה על רמת ההתייחסות שלכם לתשובות שלה. וגם מראה על האכפתיות שלך.

אייזיק זקס: אמר אורי ואמר את זה בצדק. אורית צריכה להתעלם מכל הערות הביניים והיא

צריכה להיות עניינית ולומר את הדברים בצורה בהירה. זה הכל

אורית פפר: פעם שלישית אני אומרת, שהשאלה שלך היתה אולי שאלה - שאני רוצה להאמין

ששאלת את זה באיזו דרך אמיתית. אבל נאמרו פה דברים לפני ואחרי, חברי

המועצה חבריך לא נותנים לי לסיים אפילו משפט אחד, וגם קוראים לי שקרנית.

אני חושבת שבמצב כזה, השאלה שלך מאד מאד לא הוגנת, לשאול בן אדם

שנפגע פה במשך שלושה ארבעה חודשים, בכל דרך אפשרית ובעצם זה לא

משחק שלי ולא המלחמה שלי. יש לכם פה מאבק פוליטי, מאבק פוליטי על

הכתפים שלי. אני 14 שנה גזברית, מעולם, גם כשהייתי תושבת גני תקווה

וגזברית במועצה, וגם כשבקומה שלי גר מישו מהאופוזיציה ובקומה התחתונה

גר סגן ראש מועצה וכל זה, מעולם לא נכנסתי לשום פוליטיקה. אני חושבת

שתמיד הייתי עובדת ציבור, תמיד השתדלתי לענות תשובות הכי אמיתיות

שבעולם. לשרת את כולם, וזה בכלל לא משנה, כולל לעמוד, ואלי גם אמר לי

בעצמו לפני כמה ימים, שאלתי אותו אם הוא לא בודק את החישוב של המענק

שהוא קיבל והוא אומר לי: אורית, אני סומך עליך במאה אחוז שתרוצי ותסדרי

לי את הדברים. כך שאני כנראה בן אדם מאד לא פוליטי ולא משחקת לידיהם

של אף אחד, והוא אפילו לא רצה לבדוק לי את החישוב. סומך עליך במאה אחוז

שאת בסדר.

אלי אבירם: לפניך אני צריך לבדוק את החישוב? יש לי משרד שלי.

אורית פפר: לא צריך, אתה לא בדקת אותו.

אלי אבירם: חוץ מזה שמשרד הפנים שלח לי בדיוק מה מגיע לי ומה לא מגיע לי.

- אורית פפר: אלי, אתה חתמת על הנייר בלי לראות את החישוב, אבל לא משנה.
- הרצל שלום: גם אני שלמתי 15 אלף שקל בלי לבדוק את החישוב עד היום בבוקר. אז מה? זה לא מסיר מעליך שום אחריות.
- אלי אבירם: אני רוצה פה להעיר בנוכחותה, היא התקשרה עם אמונה, ודיברנו אתו במשרד הפנים, כן או לא, אורית?
- אורית פפר: מה זה שייך לחישוב שאתה מעולם לא ראית?
- אלי אבירם: הוא אמר שמגיע לי זה וזה וזה, אתה יכול רק לחתום ואתה תקבל את החישוב. אני דיברתי אתו.
- אורית פפר: לא, הוא לא אמר לך. אתה רצית דחיה, כי הלכת לברר אם אתה יכול להשאר בעבודה. סליחה, מה שאני רוצה להגיד,
- אלי אבירם: את אומרת חצאי דברים.
- אורית פפר: מעולם לא, גם אתה הזכרת את השם שלי וחתמת לי בפני מבקר המדינה. מכל מקום מעולם לא הייתי בן אדם פוליטי, זה שיש לכם מאבק פוליטי באורנית זה מאד יפה, אני אפילו לא בוחרת פה, אבל אתם משחקים בי, אתם פוגעים בי במקצועיות, אתם מלכלכים את השם שלי בכל מדינת ישראל, ואני משוכנעת שמכיוון שאיזיק, אני רוצה להאמין ששאלת שאלה מהראש ולא מהבטן,
- נתן גל: מה זה בכל מדינת ישראל? מה הכוונה?
- אורית פפר: מנכ"ל משרד הפנים ומבקר המדינה.
- נתן גל: אה, אצל הגורמים המתאימים.
- אורית פפר: לא, ובכל האיגוד של הגזברים בכל המדינה. בכל אופן, אני חושבת שאתה לא רוצה תשובה מהבטן, וכרגע אתם פוגעים בי בכל דרך אפשרית כרגע, כמו שאתם מדברים עלי כאן, אז אני בטח לא יכולה לענות לך תשובה מהבטן, כשאתם לא מפסיקים לפגוע בי ולהשמיץ אותי בכל דרך אפשרית ולאיים עלי.
- אורי לעדן: אז מה התשובה, מוכנה או לא מוכנה?
- אורית פפר: אמרתי שאני לא מוכנה לענות מהבטן, כמו שאתם מתנהגים עכשיו.
- אורי לעדן: את לא מוכנה לענות עכשיו. ז"א תעני מאוחר יותר. אני לא קיבלתי תשובה.

אייזיק זקס: טוב, זו גם כן תשובה. זה לא חייב להיות שחור לבן. יכול להיות גם אפור.

אורי לעדן: אולי כן. חצי הריון.

היר"ר מה יפית: חן, אתה רצית להמשיך?

עו"ד חן סומך: כן. אני רציתי להמשיך ואני רוצה במיוחד לאור מה שהמבקר כתב לי כאן, אני רוצה להקריא את זה. מבקר המועצה.

נתן גל: אנחנו רוצים, אם אפשר, את המסמך הזה לידינו.

עו"ד חן סומך: אני מקריא אותו, המסמך הזה נמסר לידי, ואם המבקר ימצא לנכון, הוא יעביר לך העתק. בינתיים הוא מסר לי אותו ולא לך. כותב לי המבקר: עו"ד חן סומך, עם תאריך של היום, בהמשך לשאר המסמכים שהעברתי אליך, נא שים לבך לכך כי חריגות השכר לשנת 2001 חמורות במיוחד, מאחר והן מהוות עבירה מפורשת על חוק יסודות התקציב שחל ביו"ש בתאריך 2.12.00. כלומר, בעוד שלגבי השנים 99/00 היה לחריגה היבט ציבורי מוסרי בלבד, הרי שבשנת 2001 החריגה גלויה ובוטת ומהווה הפרה גס של הוראות לחוק. כאמור לעיל, ולאחר כל דוחות הביקורת שלי, של מבקר משרד הפנים, של מבקר המדינה שפורסמו בנדון. אני רוצה לומר שהדברים האלה הם דברים שמבהירים שני דברים. אחד, זה מבהיר מה חושב המבקר בנושא הזה. והמבקר חושב שלגבי השנים 99/00 לגבי החריגה יש היבט ציבורי ומוסרי בלבד, וזה מוביל אותי למה שאני שאלתי אותך מיד בהתחלה, שכשאתה אומר חריגה או שכר חריג על יסוד מה אתה אומר את זה. על יסוד איזה נתונים אתה אומר את זה? עכשיו, אני מבין שכאן יש דוחות לשנים 00/99 ואני מבין מהדברים שהמבקר אומר, שהוא סבור שהפרת החוק אם היא קיימת, היא קיימת בשנת 2001. זאת הסיבה הבדוקה מדוע היה צריך להציג את כל הנתונים ואת כל הדברים האלה, שהיום זאת הפעם הראשונה שיכולה להתייחס אליהם לפני שמתחילים לדבר על כל הדברים האלה. אבל אתם לא עשיתם את זה בצורה הזאת.

נתן גל: מי זה אתם?

עו"ד חן סומך: אתם, חברי המועצה.

נתן גל: אתה מאשר עכשיו, זה מה שאתה אומר עכשיו, אנחנו מודים לך על האינפורמציה, אתה מחזק את מה שאנחנו אומרים לאורך כל השנה.

עו"ד חן סומך: אני מבקש להקריא את הדברים. העלן כאן חברי המועצה בישיבה שהיתה, בתאריך 19.4.2001 כאשר היתה טענה שלא היתה התייחסות לכל נושא חריגה, הצעת הודעה של מר הרצל שלום שאומר ככה: במשך שנים רבות נוצלה לרעה אי הכללת השומרון בחוקי המדינה, הדבר הביא לכך שכסף רב שולם לבעלי תפקידים במועצה שישבו על הקופה. כמאמר הפתגם, מי שיושב על יד הצלחת אוכל, ובמקרה שלנו, כנראה הרבה. אין ספק שיש לעשות שינוי קיצוני במכורת הגזבר, שחלק משכרם משולם היום מחברת מילגם. הצעתי למועצה, לאור דברי שנאמרו, עלות העסקת הגזברית לא ילה על 260 אלף ש"ח כולל אחזקת רכב. המועצה נדרשת להחזיר את הרכב השכור לא יאחר מסוף החודש הזה. ממשיך המבקר ואומר: בקשר לחריגות השכר, המידה הנכונה היא 82,5 אחוז, חריגה של כ-3000 ש"ח לחודש. לזה נוסף הרכב, משנת 2001 לא צריכה להיות חריגה. לדעתי, אם אורית תהיה במאה אחוז שכר בכירים, הרי שכרה חורג ב-940 שקל. דהיינו, למבקר עצמו,

נתן גל: על איזה שנה אתה מדבר?

עו"ד חן סומך: זה מה שהמבקר אמר, על שנת 2001, לא צריכה להיות חריגה. דהיינו, המבקר עצמו, כאשר הוא התייחס לנושא חריגות השכר, כמו שהוא אומר, בצורה מאד פשוטה, הוא אומר, שלגבי שנת 99/00 אין לחריגה היבט חוקי. לכל היותר יש לה היבט ציבורי ומוסרי.

נתן גל: שבעינינו הוא חמור בהרבה.

עו"ד חן סומך: תכף נגיע להיבט המוסרי.

אלי אבירם: אין בעיה בכלל. זה לא נוגד את כל הדיון ואת כל הבירור הזה.

עו"ד סומך: בואו נעמיד את הדברים כמו שהם. הטענה שאתם מעלים על הפרק אומרת: גברת גזברית, אנחנו אין לנו טענה חוקית לגביך.

אייזיק זקס: למשל היום כן. אנחנו באים על ההיבט המוסרי, ויש לציין, זה צוין ע"י המבקר וטוב שצוין, טוב שצינת אתה את ההיבט המוסרי, שלגבי הגזברית, המשמעות היא הרבה יותר חמורה. אני אייזיק זקס, ואני רוצה שזה יהיה ברור, אני בא ואומר שרק בגלל הנושא הזה היום ואני עדיין לא קיבלתי על מחצית מהשאלות שלי תשובה, על אחת קיבלתי תשובה אפורה. על אחת לא קיבלתי תשובה, ואני נמצא באותו מצב, כשאני בטא ואומר: את יודעת מה אורית? מהיום אני רוצה לתקן את העיוות, בואי נעשה את זה ביחד, וגם לזה אנחנו לא מגיעים.

עו"ד סומך: אז בואו נעמיד את העובדות כמו שהן. השכר של אורית,

אייזיק זקס: אתה יכול להתייחס להיבט המוסרי?

עו"ד סומך: כן. אני אתייחס להיבט המוסרי. בוודאי.

אייזיק זקס: שלא מכירים את החומר, לא מכירים את העובדות ואורית בעצם מה שהיא עושה, היא מנחה את העו"ד שלה למקום הנכון בניירת להיכן להסתכל, היכן לעיין וכל הדברים האלה. בסדר, אין לי טענות אליך, חס וחלילה, אנחנו מגיעים פה וזה מה שמפריע לי מאד, שמצד אחד מציגים את חוסר היכולת לתת תשובות במקום, מחוסר ידע, ומצד שני, באים ואומרים, הכל מוכן יודעים איפה לדפדף ומוצאים את הכל, והופכים דברים. אין לי בעיה עם זה, אני רוצה פשוט שזה יופיע בפרוטוקול.

עו"ד סומך: א. אני כבר אומר, מר זקס, חושב שהעסק הופך להיות בדיחה, אז נמתין עד שיגמור ויחזור עם חבר המועצה הנוסף.

נתן גל: אנחנו רוצים לשמוע על הנושא המוסרי ועוד לא ענית להם עד עכשיו גם אתה. אתה מתפלפל ולא עונה.

עו"ד סומך: אני אעשה ואענה מתי שאני אמצא לנכון.

נתן גל: אז אנחנו ממתינים בסבלנות. אני מבקש להמשיך לענות על השאלות.

עו"ד סומך: נכון. אנחנו ממתינים בסבלנות עד שהם יחזרו.

עו"ד נירה לזר: יש כאן מי שמנהל את הישיבה, ואין כאן פגם במה שנעשה.

הי"ר מה יפית: הישיבה ממשיכה, אני חושב שזכותו לחכות שמי ששאל שאלה, יחזור. אני לא עצרתי את הישיבה.

נתן גל: אתה אמור להחליט להמשיך אותה, ואתה מנצל את זה ששניים יצאו כדי שעשרה אנשים יחכו כאן. וזו חוצפה אופיינית לך. יש לי מה לומר על זה. אני רוצה לשמוע תשובות. זה הכל. בשביל זה אני פה וזה מה שהחליטה השופטת ובשביל זה אני מבקש לבצע את זה, ככתבו וכלשונו, לתת תשובות כבר.

הי"ר מה יפית: סיימת? מישהו רוצה עוד להתייחס?

אלי אבירם: כן. יש תקנה שאומרת, שאם שליש מחברי המועצה נוכחים

הי"ר מה יפית: הישיבה ממשיכה. מישהו עצר את הישיבה?

אלי אבירם: כן, הוא עצר.

עו"ד סומך: אני לא עוצר את הישיבה, אני רק ממתין.

אלי אבירם: ואם הוא הולך הביתה, אז אתה עוצר את הישיבה?

עו"ד סומך: אז שיגיד שהוא הולך הביתה.

נתן גל: הוא לא חייב להגיד לך כלום. אדוני, אני מבקש ממך להפסיק להתחכם. זה הכל.

עו"ד סומך: אל תרים עלי את הקול. אני לא אמשיך, ברגע שיש כאן שני אנשים -

נתן גל: אני מבקש להפסיק את הישיבה, חברי המועצה, משום שיש כאן התחמקות ומבזבזים את זמננו.

ברוך בן משה: בכל חברה תרבותית, כל מי ששואל תשובה כבר היה יושב ומחכה לתשובה.

נתן גל: זה לא נכון, משום שזכותו של האדם לצאת, לעשן ולעשות מה שבא לו. אפשר בינתיים לענות לשאלות שלי.

עו"ד סומך: בתאריך 6.1.1991 נתן ראש המועצה -

הי"ר מה יפית: למה, לא מדאיג אותך שעברו -

נתן גל: אותך לא מעניין, אחרת לא היית מוביל אותנו אל פי תהום כמו שאתה עושה יום יום ושעה שעה.

הפסקה

הי"ר מה יפית: אנחנו גמרנו את ההפסקה ופתחנו את ההקלטה. חן, אתה ממשיך?

עו"ד סומך: כן. כדי שלא תכעסו עלי, אנחנו נגמור בסוף ואני אגיד לכם את מה שאני הולך להגיד עכשיו, אז אני אומר עכשיו, שאם אני אגיד את זה בסוף, אתם תכעסו עלי, לכן אני אגיד את זה עכשיו. אני כבר אומר לכם, שגם בהתבסס על ההחלטה של השופטת, שאני אבקש להשלים התייחסות לנתונים מסוימים. אחד, אני הבנתי שהיה דו"ח התייחסות של ראש המועצה -

היו"ר מה יפית: דו"ח תשובה לדו"ח המבקר. אתה רוצה את הדו"ח הזה?

עו"ד סומך: דו"ח תשובה לדו"ח המבקר. כן. אני רוצה אותו. דבר שני שאני מבקש, בגלל שיש כאן התייחסות לזה, אני אבקש לקבל, אדוני המבקר, אני מבקש לקבל לפחות לעיין בדוחות האלה, שאני קיבלתי את הצילום שלהם, פשוט אני רוצה לראות את ההתייחסויות הספציפיות. אם זה לא אפשרי, אני מוכן לבוא לכאן ולשבת אתך. אני רוצה פשוט לעבור על זה. לכן אמרתי, שאני אגיד את זה עכשיו, שלא תכעסו עלי שאני אמשיך לדבר עוד שלוש שעות ובסוף אני אגיד לכם, שאני צריך -

היו"ר מה יפית: סליחה, אשר, דו"ח מבקר המועצה זה של המועצה?

אשר: אומר חן שכדי שכדי להתייחס לכל השאלות שלנו, הוא זקוק לזמן לקרוא את החומרים הרלוונטיים ואז הוא רוצה ישיבה נוספת, כך אני מבין מדבריו. אני בהחלט מציע, מכיוון שאתה יכול עכשיו לומר דברים שאולי לא קשורים לחומר, ואתה בוודאי תהיה זהיר מאוד, נפסיק את הישיבה עכשיו ונקבע ישיבה במועד אחר.

נתן גל: חלק מהתשובות הוא יכול לתת.

עו"ד סומך: כן. מאה אחוז. אז מה שאורית יכולה לתת היא נתנה עכשיו, הטענה העיקרית שלכם שעולה כחוט השני, וגם לאור כל המכתבים שעל בסיס הדוחות שנתן המבקר ועל בסיס הדוחות של משרד הפנים, אתם הגעתם למסקנות שהגעתם. האמת שאני שמחתי שהמבקר כתב את מה שהוא כתב, ויש כאן התייחסות. ואני מבין שהדברים מתמקדים בכיוון מסוים שהוא אחר מהכיוון ובהחלט הכוון הזה הוא כיוון אחר לחלוטין, אבל גם בבסיס הדברים האלה, אני עדיין רוצה לראות

על בסיס מה, איזה נתונים היו וגם אני הייתי רוצה לראות, אם זה עושה בעיה לתת לי את זה, אני מוכן לבוא לכאן. אני רוצה לראות את הד"ח שלו ואת הד"ח שעליו הוא מסתמך.

הי"ר מה יפית: בבקשה. יש לך פה את הד"ח של אשר, ויש את התגובה שלי לד"ח של אשר.

אורית פפר: ד"ח מבקר המדינה, אתה יכול לקחת את הספר.

אשר: צביקה, אתה לא הבנת את חן, ואורי, הוא לא יכול עכשיו לענות על כל השאלות.

הי"ר מה יפית: בסדר. אני רציתי לדעת איזה חומר הוא רוצה שאני אוכל לתת לו.

עו"ד סומך: את זה, והיות ויש כאן התייחסות לד"ח מבקר המדינה, אז אם אפשר לקבל גם אותו בחלקים הרלוונטיים.

אורית פפר: ד"ח מבקר המדינה הוא של המועצה. אני אחראית להחזיר אותו. הוא רוצה את הד"ח.

נתן גל: אני מניח שיש לו במשרד את ד"ח מבקר המדינה.

הי"ר מה יפית: אבל אם הוא מבקש את הד"ח של המועצה, למה שלא ניתן לו?

אורית פפר: זה של המועצה, הספר של המועצה.

עו"ד חן סומך: אני לא רוצה את כל הד"ח, אני רוצה את החלקים הספציפיים, זה רק העמודים האלה? צלמת לי את כל החומר הזה? אני לא צריך את הד"ח של כל המדינה. אני אומר לכם כבר שאני אבקש להתייחס לדברים האלה, בגלל שלדעתי הם חלק חשוב ומהותי.

אני לא יודע אם אתם קיבלתם לידיכם את כל הפניות שלנו אל הממונה אל השכר ואל היועץ המשפטי לממשלה. אתם קיבלתם?

נתן גל: לא. שום דבר.

עו"ד חן סומך: האם זה מעניין אתכם? כי לדעתי יש לזה חשיבות:

הרצל שלום: להגיד לך את האמת? בוא תקשיב. ישנם דברים מסוימים שאתה פועל בכיוון של לשמור על רמת השכר ולהתעקש על הדבר הזה. נראה לי שהכיוון שלך לא נכון. אם אתה יורד לסוף דעתנו, אנחנו מועצה שחשוב לנו שהנושא של השכר יהיה

מותאם לגודל כזה של ישוב ובהתאם למה שהיה. הרמה המוסרית היא לא פחות חשובה לנו. כשאנחנו מדברים על הדברים האלה, זה לא משנה לנו עכשיו שאתה מתעקש עם היועץ המשפטי לממשלה, לשמור על רמת השכר שלה. זה לא מעניין אותנו.

עו"ד סומך: או.קי. אם זה לא מעניין אותך, אותי אישית זה מעניין. עכשיו אפשר לעשות צילום של זה. תצלם את זה ואת זה, אני רוצה שיהיה לכם את זה מול העיניים שתבינו על מה אני מדבר.

הרצל שלום: אנחנו לא נקרא את זה עכשיו.

עו"ד סומך: אין לי בעיה שלא תקראו את זה עכשיו.

נתן גל: אתה יכול להציג את הדברים שאתה רוצה לדבר עליהם, זה לא משנה אם זה מול העיניים או לא. דבר.

אשר: אני מציע שנפסיק עכשיו את הישיבה, ממילא אין לו תשובות לגבי כל החומר שהוא מקבל עכשיו, ונקבע ישיבה נוספת.

עו"ד סומך: לגבי החומר הזה אין לי תשובות, ויש דברים שאני לא רוצה להגיד אותם.

נתן גל: יש משהו שיש לך תשובות? עכשיו? אז בוא, תדבר על התשובות האלה.

הרצל שלום: הוא יבוא עם תשובות מגובשות וזה ילך מהר.

נתן גל: לא, קודם נשמע את התשובות שיש לו עכשיו, הוא ילמד את החומר וגם אנחנו רוצים ללמוד, ואז נחזור. עוד יומיים, עוד שבוע, מה קרה?

עו"ד סומך: אני רוצה לכוון אתכם למסמך שהוציא יעקב כהן שהיה, כפי שנמסר לי, ראש מועצה כאן, בחודש ינואר '91 לאורית, אני לא יודע מי זה יעקב כהן.

אורי לעדן: זה כבר מעורר אצלנו גיחוך, זה היה ראש המועצה הממונה מטעם משרד הפנים.

עו"ד סומך: הוא קיים עדיין במועצה?

נתן גל: אותה הגברת בשינוי אדרת.

אורית פפר: לא, הוא היה מטעם השר הממונה והוא מחוץ לישוב.

עו"ד סומך: אז היה ש"ס? כן? הננו מתכבדים להודיעך כי התקבלת לעבודה במועצה בתפקיד

גזבר המועצה, בהיקף משרה של 100 אחוז, זאת החל מתאריך 2.1.91. את כל

המסמכים שאני מקריא, יחלקו לכם, התשובה הראשונה של עבודתך במשך ששה חודשים, החל מהתאריך הנ"ל, תשמש כתקופת נסיון, לאחר שתעברי את תקופת הנסיון בהצלחה, תקבלי כתב מינוי קבוע. משכורת היסוד שלך תחושב לפי דרגה 13, ולפי דרגת המחר, ובנוסף למשכורת יסוד, תהיי זכאית לתוספות ולעוד כמה תנאים מיוחדים כדלקמן: תוספת אחוזית 105 אחוז, כולל תוספת שטחים, 70- שעות נוספות עם גמל, 40 לפי 150 ו-30 לפי 125 אחזקת רכב לפי רמה ד', הפרשות המעביד לביטוח מנהלים ולקרן השתלמות ובכל הקשור לעבודתך במועצה, תהיי כפופה לראש המועצה. תפקידך יוגדרו ע"י ראש המועצה, ראש המועצה ו/או הממונה רשאים לשנות את תאור התפקיד. מיום הפסקת עבודתך במועצה, תהיי זכאית לתקופת הסתגלות של שלושה חודשים בשכר מלא, כמצוין בסעיף 3. סעיף זה לא חל באם העובדת מתפטרת. אל הדבר הזה הצטרף אישורו של מר בני ריקרדו, שהוא הממונה - הוא עדיין לדעתי הממונה, לא צריך לזכור אותו, מינוי גזבר המועצה, לאחר שלא קוימו הוראות מיום כ"ה בכסליו תשנ"א, 12.12.90 על כן על פי סמכותי ולפי סעיף 118, תקנון המועצות המקומיות יהודה ושומרון, הנני ממנה את הגב' אורית פפר כגזבר המועצה המקומית אורנית, החל מיום ט"ו תשנ"א, גב' פפר השתתפה במכרז שהוצא על איוש המשרה, והומלצה פה אחד ע"י וועדת הבחינה. לא מצאתי ממש בנימוקיה של המועצה וסרובה לאשר את המינוי. משנת 91 -

נתן גל: המסמך הזה יחולק לנו: אפשר יהיה לקבל אותו?
עו"ד סומך: כן. ביקשתי לצלם אותו. זה אחד מהמסמכים המצולמים. מהתאריך הזה, קידומה של אורית בדרגות הוא בדיוק על פי תקנון השרות וחוקת העבודה לעובדי הרשויות המקומיות, כאשר עובד בשלטון המקומי זכאי להתקדם בדרגה אחת מלאה כל פרק זמן, כל כתבי המינוי והעלאות בדרגות של אורית אושרו.
נתן גל: המועצה לא היתה אמורה לדעת מזה?
עו"ד סומך: קידומים בדרגות אצל עובדים שהם עובדים בשלטון המקומי, המושג של עובדים בכירים, רק כדי שתבין על מה מדברים, הוא לא מושג שבשנת 91 היה קיים.

בשנת '91 בכלל הארץ, ללא קשר עם יהודה ושומרון, לא היה מצב שלעובדים היה חוזה עבודה שנקרא חוזה עבודה לבכירים. העובדים בכלל הארץ הועסקו -

נתן גל: זה לא משנה את המעמד של העובד כבכיר.

עו"ד סומך: זה משנה את שיטת ההעסקה שלו ואת הצורה שבה עושים את ההסכם. בשנת '93, משרד הפנים, בעקבות הטענה ששכרם של העובדים בתפקידים, כמו מבקר המועצה, הגזבר, המזכיר והמהנדס, לא משקף את היקף הסמכויות שלהם, הציע משרד הפנים, יחד עם האיגודים המקצועיים של העובדים האלה, לעשות להם מסלול דרוג נפרד שיהיה מסלול לעובדים בכירים, שצמוד לגודל הרשות. למיטב ידיעתי, אורנית היתה עד לאיזשהו תאריך בשנת 2000 רשות שמדורגת כדרגה 2 בסולם הבכירים ומתאריך מסוים בשנת 2000 דורגה כדרגה 3 בסולם הבכירים.

היו"ר מה יפית: הדברים שלך רלוונטיים אורי טען בזמנו שקשה לו להאמין, שאורנית קודמה רק לפי הנושא של הדרגות. אני מציין את זה כי זה חשוב. ניסיתי להסביר לאורי שהקידום של אורנית היה לפי הדרגות. הערה שניה,

עו"ד סומך: מבחינת הדרוג, אורנית התקבלה לעבודה במועצה כמו שהקראתי לכם, בדרגה 13. היום אורנית נמצאת בדרגה שהיא שווה לדרגה 14 פלוס.

נתן גל: וניתן היה להעלות אותה ללא כל אישור או העלאה בידיעת המועצה.

עו"ד סומך: בוודאי. צריך חתימת קיום של ראש המועצה, חתימת קיום, ראש המועצה צריך לאשר, אני יכול להציג.

אורנית פפר: אני אגיד לכם מתי זה היה, ב-'94 וב-'96.

היו"ר מה יפית: ובנוסף נשמעה טענה, שכאילו, כדי לעשות תרגיל, העלינו את השכר של הבכירים לדרגה 3, מה שחן מציג - מה שחן מציג זה דבר אוטומטי, שברגע שעוברים ממספר נפשות לישוב, נניח אצלנו מ-4999 ל-5000 שכר הבכירים מתעדכן אוטומטית.

אורי לעדן: תראה לי רשות מקומית אחת שנתנה רמות שכר כאלה בחתימה של ראש מועצה.

- קטי סלמן: לא היה הסכם בכירים אז. אבל בשנה מסוימת האוצר החליט על כך. בהתחלה בכלל לא היה, ואז הכניסו תפקידים מסוימים שכוללים את התפקיד הזה.
- אלי אבירם: בזמנו, במרץ '99, כשהיה חוק יסודות התקציב, דיברו על שכר בכירים.
- עו"ד סומך: יש כאן אסופת מסמכים שכוללת - זאת ההעלאה האחרונה בשנת '96, תקבלו צילום גם של זה, מה שאני רוצה לציין, אין כאן שיקול דעת.
- אורי לעדן: ראש המועצה חייב לחתום?
- היו"ר מה יפית: סליחה, אני חתמתי עם שיקול דעת מלא.
- עו"ד סומך: אני אסביר מיד.
- אלי אבירם: זה קובע רק לגבי אלה שנמצאים בתוך שכר בכירים? היא לא היתה בתוך שכר הבכירים.
- עו"ד סומך: נכון. היא לא היתה בשכר הבכירים. אני מיד אסביר לך בדיוק למה אנחנו משווים את זה.
- אייזיק זקס: אני רוצה להבהיר נושא אחד. מה שאני בא וטוען, אני אומר אני כרגע מעלה נושא אחר לנושא של התיקון מה שצביקה אמר, שאם מספר התושבים הוא 4999 והגענו ל-5000 אז אנחנו קופצים בדרוג. עולים לדרוג נוסף ואז שכר הבכירים מתעדכן בהתאם. אני מוצא בזה טעם לפגם, שזה יתבצע כתוצאה, ואני רואה את זה שזה יתבצע כתוצאה מדו"ח מבקר המועצה. זה שהוא קיבל העלאה בשכר זה רלוונטי גם לגביו. גם לגביו. מה שאני בא ואומר, הסמיכות של כל העניין הזה, זה תרגיל, איך אומרים? אני הייתי אומר את זה אחרת. אני אתן לך להשיב לי, אבל אני בא ואומר, אם חצי שנה היו ממתינים עם הנושא הזה, עד לברור הנושא, ולא היו מקפיצים את הדרגה של הישוב,
- עו"ד סומך: אבל אתה טועה בנקודת הייחוס שלך.
- היו"ר מה יפית: אתה טועה, זה משרד האוצר והפנים מקפיצים את הדרגה של הישוב, ולא המועצה מחליטה על זה.
- עו"ד סומך: אתם רוצים, תנו לי לענות לכם. (כולם צועקים יחד) מה שאתם אומרים שאני משיח את דעתכם, זה אומר שאתם לא מעוניינים לשמוע את התשובה לטענה

שלכם על השכר. אני נותן תשובה עניינית. ואני הולך דבר דבר ולאט לאט, ואני מסביר לכם את כל הדברים, שכדי שאני אנקוט במושגים, אתם לא תגידו לי אתה מסיח ואתה זה. הטענה שלכם לגבי הנושא שהמשכורת של אורנית היא משכורת חריגה או חורגת, היא טענה מופרכת.

אלי אבירם: היא 82,5 אחוז של מנכ"ל. מה אתה רוצה? אתה לא מסביר לי. אתה מסתובב סחור סחור. או שהיא היתה בשכר בכירים או לא היתה בשכר בכירים. ואם היא לא היתה בשכר בכירים, אז מה קשור כל הדברים האלה? מה זה שייך עכשיו? עו"ד סומך: אתם לא רוצים להתבלבל עם עובדות? לא, אתה לא רוצה להתבלבל עם העובדות, טוב, אז בואו נכריז על זה שאנחנו לא רוצים להתבלבל עם העובדות. הרצל שלום: אנחנו הבנו את הפרינציפ אנחנו לוקחים על עצמנו. אנחנו שואלים שאלה ושאלנו -

עו"ד סומך: מיקרופון: חברי המועצה מבינים את הפרינציפ. לא מוכנים לתת לעו"ד סומך להסביר נושאים בסיסיים לאור טענותיהם, שחרגו משכר הבכירים, לאור טענותיהם שהגברת -

הרצל שלום: אנחנו לא דנים בשכר בכירים ואל תסיט את הדיון. מדברים על מוסר. זה הכל. מדברים על מוסר כליות, לא על מוסר עבודה.

עו"ד סומך: תראו רבותי, אתם לא נותנים לי להשמיע את מה שיש לי להגיד, אין לכם עניין. אייזיק זקס: אנחנו מסתפקים בתשובה שלך בנושא הזה.

עו"ד סומך: לא, אני לא נתתי תשובה. אני מנסה לתת הסבר, גם בהמשך לאמירות שלך שאתם החלטתם

אייזיק זקס: אנחנו הבנו אותך. זה הכל. אתה כל הזמן מדבר על שכר בכירים. אנחנו לא מדברים על שכר בכירים. אנחנו רוצים להבין איך זה -

נתן גל: אנחנו יושבים כאן ארבע שעות רצוף ולא שומעים אפילו 10 אחוז תשובות.

עו"ד סומך: אם תמשיך לקטוע את הדיון, ולהפריע,

נתן גל: מי שקטע את דיון כל הזמן זה אתה. האנשים שאלו את השאלות שלהם מכל הלב ולא מקבלים עליהם תשובות.

- עו"ד סומך: אתם לא מעוניינים לשמוע.
נתן גל: ארבע שעות אנחנו יושבים כאן. אני לא מעוניין לשמוע ארבע שעות. קח חצי שעה ותתחיל לענות על השאלות.
- עו"ד סומך: אתה לא תקצוב לי זמן.
נתן גל: אז בית המשפט יקצוב לך.
- עו"ד סומך: מאה אחוז, שבית המשפט יקצוב לי זמן, אין שום בעיה. אתה לא מעוניין לשמוע, לא אתה ולא יתר חבריך, ואתם -
נתן גל: יש כאן אנשים בהתנדבות, שיושבים ארבע שעות ומחרים לתשובות ואנחנו שומעים נאומים, אנחנו מבקשים תשובות לשאלות.
- היו"ר מה יפית: נתן, אני לא מבין, זו התשובה שלו, תקבל או לא תקבל,
נתן גל: יש כאן אנשים שיושבים ועובדים מחר ומחכים ארבע שעות לתשובות.
- עו"ד סומך: מעניין שברגע שמתחילים לתת את התשובות בדיוק,
נתן גל: הוא רק עכשיו מתחיל לתת את התשובות, אחרי ארבע שעות.
- עו"ד סומך: בוודאי, עם כמות הגידופים ששמעתי כאן, הייתי צריך לשתות הרבה ספרייט ולחכות עד שתהיה לי אפשרות להתייחס בצורה ראויה לדברים, ואני עכשיו מנסה ואתה לא נותן לי. כי אתה מאד כועס על משהו, אני לא יודע למה.
- נתן גל: על התייחסותך המזלזלת. בדיוק כמו של מרשתך.
- עו"ד סומך: התייחסותך יכולה להיות התייחסות עניינית או לא. ההתייחסות שלי משתדלת להיות התייחסות עניינית.
- נתן גל: תענה בבקשה לשאלותינו, ובצורה מתומצתת. אנחנו ארבע שעות יושבים כאן.
- עו"ד סומך: כבודו שהולך מחר לעבודה ועובד ארבע שעות, לא יקצוב לי ולא יקבע לי איך להביא את הדברים בשמה של הלקוחה שלי. ואם זה לא מוצא חן בעיניך,
נתן גל: זה לא מוצא חן בעיני כל חברי המועצה מה שאתה עושה עכשיו, אתה מבזבז את זמננו לריק.

עו"ד סומך: אני רואה שאתה מדבר ומדבר ואתה כנראה אוהב לשמוע את עצמך. אני רוצה להשמיע דברים שאתה לא רוצה לשמוע. אז אם אתה לא רוצה לשמוע, אין שום בעיה, אני לא אשמיע אותם.

נתן גל: אחרי ארבע שעות אתה לא יכול לומר שאף אחד כאן לא רוצה לשמוע.

עו"ד סומך: עובדה, אתה לא רוצה. אתה מנהל אתי וויכוח סרק בצורה כזאת שלא רק שאני לא יכול לדבר לגופו של עניין, אני גם מתחיל להיות צרוד. אני במצב קשה. אני מקבל לפי שעה, וכשזה אחרי השעה 10 בלילה, אני מקבל שעות נוספת, ואם זה ביהודה ושומרון, אני מקבל 150 אחוז.

נתן גל: בואו ניגש לעניין. אתם מסיטים את העניין. אנחנו יושבים פה בהתנדבות,

ברוך בן משה: כולנו יושבים פה בהתנדבות.

נתן גל: לא כולנו, אדוני, רק אתה בהתנדבות מסיבות השמורות אתך. אל תגיד כולנו. כולנו עובדים, ואלה שצריכים לנהל כאן את העניינים בשכר, הרבה שכר, מתחמקים ומתעללים באנשים כאן עכשיו. ארבע וחצי שעות.

עו"ד סומך: סיימת? טוב. גב' פפר מעולם לא היתה ולא עבדה על בסיס חוזה בכירים. הגב' פפר עבדה על בסיס האישור שאישר ראש המועצה דאז, ומאותה נקודת זמן, קידומי השכר שלה היו על פי חוקת העבודה לעובדי הרשויות המקומיות, שקובעות פרק זמן קצוב במסגרתן יש להעלות עובד בדרגה. בנת 95' נחתמו הסכמי המסגרת במשק לשנים 93-96, הסכמי המסגרת האלה קבעו שכל עובד ברשות המקומית וגם בשרות הציבורי בכלל, יועלה בתקופתה הסכמים הללו, שהיתה 93-96 בדרגה אחת מלאה לפחות. הדרגה האחרונה שאורית הועלתה אליה, היא 1.1.96. אני מניח שההעלאה הזאת היא העלאה על בסיס ההסכמים הכלליים, כאשר מהתאריך הזה אורית לא עלתה בדרגה.

שכר הבכירים לצורך העניין וההתלהמות שהיתה בנקודה הזאת לא רלוונטית. והטענה שכאילו שכר הבכירים הוקפץ כדי לשרת מטרה של מישהו, לא רק שהיא לא רלוונטית, היא פשוט לא נכונה. אורית לא עבדה מעולם על בסיס שכר הבכירים וחוזה הבכירים. אורית עבדה על בסיס תנאי העבודה שאושרו לה, כפי

שהיו בהתקבלה לעבודה. במצב הדברים הזה בין המועצה ובין אורנית, מתקיים חוזה עבודה במשך למעלה מעשר שנים. כאשר החוזה הזה קיים, הוא חוזה תקף לכל דבר ועניין. אנחנו נמצאים בשאלה של הרמה המוסרית. בנקודה הזאת, אני רוצה -

- נתן גל: סליחה, לא קיבלתי את המסמך שיעקב כהן חתום עליו.
- עו"ד סומך: תן לי את החבילה שקיבלת ואני אכווך אותך.
- אורי לעדן: ההסכם הזה הוא לדעתך לנצח?
- עו"ד סומך: ההסכם הזה הוא בוודאי לנצח.
- אלי אבירם: אני שואל אותך שאלה אחרת, כאשר מדינת ישראל פסקה העלאה בדרגה לכל עובד, למעשה אורנית קיבלה 2.05 דרגות.
- עו"ד סומך: זה לא נכון. אתה כאן לוקח משהו שאמרתי ואתה שם אותו בהקשר אחר. אני אסביר. אתה בהחלט שואל שאלה נכונה. אני אמרתי שבהסכמי המסגרת בשרות הציבורי, נקבע שכל עובד בשרות הציבורי, אורנית עלתה בדרגה אחת עד ההסכם הזה, ובדרגה אחת מההסכם הזה. כל עובד בשרות הציבורי, בתקופת ההסכם 93-96 הועלה בדרגה אחת. נאמר, ולא רק זה נאמר, אלא שעובד שאין לו מסלול קידום בסולם השכר שלו, יקבל דרגה אישית, דרגת פלוס, וזו דרגת ה-14 פלוס. ולכן אין כאן מצב שבו כולם עלו בדרגה אחת והיא בשתיים. כולם עלו בתקופה הזאת בדרגה אחת, במשך עשר שנים, כל עובד ממילא מתקדם לא בדרגה אחת, סולם הקידום הוא סולם קידום של שנתיים, עוד שנה אחת לשהיה בדרגה, עוד שלוש שנים.
- אלי אבירם: מאיזה בסיס?
- עו"ד סומך: מהבסיס שבו היא התחילה.
- אלי אבירם: וזה דבר אוטומטי? ראש המועצה לא יכול שלא לחתום עליו?
- עו"ד סומך: ראש המועצה בנקודה הזאת - א. הוא חתם,
- אלי אבירם: אבל אם הוא לא חותם?

עו"ד סומך: אז העובד מגיש עילת תביעה כנגד המועצה. היות והעובד מועסק על בסיס הסכם שהוא הסכם אישי, אבל חל עליו גם הסכם קיבוצי, שזה לא הרחבה, ההסכם הקיבוצי חל עליו על כל העובדים, ההסכם חל, אם ראש המועצה לא היה חותם, יכלה, יכול היה כל עובד במועצה לטעון: מגיע לי, היה מקבל את זה בבית הדין לעבודה, בכלל ללא פקפוק, מהסיבה הפשוטה: הסכמי עבודה קיבוציים הם חלק מתנאי העבודה שלו.

אלי אבירם: והמועצה לא יכולה היתה לשנות את ההחלטה.
הרצל שלום: כל העלאה בדרגה שלה, בגלל ההסכם הראשוני של יעקב כהן, היא למעשה שתי דרגות.

עו"ד סומך: לא. ממש לא.
הרצל שלום: כי זה פלוס 100 אחוז. כך אמרת. פלוס 105 אחוז.
עו"ד סומך: לא, אושרה תוספת אחוזית של 105 אחוז, זו תוספת אחוזית שהיא תוספת נפרדת. זה לא הדרגה. הדרגה שהיא התקבלה בה,
הרצל שלום: אני מבין. למעשה ברגע שהמדינה קבעה שעובד מקבל דרגה מסוימת, הוא מקבל סכום -

עו"ד סומך: זה שני דברים שונים.
הרצל שלום: אני מבין. אני שואל אותך שאלה. למעשה היא קיבלה בכל דרגה סכום כפול ממה שקיבל כל עובד. זה מוכפל פי שניים. זה נכון או לא נכון עובדתית? האם תוספת המשכורת היתה 50 שקל והיא קיבלה עוד 100 שקלים ועוד כך וכך שקלים. זה נכון?

עו"ד סומך: אני לא הבנתי את השאלה.
הרצל שלום: נגיד שהתוספת הכספית היתה 100 שקל לצורך העניין. אורי קיבלה בכל התוספת הזאת 205 שקלים.

עו"ד סומך: לא. זה לא מתבטא בצורה הזאת. אני מסביר. יש בעיה בכל ערך השכר ברשויות המקומיות, מכיוון שצריך לדעת לקרוא את תלוש השכר, יש מה שנקרא רכיבים

שהם שכר היסוד, והתוספות הקבועות לשכר היסוד. אלה הם רכיבים שמופיעים
בשורה, זה נקרא למעלה,

הרצל שלום: אבל בכסף היא מקבלת 100 שקל או 205 שקל?

עו"ד סומך: למה היא מקבלת 205?

הרצל שלום: כי יש לה עוד תוספת של 105 שקלים, כך היה בחוזה של יעקב כהן.

עו"ד סומך: 105 אחוז.

הרצל שלום: אז תוספת של 105 אחוז על 100 שקל, זה תוספת של עוד 105 שקלים, ביחד 305 שקלים.

עו"ד סומך: אבל כל העובדים שמקבלים תוספות אחוזיות, בקטע הזה כל העובדים שמקבלים תוספות אחוזיות, כל אחד מהעובדים, בהנחה שהתוספת האחוזית היא באחוזים מהשכר המשולב, מקבלים אכן תוספת שנגזרת מהעדכון. אבל כולם מקבלים את זה. זה לא שרק היא מקבלת. מה שאתה יכול לבוא ולהגיד, דבר אחר,

הרצל שלום: בוודאי, בוודאי, כל מי שיש לו הסכם כזה על 105 אחוז, מקבל את אותו הדבר.

עו"ד סומך: נכון. אבל לא רק ה-105 אחוז.

אלי אבירם: אני שואל שאלה אחרת. אנחנו ראינו בדו"ח מבקר המדינה, מה שצילם אשר שכתוב שם ששני עובדים כך כך, ועובדת אחת קיבלה או עובד אחד קיבל 105 אחוז תוספת. כלומר, אם מבקר המדינה מתריע על פגם מסוים, האם ראש מועצה או גזבר לא צריכים לעלות על זה ולהצביע ולהגיד: רבותי, אנחנו רוצים לתקן.

עו"ד סומך: בוא נראה מה אמר. ראוי לציין כי שניים מהעובדים שולם להם עבור 70 שעות, קיבלו גם תוספת שכר באחוזים. האחד בשעור 105 והשני 65 בתיקי המועצה לא נמצא פרוט על מהות התוספת בקטע הזה.

אלי אבירם: אז זה לא צריך להדליק נורה אדומה אצל ראש המועצה ואצל הגזבר?

עו"ד סומך: כשאני מקבל את זה ככה, ואתה נותן לי את זה, אני לא יכול לדעת על מי זה כתוב.

- אלי אבירם: היא יודעת, אל תדאג, אנחנו מפנים אליה, לא אליך, ואתה עונה בשמה. אבל היא יודעת. אם מבקר המדינה כותב דברים חריגים שהם לא סבירים,
- עו"ד סומך: מבקר המדינה כתב הערת ביקורת. הערת ביקורת, כאשר מבקר המדינה מגיש דו"ח ביקורת, הוא מגיש הערת ביקורת ויש התייחסות.
- אלי אבירם: לא צריך להתייחס לזה? צריך לעבור לסדר היום? אם המועצה היתה באה ואומרת אנחנו רוצים להפסיק את ה-105 אחוז, מה היה קורה?
- עו"ד סומך: אף אחד לא אמר צריך לעבור לסדר היום. זאת השאלה, האם היה למועצה זכות או כוח משפטי לעשות את זה.
- אלי אבירם: למה השאלה הזאת לא עלתה?
- קטי סלמן: אלי, כי המבקר לא הפנה לזה. ההערה שלו מצביעה על כך שלא עשה שעורי בית. אם היה הולך להסכם הקבלה שלה, אז את ה-105 היה רואה בהסכם. (כולם מדברים יחד)
- אלי אבירם: אני אומר שזה דבר שהוא הפיך. לא יתכן שמבקר מדינה יציין פגם כלשהו בניהול או בניהול הגזברת או בניהול כספי הציבור או בדברים אחרים לשווא. הוא סתם ציין את זה? הוא הרי ציין כדי שיבוא מישהו וייתייחס לזה, שיבוא ויגידו: רבותי, יש פה פגם מסוים, צריך לתקן אותו. מה עושים על מנת לתקן אותו?
- עו"ד סומך: מבקר המדינה לא כתב תקנו אותו, הוא כתב שהוא צריך לקבל הסבר למהות, מה המהות של הדבר הזה. הוא לא כתב שזה חוקי. ואני לא יודע אם מבקר המדינה קיבל הסבר או לא קיבל הסבר. אני לא נתתי הסבר למבקר המדינה, בזה אני מסכים.
- אלי אבירם: כשהרצל דיבר על דו"ח מבק המדינה, אתה תקנת אותו ואמרת לו שהוא לא ידע על מה הוא דיבר. ברגע זה אתה חוזר על אותם הפריטים של דו"ח מבקר המדינה.
- עו"ד סומך: סליחה, אני גם ברגע זה אומר לך שאין לי שמץ מושג במי המדובר, ולמי הכוונה כאן. כי דו"ח מבקר המדינה לא נוקב בשם.
- הרצל שלום: אולי לאורית יש אולי היא יודעת? היא הרי חתומה על זה.

- עו"ד סומך: על מה היא חתומה? על דו"ח מבקר המדינה בואו נקרא, בבקשה. על מה היא חתומה.
- הרצל שלום: אורית, יש עוד מישהו שמקבל 105 אחוז תוספת? אני שואל את אורית עכשיו. יש עוד מישהו במועצה עכשיו?
- אלי אבירם: הנה, על יעקב כהן כתוב 105 אחוז. הוא כותב את זה. עכשיו, אתה בא בכל זאת ואומר שאולי לא מדובר בה.
- עו"ד סומך: אני לא אמרתי שלא מדובר בה. אתה שם לי דברים בפה. אתה שם לי דברים בפה. אני אמרתי דבר אחד פשוט, שמהדבר הזה אין לי שמץ של מושג למי הכוונה. האם הכוונה - אתם עוד פעם מוציאים את הדברים מהקשרם. כשאני אמרתי שאין לי מושג במי מדובר בקטע הזה, אני אמרתי את הדברים על בסיס הנתונים שאני ראיתי.
- הרצל שלום: אבל אתה מדבר בשמה היא יודעת במי מדובר.
- עו"ד סומך: אתה עוד פעם חוזר לטענה כאילו הדבר הזה -
- הרצל שלום: כאילו הדבר הזה שאתה מנותק ממנה, בכאילו.
- אלי אבירם: אתה רוצה שאני אבדוק? אני אבקש ממבקר המועצה שיבדוק האם יש לעו מישהו במועצה 105 אחוז. בבקשה, ראש המועצה יגיד לנו, יש בקשה של חברי המועצה מראש המועצה, לבדוק האם יש עובד נוסף במערכת של עובדי המועצה שמקבל תוספת אחוזים של 105 אחוז, בנוסף לגזברית.
- היו"ר מה יפית: מה זה רלוונטי בכלל?
- אלי אבירם: אנחנו רוצים להפריך את הטענה -
- עו"ד סומך: איזה טענה? הטענה היחידה שטענתי ואני חוזר וטוען אותה,
- הרצל שלום: שהיא קיבלה את הכספים ביושר.
- עו"ד סומך: זה בוודאי אני אומר, שהיא קיבלה את הכספים ביושר. המבקר לא סתם טעה. הוא אמר בדיוק.
- אלי אבירם: המבקר טעה? למה הוא לא כתב על השכר של הקב"ט ועל השכר של המטאטא? בדיוק על השכר של שני אלה שחורגים.

- ער"ד סומך: אני אקריא לך את זה עוד פעם: ראוי לציין כי שניים מהעובדים ששולם להם עבור 70 שעות נוספות גלובלית, קיבלו גם תוספות שכר, לא נמצא פרוט
- נתן גל: אורית, רק שאלה אחרונה בנושא הזה, אורית, האם את יודעת שמדובר בך ובגדעון צרפתי בנושא הזה? זו השאלה שלי. הבנת את שאלה? אני שאלתי שאלה ואני מבקש אם אפשר לקבל תשובה, אורית.
- ער"ד סומך: אנחנו נגמור לענות על הכל.
- נתן גל: אני לא יכול לקבל תשובה עכשיו בנקודה הזאת? על ה-105 אחוז, נגמור את זה.
- ער"ד סומך: אתה תקבל על הכל תשובה. בנושא של ה-105 אחוז אתה ביקשת מראש המועצה שיבצע בדיקה.
- נתן גל: אני שואל לפני הבדיקה שלו, האם אורית פה יושבת והיא אחראית על הנושא לפני ראש המועצה, האם היא יודעת שמדובר בה ובגדעון, אחרי חמש שנים. זו השאלה שלי.
- ער"ד סומך: אחרי שש שנים. טוב, שמענו את השאלה, רשמנו אותה, אנחנו נתייחס אליה.
- נתן גל: והיא לא יכולה לענות עליה. אין תשובה.
- ער"ד סומך: אנחנו נתייחס אליה. אנחנו לא מתכוונים שלא להתייחס לתשובה. אני רק רוצה לחזור עוד פעם, שבדו"ח המבקר, אין שום אמירה על כך שהתוספת איננה חוקית, שיש לבצע התאמות בשכרה. זה לא פשע ולא עבירה. כל מי שמאשים אנשים בגזלה, בהוצאת כספים במרמה,
- נתן גל: אנחנו מציינים, למה ציין המבקר? שואלים את עצמנו שאלה, ולמה לא היתה שום התייחסות של הגזברית לנושא. זו השאלה שעומדת תלויה בינינו.
- ער"ד סומך: גילוי דעת עלות שכר הגזברית לשנים 99/00 חריגה 170 אלף ש"ח לשנה, חריגה באחוזים 60. אתם כאן חתומים למטה, ז"א שאתם כולכם מאשימים.
- נתן גל: אנחנו מביאים את העובדות שכולנו יודעים ולא גילו לנו אלא הסתירו מפנינו.
- ער"ד סומך: אז לכן כשאני עכשיו בא ומנסה להסביר לך את העובדות ולהעמיד אותך על זה, אתה אומר שזה לא מעניין אותך.

- נתן גל: העובדות האלה היו במשך שמונה שנים ידועות למועצה. היה זמן למועצה לתקן את הדברים.
- עו"ד סומך: אתה מנסה לתקן את העובדות. זו בדיוק הבעיה. אתה מנסה להציג נתון שהוא נתון לא נכון, וזה חוזר לשאלה הבסיסית הראשונה. אני לא מיציתי את הנושא.
- אלי אבירם: הנתון הנכון, מבקר משרד הפנים גם כתב שיש חריגה.
- עו"ד סומך: איפה הוא כתב? תראה לי בבקשה.
- אלי אבירם: בדו"ח של שנה שעברה.
- הרצל שלום: יש לאורית את הדו"ח של מבקר משרד הפנים.
- אלי אבירם: גם המזכיר יושב פה. הוא יכול להביא לך את הדו"ח.
- עו"ד סומך: אני רוצה לראות את הדו"ח שבו כתוב על שכר הגזברית.
- נתן גל: אני מבקש להדגיש בפרוטוקול שגדעון לא יודע איפה הדו"ח של המבקר משנת '99.
- גדעון צרפתי: אל תכניס דברים לפי. אני אומר שהדו"ח מתויק ע"י המזכירות ובשעה 12 בלילה, עכשיו, בנקודת זמן זו, אני לא יכול להביא אותו לכאן.
- נתן גל: אנחנו מבקשים מחר להביא אותו אלינו ולבא כוחה של אורית.
- גדעון צרפתי: אין בעיה בכלל.
- הרצל שלום: דרך אגב, בהתייחס לנקודה הזאת, אורית יושבה אתנו בדיון בוועדת ביקורת על העניין הזה. אז אני לא יודע מאיפה -
- עו"ד סומך: על איזה עניין? על מה היא יושבה?
- הרצל שלום: על העניין הזה של דו"ח ביקורת משרד הפנים, היא יושבה אתנו ונתנה תשובות גם על העניין הזה. גם על העניין הזה.
- עו"ד סומך: אז הנה, יש לה התייחסות. אתה רוצה התייחסות שלה? בבקשה.
- אורית פפר: אני לא העברתי את זה אליכם, כי אחרי כל מה שכתבתם בלוחות המודעות שזה למשרדי הממשלה, אתם התייחסתם לדו"ח מבקר המועצה שהתגלה לכם ב-19.4. מעולם לא הזכרתם מה התגלה לכם או לא התגלה לכם בדו"ח מבקר משרד הפנים. אתם כל הזמן חוזרים ומזכירים את הישיבה של 19.4 שהתגלה

לכם דר"ח מבקר המועצה הגזילה הנוראית. מעולם לא הזכרתם מה התגלה לכם
בדר"ח משרד הפנים.

הרצל שלום: אותו הדבר בדיוק. אין הבדלים.

אורית פפר: סליחה, זאת הסיבה שהעברתי לעו"ד סומך את הגזילות או מה שאתם אומרים
לי, והתייחסתי ב-19.4 לדר"ח מבקר המועצה. אתם יכולים לבקש את זה ממני
שאחראי לזה.

אלי אבירם: אורית, אבל מופיעה שם פסקה בדר"ח משרד הפנים, מופיעה שם פסקה
שהגזברית חרגה -

אורית פפר: אם אתם יודעים את הכל אז בבקשה, אני ביקשתי לראות את זה.

הרצל שלום: אנחנו מחכים עכשיו לדר"ח של משרד הפנים. אתה יכול לתת את ההסבר או
אתה ממשיך?

עו"ד פפר: אנחנו מחכים לדר"ח של משרד הפנים, זה לא מונע ממני להמשיך, אבל זה מונע
ממני מלהתייחס לדוחות האלה.

הרצל שלום: יש עוד דברים שאתה רוצה להגיד בישיבה הזאת? כי בלאו הכי אתה צריך עוד
ישיבה, אני חושב.

עו"ד סומך: אני יכול להגיד אותם בישיבה הזאת ואני יכול להגיד אותם גם בישיבה הבאה.
המצב המשפטי נכון לחתימת ההסכם ונכון -

הרצל שלום: על איזה מצב משפטי אתה מדבר?

עו"ד סומך: המצב המשפטי נכון להיום, הוא מצב שלאורית יש חוזה תקף ומחייב עם
המועצה, אפילו על פי הדר"ח של מבקר המועצה, אין שום פגם משפטי בהסכם
שלה עד לשנת דצמבר 2000, כאשר כל ההתעסקות בשכרה וכל ההתעסקות
בתנאי העבודה שלה, כאשר זה מהווה עילה או נסיון להביא כתוצאה מזה
לפיטוריה, מהווה התערבות -

הרצל שלום: למה אתה מדבר על פיטורים? אני לא מבין אותך. אנחנו דיברנו על פיטורים?
מתחילת הערב אני לא דיברתי על פיטורים,

עו"ד סומך: אתה דיברת על פיטורים.

הרצל שלום: אני לא דיברתי על פיטורים. אני דיברתי מתחילת הערב ואתה אל תכניס לי דברים לפה.

עו"ד סומך: אני לא מכניס לך דברים לפה, אני אגיד לך בדיוק מה שאתה אמרת. אתה כאן משקר במצח נחושה שאתה לא דיברת על פיטורים.

הרצל שלום: אתה תראה, אתה תזהר בלשונך. בוא נראה.

עו"ד סומך: אני נזהר בלשוני. בוא אני אכוון אותך איפה דיברת על פיטוריה אתה תשמע את העובדות, לא מה שאתה רוצה שאני אשמיע. אתה ב-24.5.01 חתום על הצעת החלטה בישיבת המועצה מיום 19.4.01 אתה חתום על זה. זה פמפלט שלך. בישיבת המועצה התברר שהגזברית גזלה את קופת המועצה בחריגות שכר, לכן אין היא ראויה לשמור על קופת המועצה. הצעת החלטה לפטר את הגזברית תוך שלושים יום ולשלם לה את זכויותיה. אני קורא כאן את מה שאתה אומר בעניין הזה. בישיבת המועצה ביום 31.5.2001 אתה מצטט בקטע הזה, ברמת שכר כזאת, במיוחד כשמילגם בישוב מקבלת 450 אלף ש"ח, אני מבקש לקבל את הצעתו של אורי לאלתר ולפטר את הגזברית לאלתר.

הרצל שלום: טוב, תקשיב לי רגע אחד, אנחנו באנו בתחילת הערב היום, ואתה לא הקשבת למה שאני אמרתי בהתחלה, ואתה יוצר פה סתם פרובוקציה.

עו"ד סומך: אני הקשבתי. השופטת הסבירה את הדברים.

אייזיק זקס: אתה מחזיר אותנו לתחילת הדרך, ואני אומר לך ככה. אתה יוצר בעיה בסופו של דבר בין חברי המועצה ובין אורית ואנחנו דיברנו על זה. אני אמרתי לך בתחילת הערב, אנחנו רוצים לשמוע תשובות שלך.

עו"ד סומך: החלטה מ-24.4.2001 לגדעון צרפתי -

נתן גל: לאיזה שאלה אתה עונה עכשיו?

עו"ד סומך: לשאלה של מתי הוא אמר שהוא יפטר אותה מתי אדון הרצל שלום אמר שהוא יפטר אותה.

הרצל שלום: אבל אני שואל אותך על הערב. אנחנו עושים היום בירור.

עו"ד סומך: זימון ישיבת מועצה שלא מן המניין, הדברים מוקלטים? זימון ישיבת מועצה שלא מן המניין ביום ה', 3.5.2001 בשעה 8, על סדר היום: פיטורי גזברית המועצה. הצעת החלטה: לפטר את הגזברית תוך שלושים יום ולשלם לה את זכויותיה כדין. אתה אמרת את הדברים האלה.

הרצל שלום: אני אמרתי שלגבי אורית פפר, יש לנו את הזכות לבוא ולהכתיב אם אנחנו מעונינים להמשיך לעבוד אתה, אנחנו יכולים כמועצה ריבונית להחליט על כך.

עו"ד סומך: סליחה, אני התייחסתי לטענה שאתה אמרת - צר לי, אתה לא שומע, בגלל זה צריך להרים את הקול.

אייזיק זקס: הטענה היחידה ואנחנו אמרנו למה אמרנו את זה ולמה כתבנו את זה.

הרצל שלום: נירה, אני מבקש לחזור על מה שאני אמרתי ואני מבקש התייחסות שלך. אני ביקשתי בתחילת הערב להוריד את כל הדברים הצדה, ולשמוע תשובות ענייניות לשאלות שאנחנו שואלים פה, כי אנחנו לא במצב של שימוע אלא במצב של ברור העניינים. מה שעושה עכשיו מר סומך, הוא בעצם יוצר מצב שבו אנחנו הולכים עוד פעם למצב שבו אין לנו ברירה, אלא להתייחס לדברים בהתאם למה שהוא אומר, ואנחנו לא רוצים את זה. אנחנו באנו לשמוע תשובות ענייניות לדברים שהעלינו. אני מבקש התערבות שלך בעניין הזה.

עו"ד דרור-לזר: קודם כל אני לא שוטר. כשמישהו מבקש הבהרה משפטית הוא מקבל. יש לך טענות לגבי איך שהישיבה הזאת מנוהלת, אל תפנה אותן אלי.

הרצל שלום: נירה, אני שואל אותך שאלות. רגע, נתן, היא עד עכשיו נתנה לנו תשובות ענייניות. אני אומר לך פייר, כל שאלה ששאלתי אותה, נתנה לי תשובה. אני שואל עכשיו בעניין הזה,

עו"ד דרור-לזר: התייחסתי למה שאמרת כבר קודם. הרי אותו מסמך שאתה מדבר עליו עכשיו, כבר התייחסתי אליו קודם ואמרתי, אני לא שוטר, ואני הסברתי שבהליך שהיה בבית המשפט, אחד המסמכים המהותיים שהועמדו בפני בית המשפט, זו אותה הזמנה שעליה אתם חתמתם ודיברה על פיטורים. ואנחנו החזרנו את הגלגל אחורה, וכרגע אתם לא מדברים על פיטורים וכולם יוצאים מנקודת הנחה

שאתם מדברים אמת בכך שאתם מאפשרים לה להבהיר את עמדתה. זה הכל. מה

עוד אני יכולה להגיד?

הרצל שלום: נכון. זה מה שאנחנו רוצים. מאה אחוז. אני חושב שעניית לי.

ער"ד סומך: זה לא מה שהוא אמר.

ברוך בן משה: הוא אמר שאם אלה שחתומים על המכתב, מוכנים לחזור בהם.....אני שמעתי מה שאמרתם. עכשיו שמעתי.

ער"ד סומך: כל ההתערבות של חברי המועצה בשכר של אורית, היא התערבות שמלכתחילה, כמו שהיא הועלתה וכמו שהיא הובילה את המועצה, זו התערבות שגורמת למועצה, למעשה, לעמוד במצב שהיא מפרה את ההסכם שלה עם אורית. זאת היתה הטענה הבסיסית שאורית העלתה גם ביחס למועצה, וגם ביחס ליועץ המשפטי לממשלה. בנושא הזה אני רוצה לכוון אתכם לנושא של סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, שזה למעשה שורש העניין, הטענה הבסיסית שלכם, שהיא בעצם הציר המרכזי, שכל הטענה של החריגה מבוסס, אומרת שהסכמי שכר שחורגים, הם הסכמי שכר לא חוקיים. כאן אני רוצה שיהיה ברור. אנחנו מדברים על שתי תקופות. אנחנו מדברים על תקופה אחת עד שנת 1997, בשנת '97 תקנה הכנסת את חוק יסודות התקציב ואת סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, והכנסת קבעה שהסדר שכר בשנת '97, שהסדר שכר שמצא הממונה על השכר שהוא חורג, לא יונהג ולא יוסכם. סעיף 29 לחוק יסודות התקציב שהיה הסעיף שנחקק בשנת '85, אומר ככה: שינויים בשכר או בתנאי שירות. גוף מתוקצב או גוף נתמך לא יסכים על שינויים בשכר בתנאי פרישה או בתנאי גמלאות, ולא ינהיג שינויים או הטבות כאמור לעיל, אלא בהתאם למה שהוזכר או הונהג לגבי כלל עובדי המדינה או באישורו של שר האוצר.

הטענה המשפטית הבסיסית שעמדה בעניין הזה, היתה שההסכמים האלה אינם חוקיים. בשנת '93, פסק דין של בית המשפט העליון שהתברר בשנת '95, קבע שהסכמי שכר שהתנהגו על פיהם, והצדדים פעלו במשך תקופה ארוכה על פיהם, הם הסכמי שכר חוקיים, הם הסכמי שכר לא חוקיים, אך ההסכמים האלה הם

הסכמים שמכוח סעיף 31 לחוק החוזים ניתן לאכוף אותם, דהיינו הם לא הסכמים בטלים. כתוצאה מכך, מה שקרה, בשנת '97, חוקקה הכנסת את חוק האכיפה. חוק האכיפה הוא סעיף 29/א וחוק 29/ב לחוק יסודות התקציב. החוק הזה אומר שמהתאריך של החקיקה שלו, יש לממונה על השכר, במשרד האוצר, סמכות להתערב בהסכמי עבודה שהוא מוצא אותם כהסכמים חורגים. ההסכמים החורגים האלה זה הסכמים שלא אושרו על ידו. אסור למועצה מאותו תאריך, להנהיג הסכמים שהם הסכמים שחורגים מהדברים שמקובלים במשק. אני רוצה להזכיר לכם, שהתאריך האחרון שבו אורית קיבלה דרגה, זה '96, ומאותה תקופה היא לא קיבלה שום תוספת לשכרה. מחקיקתו של סעיף 29 / א

אורי לעדן: היא לא קיבלה תוספת שכר או לא קיבלה תוספת דרגה?

עו"ד סומך: לא קיבלה תוספת דרגה. תוספת שכר אני לא יודע, אולי קיבלה על בסיס הסכמים ארציים בקטע הזה.

אורי לעדן: שעות נוספות גם לא שייך?

עו"ד סומך: שעות נוספות לצורך העניין, מה שהיא קיבלה על בסיס, אני לא שמעתי ולא ראיתי שטענו שמאז התחילה לעבוד, עלה שיעור השעות הנוספות הגלובליות שהיא קיבלה, בהתחלה יש 105 או 70 אני לא זוכר כמה, אבל אנחנו מדברים על שנת '90, אנחנו לא מדברים על שנת '97 לצורך העניין. עכשיו תראו,

הרצל שלום: אתה מתמקד בשכר ואנחנו בקשנו אותך להתמקד במשהו אחר, ואתה מדסקס את נושא השכר. אני באמת מתכוון שאתה תתן לנו תשובות על דברים שמטרידים אותנו.

עו"ד סומך: אני נותן לך תשובות.

הי"ר מה יפית: נותנים לך אינפורמציה.

עו"ד סומך: זה לא רק אינפורמציה. באופן עובדתי זה לא היה ברור לכם. יכול להיות שזה ברור לך, אבל אני רוצה שהדברים האלה, היות ואתה מקבל כאן הליך של בירור, וזו בדיוק התכלית של הבירור, שהמצב המשפטי יובהר, היות ועד עכשיו, אף אחד לא הבהיר את המצב המשפטי, והיות ואתם חיים בהרגשה שאתם פועלים

- כדין בקטע הזה, והיות ואני סבור שאתם לא פועלים כדין בנושא של השכר, אני מנסה להביא את זה להבנה בסיסית, למה אתם לא פועלים כדין.
- הרצל שלום: אבל זה תפקידך? זה התפקיד של היועצת המשפטית של המועצה.
- עו"ד סומך: בוודאי שהדבר הזה, מהרגע שהוא קובע בסעיף הזה, הוא חל לנצח. אתה יודע מתי זה לא חל לנצח? יש מצב אחד בלבד שהסעיף הזה לא חל לנצח,
- אלי אבירם: אתה לא מסביר לנו. איך אנשים החזירו כסף בעריות, העובדים הבכירים? זה לא היה חוקי? בעיריית ת"א, בעיריית ירושלים,
- עו"ד סומך: לא, עזבו, זה בכלל לא רלוונטי.
- עו"ד דרור-לזר: סליחה שאני מפסיקה אתכם רק רגע. אני פשוט לא עשיתי שימוש בסעיף הזה, בתקנון, ולכן לא הייתי מודעת לו. לא עקבתי אחר המצב הזה במועצות אחרות. בעיקרון יש סעיף בתקנון שאומר שישיבה תתנהל במשך ארבע שעות ועכשיו אנחנו נכנסים לשלב של הארבע שעות, משום שהתחלנו אותה בשמונה ורבע, וניתן להמשיך אותה מעבר לארבע שעות, בהסכמה של 75 אחוז מהחברים. אז אני פשוט אומרת לכם, תקבלו החלטה להמשיך - נמשיך.
- אלי אבירם: אני מציע תוך שבוע מהיום שיבוא עם כל התשובות
- ברוך בן משה: אני מציע שיגמור את המשפט האחרון לגבי ההבהרה, ונסיים קטע אחד.
- נתן גל: אפשר לעשות הצבעה אם להמשיך דיון או לא.
- הרצל שלום: אני קם בחמש וחצי בבוקר, אני מצטער.
- אלי אבירם: אם מפסיקים את הישיבה, אז כולנו הולכים הביתה.
- עו"ד סומך: מה שרציתי להגיד, בהתאם למה ששאל מר אבירם, ששאל, איך זה שהורידו במקומות אחרים. אני אתן את התשובה, הדרך שבה הורידו במקומות אחרים, היא בדיוק הדרך שקבועה בסעיף 29/ א לחוק יסודות התקציב כאשר צריך לזכור שני דברים. אחד, הנושא הזה של השימוש בסעיף הספציפי הזה, נעשה מחודש אוגוסט '98, אתה לא תמצא מצב שבו הורידו לאנשים לפני התקופה הזאת, אלא רק מהתקופה הזאת, ואתה לא תמצא מצב שבו הרשויות המקומיות עשו את זה על דעת עצמם, אלא עשה את זה הממונה על השכר, לאחר שקיים את ההליכים

הקבועים בחוק לצורך העניין הזה. לגבי מה קרה בכלל מדינת ישראל, לגבי יהודה ושומרון, הסעיף הספציפי הזה, כמו שאתם יודעים, וכמו שגם המבקר כאן העיר, שרק ב-7.12.200 הסעיף הזה נכנס לתוקף.

הרצל שלום: אני רוצה רק לשאול אותך לקראת הישיבה הבאה.

הי"ר סומך: אני אתן לך תשובה. אני רוצה להגיד לך משהו, בניגוד למה שאתה חושב, ואולי גם בניגוד למה שאני חושב, זה משפט מעניין - אני לא חושב שיש לי את התשובות הנכונות לכל דבר בעולם. אני רק יודע דבר אחד, שיש מנגנונים והליכים שבהם מבררים את הדברים האלה. היות ואני חושב שיש לי טענות משפטיות כבדות משקל, בנושא השכר, היות ואני יודע בדיוק מי הוא הפורום הרלוונטי המוסמך לדון בעניין הזה, אז תיקח בבקשה את הניירות שאני נתתי לך,

אלי אבירם: שזה נחמני ושפיצר -

ער"ד סומך: נחמני ושפיצר לצורך העניין, הם האורגן שצריך לבצע. מי שצריך לתת פרשנות משפטית למצב, והאם יש חריגה בשכר, או האם אין חריגה בשכר, זה היועץ המשפטי לממשלה, מהסיבה הפשוטה. מדובר בפרוש של חיקוק שמעולם לא פרשו אותו. אני מסביר לך, יש מנגנון שקבוע, אמר כאן מר אבירם, למה ומתי הורידו. אני אגיד לך בדיוק למה. ובקטע הזה, אני באמת, זה יוצא בצורה הזאת, אבל אין לי כוונה כזאת, ואני ניסיתי להסביר לכם את הנקודה הזאת. יש עוולה שנקראת גרם הפרת חוזה. גרם הפרת חוזה היא עוולה נזיקית שאומרת ככה: מי שבידעין ובלא צידוק מספיק, גורם לאדם שיפר חוזה מחייב כדין שבינו ובין אדם שלישי, הרי הוא עושה עוולה כלפי אותו אדם. אולם האדם השלישי לא יוכל להפרע פיצויים בעד עוולה זו אלא אם סבל נזק ממון. דהיינו, אנחנו נמצאים פה בסיטואציה, ולכן מעולם, מעולם מועצה לא עשתה את הדבר הזה, ומעולם חברי מועצה לא עשו את הדבר הזה, אלא תמיד השתמשו במנגנון הזה, מכיוון שהתוצאה המשפטית של חברי מועצה שבאים ואומרים למועצה: את תפרי את ההסכם שלך עם הגברת, יכול להיות שהם משוכנעים לחלוטין שהם

צודקים, חושפת כל אחד מחברי המועצה האלה לתביעה אישית על גרם הפרת חוזה. ולכן, מי שיצביע בעד, לכן מעולם המועצות וחברי המועצות, היות ויש מנגנון חוקי שקובע איך מכריעים בעניין הזה, לא העלו על דעתם לנקוט בדבר הזה.

אלי אבירם: אז יש שתי אפשרויות. האפשרות הראשונה ההגיונית יותר, אומרת דבר כזה: פשוט מאד, היות וחוק יסודות התקציב והחלת סעיף 29 / א חל ביהודה ושומרון החל מה-7.12, גב' אורית פפר מה-7.12 תקבל את השכר הזה. במידה והשלטונות והמוסדות והמשפטנים יחליטו לא, יש עוול, אז נותנים לה את ההפרשים.

ער"ד סומך: אני רוצה להסביר משהו.

אלי אבירם: זו שיטה אחת. השיטה השניה אומרת, שזה לא נעשה, האופציה הראשונה לא יושמה בשטח, כי אני יודע שהגזברית ממשיכה לקבל אותו שכר,

ער"ד סומך: הגזברית לא התנדבה להחזיר כספים, אני אומר את זה.

אלי אבירם: האפשרות השניה היא, שאם ובמידה והיה משרד האוצר או משרד הפנים יקבלו אכן את ההחלטה הזאת של המועצה או של מה שיש שבאמת היא צריכה לקבל כך וכך החל מה-7.12 היא תצטרך להחזיר כסף. את המסכים לזה?

ער"ד סומך: לא רק שאני מסכים עם זה, תראה, יש דברים שאני לא מתווכח אתם. כאשר פועלים במסגרת המנגנון.

אורי לעדן: גם אנחנו מסכימים לזה.

אלי אבירם: ב-11.5 היתה החלטה.

ער"ד סומך: תשמע רגע, אני רוצה להראות לך מסמך שהוציא - מר אבירם, אתה העלית משהו, אומר מבקר המועצה שלכם, שבמידה ותהיה התאמה לשכר הבכירים בשנת 2001, החריגה תהיה כ-960 שקל. זה מה שכתבת כאן. בקטע הזה. אנחנו בסיטואציה הזאת זה בהחלט אחד הדברים שאנחנו צריכים לשאול את עצמנו. כי היום היא נמצאת על בסיס דרוג ודרגה, היא לא על בסיס חוזה בכירים, היא נמצאת על בסיס דרוג ודרגה, ועל בסיס דרוג ודרגה לא צריך לשאול את המועצה

לצורך העניין. חוזה בכירים צריך להיות אכן מובא לאישור המועצה. אז כן,
כשאתה אומר על ההשבה -

אשר שטיינמץ: תרשה לי לתקן אותך בנקודה הזאת. אני עד עכשיו לא התערבתי. בנקודה הזאת
החוקים, הסכם השכר ממרץ '99, הגדיר את זה במפורש. מי שלא נמצא בחוזה
בכירים, אסור ששכרו יעבור 82,5 אחוז מחוזה בכירים. אין כאן שום ערפל ואין
פה שום דבר.

עו"ד סומך: לא, בקטע הזה יש לך שתי טעויות. טעות אחת היא בכך שההסכם הזה לא מדבר
על המצב שאורית נמצאת בו משתי סיבות. אבל הסיבה המרכזית היא, שהוא לא
אומר, ההסכם לא בא לתקן את כל העולם. הוא בא ואומר, יש הרבה דברים
שהיו בלתי חוקיים, וכיוון שהם היו בלתי חוקיים, אנחנו מביאים אותם לרמה
שהחריגה תהיה לא יותר מאשר 82,5 במידה ויש הסכם בלתי חוקי. על מנת
שיהיה הסכם בלתי חוקי, צריך שיהיה סטאטוס שבו ההסכם יהיה בלתי חוקי.
הסטאטוס שההסכם בלתי חוקי, צריך להיות מצב שבו יחול החוק, חוק יסודות
התקציב, על הרשויות ביהודה ושומרון, והחוק לא חל על הרשויות ביהודה
ושומרון. פה אני רוצה לסבר את אוזניך, שלא יהיה לך ספק בעניין הזה. בשנת
'98 היתה פניה למועצה ובירור בעניין. פנה הממונה על השכר ואמר: אני אומר
יש חריגה. השיב לו ראש המועצה ואמר לו: אדוני הנכבד, יש חוק, אני לא חושב
שאני פועל בניגוד לחוק. מה לעשות?

אייזיק זקס: יש לנו אפשרות לקבל את הנייר הזה?

עו"ד סומך: תבקש מראש המועצה.

אייזיק זקס: צביקה, אפשר לקבל את הנייר הזה?

הי"ר מה יפית: אני לא יודע על איזה נייר אתם מדברים. אבל חשוב מאד שאשר ידע, שהטעות
שהוא עושה, אולי בגללה אתם טעיתם.

אשר שטיינמץ: אני לא עשיתי שום טעות. הסכם השכר של מרץ '99 מתייחס לכולם וקובע
במפורש, מי שלא בדדוג עובד בכיר או כל עובד אחר שהוא לא בדדוג בכירים,
יקבל במכסימום עד 82,5 אחוז. זה כתוב ברור.

ער"ד סומך: לא, אתה כן עשית טעות. לישיבה הבאה נביא את ההסכם ואני אומר לך באופן וודאי, זה לא מצב שבו -

אשר שטיינמן: תאמין לי, ישבנו גם עם דנה, עם היועץ החשבונאי ולא היה שום וויכוח בנקודה הזאת.

ער"ד סומך: אבל זה בדיוק העניין. אתם שניכם יועצים, אתה מבקר והוא איש חשבונאי, וזה עובדתי. זו כן שאלה משפטית. כי באופן עובדתי, הגורם שאמור לאכוף את הסעיף הזה לא חושב שאתה צודק. היועץ המשפטי לממשלה לא חושב שאתה צודק. באופן עובדתי, היועץ המשפטי לממשלה, בנושא הספציפי הזה, הפעם הראשונה שהוא בא ואמר: עכשיו אני חושב שיש חריגה, זה היה בחודש יולי שנת 2000 שבה הוא אמר: אני חושב שיש חריגה. ואז כשנכנס הצו של האלוף איתן לתוקף ב-7.12 אמר: עכשיו יש מסגרת חוקית ועכשיו אני רוצה שתורידו. הנושא הזה בדיוק, מה שאתה אומר, עמד על הפרק. אם היועץ המשפטי והממונה על השכר היה סבור שיש לו סמכות להורות, הוא היה מורה. זה מה שהוא עושה.

הרצל שלום: אני רוצה להגיד משפט אחד לפני שאנחנו מסיימים, כי המשפט הזה היה ארוך מדי. אבל אני רוצה להגיד לך, בפעם הבאה כשאנחנו נפגשים, אנחנו נשמח מאד אם אתה תדבר על הרמה המוסרית ועל הדברים שאנחנו דיברנו, ותכין תשובות לשאלות, תן לי להגיד משהו עד הסוף, אני את הנושא - שניה, אנחנו בשאלות אלי אבירם: תאמין לי, אם היה לך עשרה אחוז מהסבלנות שלנו יש ומהכנות, תאמין לי, הכל היה מסתדר. 10 אחוז מהסבלנות שלנו יש.

הרצל שלום: אני רוצה להגיד משהו לחברים לפני שמתפזרים. יש כללים ונירה אמרה מה החוק.

ער"ד דרור-לזר: אם יש פה רוב של 75 אחוז שרוצה להמשיך את הישיבה הזאת? אני שואלת, האם יש כאן רוב של 75 אחוז?

הרצל שלום: כולנו מסכימים להפסיק את הישיבה. אבל לפני שמפסיקים אני רוצה שנבוא תכליתיים לישיבה הבאה. אנחנו בתהליך של בירור. אני מבקש ש בפעם הבאה

שאנחנו נפגשים, יהיו תשובות שאנחנו דיברנו עליהן גם בתחום המוסרי וגם הכספי.

עו"ד סומך אבל אתה קיבלת תשובות כבר.
הרצל שלום: לא קיבלתי תשובות עד הסוף. תן לי בבקשה להגיד את המשפט עד הסוף, והדבר האחרון שאנחנו מבקשים, אנחנו שאלנו גם שאלה לגבי הנושא של המשכיות. אנחנו שאלנו שאם המועצה תגיע למסקנה שאנחנו נרצה להוריד את רמת השכר, או לקבוע את אחוז משרה מסוימת פחות, עם קביעת כל הנושא הזה של גבייה וכו', האם תסכים או לא, אני מבקש שלשאלות האלה שאנחנו ביקשנו תשובות, שתהיינה תשובות.

נתן גל: יש לי עוד הערה. אני חושב עם כל האינפורמציה שעלתה כאן, וכולם מלאים באינפורמציה בלי סוף שצריך עוד לבדוק אותה, התשובות שקיבלנו ממך בחצי שעה האחרונה, היו מאוד מאוד לא משכנעות, אותי לפחות מאוד מאוד לא.

עו"ד סומך: מי שהחליט כבר ממילא התשובות לא היו משכנעות אותו.
נתן גל: אני אנמק לך בפשטות, אתה לא חייב לקבל את זה. אני חושב שבמקום כל הפלפולי פלפולים ששמענו הערב, במיוחד בחצי השעה האחרונה, ואם יש דבר שהוא לא רק מוסרי, הוא מינימום מסירות והגינות למקצוע האתי, הצד האתי, מחייב את הגזברית ואת ראש המועצה, וקודם כל את הגזברית לבוא פעם בשמונה שנים פעם בחמש שנים, פעם בשנה, ולהציג בפשטות את הדברים שאתה אומר, או היועץ המשפטי או היועצת המשפטית שישב מדי פעם בישיבות או כל גורם אחר. מעולם לא שמענו רבע או 10 אחוז מההסברים שנתת פה היום.

עו"ד סומך: דהיינו, זה כן הסברים שהיה בהם טעם.
נתן גל: אלה הסברים שמעולם לא שמענו אותם. וזה חמור מאוד שלא קיבלנו.
עו"ד סומך: אבל היה בהם טעם, אז עכשיו תחליט, או שהיה בהם טעם או לא היה בהם טעם.

נתן גל: יש בהם הרבה טעם, אבל אותי הם לא משכנעים. מסיבה פשוטה, אני חושב שלגזברית אורית פפר ולראש המועצה היתה חובה לא רק מוסרית, לבוא ולעדכן מינימלית את חברי המועצה בכל מה שסיפרת היום, כדי לדעת איפה אנחנו עומדים, לתת ייעוץ משפטי ואחר וגם חשבונאי, הכל יתגלה רק בעקבות כל הפניות שלנו. ולכן אני מבקש שנתכנס בהקדם, זו פניה לראש המועצה, אם אפשר תוך מספר ימים. זה אחד. שניים, אני מבקש שנגיע להסכמה, שעל כל השאלות שמופיעות בהקלטה, לקבל קודם כל העתק של ההקלטה באופן מיידי. שלוש, לקבל תשובות ענייניות ובכתב על כל השאלות שנשאלת הערב.

עו"ד סומך: בקשתך נשמעה ונדונה, בין אוזן ימין ושמאל -

נתן גל: כלומר, אין בכוונתך לענות לנו?

עו"ד סומך: כלומר, יש בכוונתי לעשות הליך של בירור בדיוק כמו שעושים הליך של בירור.

נתן גל: כלומר?

עו"ד סומך: כלומר, אני לא בבית הספר ואתה לא תכתיב לי איך אני אבצע את הליך הבירור. קיבלת את כל התשובות. ראשית, כל בירור, תהיה התייחסות לכל השאלות בצורה עניינית ועוד יותר מזה אני אומר לך, אם תהיה לך איזושהי בעיה בזמן אתה לא צריך לקבל שום החלטה, אתה מבצע הליך של בירור, ואת ההליך של הבירור הזה אתה יכול להמשיך מתי שאתה רוצה ואיך שאתה רוצה. שום דבר לא צריך להתכנס לישיבה הבאה. למה אתה רוצה להעמיד אותי כך?

נתן גל: אני מבקש לדאוג, מכיוון שהכל מוקלט, בהנחיית השופטת, מכיוון שההוראה של השופטת היא לתמלל את הכל, אנחנו מבקשים לקבל עותק, ואם אפשר לעזור לנו ועד לפעם הבאה, ויש לתת לנו מספיק זמן, אם בעוד יומיים או בעוד שבוע, לתת לנו את החומר מתומלל ומסודר, השאלות מול התשובות, כדי שהדבר יזרז את העניין.

עו"ד סומך: אני מסכים. אין לי וויכוח אתך. אני בהחלט מסכים. אני מאד אשמח שיהיה לנו תמליל מסודר.

היו"ר מה יפית: אני סוגר את הישיבה של המועצה. ואני פותח את ישיבת המועצה מן המניין -

הישיבה נעולה.